

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΝΟΕΜΒΡΗΣ 2016 ΑΡ. ΦΥΛ. 520, € 1,50

ΜΕ ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΙΟ ΦΤΩΧΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ, ΠΟΥ Η ΙΔΙΑ ΕΞΑΘΛΙΩΝΕΙ, Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΣΙΠΡΑ ΕΠΙΤΙΘΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Δεν υπάρχει κάτι που να μην κάνει η φασιστική συμμορία Τσίπρα για να διαλύσει την Ευρώπη. Και αντίστροφα κάθε τι που κάνει, είτε στο εσωτερικό της χώρας είτε στο εξωτερικό, υπηρετεί πρώτα και κύρια αυτόν τον “ευγενικό” σκοπό.

Μα θα αναρωτηθεί κάποιος αναγνώστης: Η οικονομική καταστροφή της Ελλάδας σε τέτοιο βαθμό ώστε να είναι μια ασφαλής, δηλαδή εντελώς πιστή αποικία

για τη Ρωσία δεν είναι επίσης ένας άλλος “ευγενικός” σκοπός της συμμορίας; Ασφαλώς και είναι, αλλά αυτός είναι ένας μερικός σκοπός γι αυτό πραγματοποιείται

με τέτοιο τρόπο ώστε να υπηρετεί πρώτα και κύρια τον γενικό σκοπό.

Για παράδειγμα η συμμορία έχει τη δυνατότητα να καταστρέψει οικονομικά την Ελλάδα με τον πολύ σύντομο και αποδοτικό τρόπο που της προτείνουν οι ψευτοαριστεροί κριτικοί της: να την βγάλει δηλαδή έξω από την Ευρώπη και το Ευρώ χωρίς να έχει εξασφαλίσει από τις υπόλοιπες χώρες του Ευρώ έστω στοιχειώδη πιστωτική κάλυψη του νέου νομίσματος για μια μεταβατική περίοδο. Αυτό του είδους την έξοδο θα μπορούσε να την κάνει άνετα πέρυσι η κυβέρνηση μετά το δημοψήφισμα με μια άγρια χρεωκοπία η οποία θα έκανε τη Βενεζουέλα του Μαδούρο να μοιάζει μπροστά στην Ελλάδα με Ελβετία. Αλλά αυτό θα ήταν κατασπατάληση των τεράστιων δυνατοτήτων του δουλικότερου πολυεργαλείου που διαθέτουν τα πουτινικά αφεντικά της συμμορίας όχι έξω αλλά μέσα στην Ευρώπη ακριβώς για να διαλύσουν, να τραυματίσουν βαθιά και να υποδουλώσουν αυτήν την τελευταία. Δηλαδή την αποικιοποίηση της

Ελλάδας τα ρώσικα αφεντικά και οι κινέζοι φασίστες φίλοι τους την προτιμούν μέσα στην ΕΕ, ώστε να έχουν μια καλή βάση μέσα σε αυτήν παρά έξω της.

Μόνο κάτω από αυτό το γενικό πρόγραμμα πρέπει να εξετάσει κανείς και την υπόθεση του “επιδόματος στους συνταξιούχους” και δευτερευόντως κάτω από το πρίσμα της πάλης του ΣΥΡΙΖΑ για να κρατηθεί στην εξουσία, όπως πιστεύουν στην αντιπολίτευση.

Το επίδομα, που αναφέρεται με θράσος και σαν 13η σύνταξη από την κυβέρνηση, φανερώνει όσο τίποτα άλλο τη γενική βαναυσότητα της ελληνικής αστικής τάξης απέναντι στη φτωχολογία και την ειδική υποουσία, τον κυνισμό και τον ραδιούργο χαρακτήρα της συμμορίας Τσίπρα.

Η διαπάλη ανάμεσα στην κυβέρνηση

Συνέχεια στη σελ. 2

ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Αγαπητοί φίλοι αναγνώστες με την ευκαιρία του καινούργιου χρόνου ξεκινάμε τρίμηνη οικονομική καμπάνια για την ενίσχυση της ΟΑΚΚΕ.

Έτσι οι συνδρομητές της εφημερίδας θα βρουν σε αυτό το φύλλο μαζί και μια ταχυδρομική επιταγή με την οποία μπορούν να στείλουν την εισφορά τους. Η καμπάνια αυτή έρχεται σε μια δύσκολη οικονομικά στιγμή για τους περισσότερους φίλους μας που όμως γίνονται πιο πολλοί καθώς

οι πολιτικές μας θέσεις επιβεβαιώνονται καθημερινά όλο και περισσότερο, ιδιαίτερα μετά την εκλογή στην ηγεσία των ΗΠΑ του Τραμπ, πιστού φίλου της Ρωσίας που τον προώθησε στην εξουσία.

Αυτό σημαίνει ότι πιο πολλοί άνθρωποι μπορούν να συνεισφέρουν, στο μέτρο του καθέναν, ώστε να μπορέσει η προπαγάνδα μας να απλωθεί και να δυναμώ-

Συνέχεια στη σελ. 2

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΤΗ ΣΦΑΓΗ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΤΟΥ ΡΩΣΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗ ΣΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑ

Δύο προβοκάτσες που εξυπηρετούν τους σχεδιασμούς της πουτινικής ηγεσίας

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα www.oakke.gr, 24/12/2016

Η δολοφονία του ρώσου πρεσβευτή στην Άγκυρα και η σφαγή στο Βερολίνο ήταν δύο παγκόσμιας κλίμακας προβοκάτσες που εξυπηρετούν τα σχέδια του ρωσικού σοσιαλιμπεριαλισμού.

Ο γενικός κοινός στόχος τους ήταν να αποπροσανατολίσουν τους λαούς και τις κυβερνήσεις της Ευρώπης ώστε αντί να βλέπουν σα μεγαλύτερη απειλή τη ρωσική χιλιετρικού τύπου στρατιωτική επίθεση που ήδη διεξάγεται στο μεν ευρωπαϊκό έδαφος για το διαμελισμό της Ουκρανίας και την προσάρτηση της Κριμαίας, στη δε Συρία για τον έλεγχο της Μέσης Ανατολής και την περικύκλωση της Ευρώπης, να βλέπουν σαν κύριο εχθρό τους στρατιωτικά εντελώς αδύναμους και πολιτικά αποκρουστικούς γενοκτονικής νοοτροπίας, ληστές και βιαστές του ΙΣΙΣ. Δηλαδή και οι δύο προβοκάτσες λειτούργησαν στην κατεύθυνση στην οποία λειτουργούν εδώ και 15 χρόνια όλες οι αντίστοιχες επιθέσεις: Σαν στρατηγικός αντιπερισπασμός της Ρωσίας στο κεντρικό ευρωπαϊκό της μέτωπο. Μόνο η Ρωσία μπορεί να καθοδηγεί έναν τέτοιο αντιπερισπασμό γιατί μόνο αυτή μοιράζεται με τους ισλαμοφασίστες την ίδια ιδεολογική βάση: το πολιτιστικού τύπου, νέο-ρατσιστικό μίσος που αποτυπώνεται στις θεωρίες του Ευρασιατισμού του «θεωρητικού» του ρωσι-

κου στρατιωτικού επιτελείου Ντούγκιν ενάντια στο δυτικό δημοκρατισμό και στο διαφωτισμό, είτε αυτός εκφράζεται στο αστο-φιλελεύθερο είτε στο μαρξιστικό επίπεδο.

Πιο ειδικά, στη συγκεκριμένη φάση, αυτές οι προβοκάτσες ενισχύουν τον Τραμπ την ώρα που αντιμετωπίζει μέσα στις ΗΠΑ την άρνηση των αμερικάνων δημοκρατών αλλά και του ίδιου του Κογκρέσου να εγκρίνει την πολιτική του της συμμαχίας με την πουτινική Ρωσία σε βάρος της Ευρώπης, μια συμμαχία που έφτασε στο σημείο της επέμβασης της Ρωσίας για την υπέρ του Τραμπ έκβαση του εκλογικού αποτελέσματος, επέμβαση την οποία ο Τραμπ στην πράξη αποδέχτηκε. Η φιλοπουτινική πολιτική του Τραμπ στηρίζεται ακριβώς στον ισχυρισμό ότι ο κύριος εχθρός για την ανθρωπότητα είναι η ισλαμική τρομοκρατία. Αυτή, στην πλατφόρμα του Τραμπ και των ευρωπαϊκών φιλορώσων και αντιΕΕ φασιστών Λεπέν, Φάρατζ, Βίλντερς, Ορμπάν κλπ χρεώνεται επίτηδες στη μουσουλμανική θρησκεία, οπότε μετατρέπει την υποτιθέμενη άμυνα απέναντί της σε ρατσιστικό πόλεμο του χριστιανικού λευκού βορρά ενάντια στο μουσουλμανικό νότο, έτσι ώστε να συντηρεί το γενοκτονικό ρατσισμό των ισλαμοφασιστών.

Σε ότι αφορά ειδικά τη δολοφονία του ρώσου πρεσβευτή αυτή πέρα από το ότι έδωσε στη ρώσικη διπλωματία

ηγετικά εύσημα αντιζιχαντισμού, την ώρα που η Ρωσία ενίσχυε πολιτικά στη Συρία την Αλ Κάιντα και τον ΙΣΙΣ καθώς έθαβε κάτω από τα ερείπια του Χαλεπιού το μουσουλμανικό άμαχο πληθυσμό και τσάκιζε τη δημοκρατική συριακή αντιπολίτευση, εξυπηρετούσε έναν πιο συγκεκριμένο, πιο άμεσο αλλά πελώριας στρατηγικής σημασίας στόχο, που σε ένα πρώτο βήμα του ήδη ικανοποιήθηκε: Επέτρεψε στον Πούτιν να επιβάλει στο τούρκικο κράτος την επίσημη συμμετοχή της Ρωσίας στη διαδικασία διερεύνησης και ανακάλυψης του εντολέα της δολοφονίας! Αυτό σημαίνει ανοιχτή συμμετοχή της Ρωσίας στη διαδικασία εκκαθάρισης των τούρκικων μυστικών υπηρεσιών, του τουρκικού στρατού και της στρατοχωροφυλακής τη στιγμή ακριβώς που μέσα σε αυτές μαίνεται ένας άνευ προηγουμένου ακήρυκτος πολιτικός πόλεμος. Στη μια μεριά του βρίσκεται στην επίθεση, πραγματοποιώντας τις περισσότερες από τις εκτεταμένες εκκαθαρίσεις που γίνονται αυτή την εποχή στον κρατικό μηχανισμό, το κατ'εξοχήν φιλορώσικο κόμμα της Τουρκίας, το “Πατριωτικό Κόμμα” (πρώην Εργατικό) με αρχηγό τον Ντογκού Περιντσέκ, Ευρασιατιστή και

Συνέχεια στη σελ. 16

ΜΕ ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΙΟ ΦΤΩΧΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ, ΠΟΥ Η ΙΔΙΑ ΕΞΑΘΛΙΩΝΕΙ, Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΣΙΠΡΑ ΕΠΙΤΙΘΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Συνέχεια από τη σελ. 1

και στην “ευρωπαϊκή” αντιπολίτευση στο ζήτημα του επιδόματος έχει εμφανιστεί ως εξής: Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι έδωσε στους φτωχούς συνταξιούχους το έκτακτο επίδομα τάχα για να τους αποζημιώσει για το ότι η Τρόικα, δηλαδή η Γερμανία, δηλαδή ο Σόιμπλε τους έκοψε το ΕΚΑΣ. Επίσης η κυβέρνηση κατηγορεί τη ΝΔ ότι αντί να είναι με τους φτωχούς και την πατριδα είναι υπέρ του Σόιμπλε και γι αυτό δεν ψηφίζει υπέρ αυτού του επιδόματος. Η “ευρωπαϊκή” αντιπολίτευση απαντά ότι είναι υπέρ του επιδόματος αλλά δεν το ψηφίζει γιατί η κυβέρνηση θα έπρεπε να έχει προηγουμένως συνεννοηθεί γι αυτό με την Τρόικα, αλλά αυτό δεν το έκανε μόνο και μόνο για να φανεί ότι είναι εναντίον των δανειστών βάζοντας όμως έτσι τη χώρα σε περιπέτειες και τελικά κάνοντας νέες υποχωρήσεις στους δανειστές.

Σαν τάχα πέρα και πάνω από αυτά τα δύο στρατόπεδα στέκονται σαν αδιαπραγμάτευτοι εχθροί των ευρωπαϊκών δανειστών και υπερασπιστές των φτωχών οι κνίτες και οι χρυσαυγίτες, οι πρώτοι σαν γνήσιοι προλετάριοι εχθροί του καπιταλισμού, οι δεύτεροι σαν γνήσιοι πατριώτες εχθροί κάθε διεθνούς ένωσης τραπεζιτών δηλαδή “εβραίων τοκογλύφων”. Και οι δύο αυτοί δεν ασχολούνται με πολύπλοκα πράγματα, όπως οικονομικές διαπραγματεύσεις, κρατικούς ισολογισμούς και εμπορικά ελλείμματα. Απλά ορίζουν εχθρούς. Από κει ορίζουν τους φίλους. Ορίζουν εχθρό τη Δύση μόνο και μόνο για να προκύψει αυτόματα σαν φίλος η Ανατολή. Κύριος εχθρός η Ευρώπη. Κύριος φίλος η Ρωσία. Από κει και πέρα δεν τους νοιάζει καθόλου η συγκεκριμένη κατάσταση του λαού, η συγκεκριμένη ανακούφιση

του, η συγκεκριμένη φτώχεια του, η πιο επείγουσα ανάγκη του, η ιεραρχία της δυστυχίας της αρρώστιας και του θανάτου. Για τους φασίστες οι μάζες είναι εργαλείο ποτέ σκοπός. Και απέναντι στις μάζες όλα τα κόμματα αποδείχτηκαν φασιστικά.

Αυτό που κρύβουν πίσω από αυτή τη διαμάχη για το επίδομα όλοι τους είναι ότι με τη σιωπή και την ανοχή τους έχουν από κοινού πραγματοποιήσει ένα πελώριο έγκλημα, μια φυσική εκτέλεση των πιο φτωχών συνταξιούχων καθώς κόβουν ακριβώς από αυτούς το πιο μεγάλο ποσοστό απολαβών, πραγματοποιούν την πιο μεγάλη μείωση σύνταξης που έχει ποτέ σημειωθεί σε ποσοστό από το πιο χαμηλό, το πιο κρίσιμο όριο επιβίωσης. Συγκεκριμένα αυτό που θα γίνει σε τρεις μήνες είναι ότι η σύνταξη 250.000 από τους πιο ευάλωτους ανθρώπους δηλαδή ηλικιωμένων και γέρων που παίρνουν ΕΚΑΣ θα πάει από 530 σε 415 Ευρώ, δηλαδή θα υποστεί μείωση κατά 21%! Αυτό γιατί στα 530 Ευρώ που έπαιρναν ως τώρα τα 300 Ευρώ ήταν η σύνταξη και τα υπόλοιπα 230 Ευρώ ήταν το βοήθημα του ΕΚΑΣ. Η κυβέρνηση Τσίπρα υπέγραψε το ΕΚΑΣ να μειωθεί το 2017 στο μισό, δηλαδή από 230 Ευρώ να γίνει 115. Ταυτόχρονα υπέγραψε από 1/1/2018 να γίνει μηδέν, δηλαδή η σύνταξη των 415 Ευρώ να γίνει 300 Ευρώ, δηλαδή η σύνταξη των 530 Ευρώ να μειωθεί κατά 42% σε σχέση με σήμερα!!!

Αυτό που έκανε τώρα ο Τσίπρας με το έκτακτο επίδομα ήταν το εξής: Ενώ θα έδινε στους συνταξιούχους που θα πήγαιναν πχ από τα 530 Ευρώ στα 415 Ευρώ από 1/1/2017, δηλαδή που θα βλεπανε αυτά τα 115 Ευρώ να χάνονται από την τσέπη τους μέσα στα Χριστούγεννα όπου πληρώνονται για τον Γενάρη του 2017, τους έδωσε 515 Ευρώ έκτακτο επίδομα,

ώστε όχι μόνο να μη μειωθεί αυτό που θα παίρνανε για το Γενάρη του 2017, αλλά να αυξηθεί κατά 515-115=400 Ευρώ. Αυτά τα 400 Ευρώ είναι σαν οι συνταξιούχοι να παίρνουν όλο μαζί το ΕΚΑΣ τους για τους επόμενους 3μισι περίπου μήνες, ας πούμε ως τον Απρίλιο. Όμως από το Μάη του '17 θα δουν τη σύνταξή τους να βυθίζεται στα 415 Ευρώ, ενώ από τα Χριστούγεννα του 2017 θα πάει στα 315 Ευρώ. Δηλαδή αυτό που έκανε ο Τσίπρας ήταν να τους δώσει τώρα ένα δώρο για να τους γλυκάνει τη μεγάλη ληστεία που τους ετοιμάζει αργότερα. Αυτό είναι που κάνει λογική τη σκέψη ότι πάει για εκλογές την Άνοιξη πριν οι γέροι θυμώσουν πολύ μαζί του.

Οι συνταξιούχοι που παίρνουν περισσότερα από 500 Ευρώ δηλαδή εκείνοι με 600, 700 ή 800 Ευρώ θα δουν ή έχουν δει τις απολαβές τους να μειώνονται λιγότερο επειδή έχουν μικρότερο ΕΚΑΣ, ενώ αυτοί που παίρνουν παραπάνω συντάξεις έχουν μηδενικό ΕΚΑΣ. Σε όλους όσους θα μειωθεί το ΕΚΑΣ υπάρχει ένα δράμα, αλλά κανένα δράμα δεν μοιάζει σε ωμότητα με εκείνο των 500 ρηδών.

Το ότι οι Συριζαίοι έκαναν αυτή την πολιτική απάτη είναι κάτι που το επισήμαναν οι πάντες και πρώτη-πρώτη η ΝΔ. Αλλά η απάντησή τους ήταν χοντρικά η εξής: Πάρτε το όπως θέλετε, αλλά πρέπει να παραδεχτείτε ότι η βύθιση των χαμηλών συντάξεων από τον Απρίλη είναι καλύτερο πράγμα για τους συνταξιούχους από τη βύθισή τους από σήμερα και αυτό το πετύχαμε πολεμώντας ενάντια στον εθνικό εχθρό Σόιμπλε και όχι υποχωρώντας όπως εσείς, ή ζητώντας του την άδεια, που ποτέ δεν θα την έδινε.

Αυτό το επιχείρημα στέκει εντελώς αν μείνει κανείς στα πλαίσια των όρων και των ορίων που βάζει ο Σύριζα τώρα και κάθε φορά που είναι να συγκρουστεί με το λαό και ταυτόχρονα με τους δανειστές. Σε αυτούς τους όρους και τα όρια συμφωνεί πάντα το υπόλοιπο πολιτικό σύστημα, δηλαδή όχι μόνο οι στρατηγικοί σύμμαχοι του Σύριζα, δηλαδή τα ψευτοΚΚΕ, οι Ναζί της ΧΑ, και το πλέον εντελώς λαλιωτικό, δηλαδή συριζέικο παλιό καλό ΠΑΣΟΚ, αλλά και η ΝΔ.

Πραγματικά είναι καλύτερα τώρα λίγο περιθώριο χρόνου για τους συνταξιούχους των 500 Ευρώ παρά η οικονομική εκτέλεσή τους και πραγματικά ο Σόιμπλε και οι άλλες βιομηχανικές χώρες της Βόρειας Ευρώπης με ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς δεν θα δίνανε την άδεια τους χωρίς μια δραματική σύγκρουση για μια έκτακτη ενίσχυση των συνταξιούχων, ή αλλιώς για μια νέα έκτακτη παραβίαση των δημοσιονομικών δεσμεύσεων που έχει υπογράψει ένα κράτος που διαρκώς τις παραβιάζει, που διαρκώς μεγαλώνει το χρέος του γιατί σαμποτάρει την ανάπτυξή του και που διαρκώς εκβιάζει τους δανειστές ότι θα ανατινάξει μαζί με τον εαυτό του όλη την Ευρώπη. Γι αυτό η ψήφιση του λευκού στη Βουλή από τη ΝΔ ήταν γι αυτήν μια μεγάλη πολιτική ήττα, επειδή όχι μόνο φάνηκε σύμμαχος του επί χρόνια κατασκευασμένου εθνικού εχθρού, της Γερμανίας του Σόιμπλε, (στην πραγματικότητα της πιο ευρωπαϊκής και πιο ανεξάρτητης απέναντι στην πούτινική Ρωσία Γερμανίας), την ώρα που αυτή διέπραττε μια πρωτοφανή υποτιθέμενη ωμότητα κατά των πιο φτωχών ελλήνων συνταξιούχων, αλλά γιατί τελικά

ο Σόιμπλε και ο υπόλοιπος ευρωπαϊκός Βορράς έχασε τη μάχη με μια ελληνική κυβέρνηση, και μάλιστα για πρώτη φορά τόσο ανοιχτά. Μάλιστα για πρώτη φορά η Ευρώπη βρέθηκε διασπασμένη στην καρδιά της, δηλαδή στο επίπεδο του γαλλογερμανικού άξονα στο ελληνικό ζήτημα. Έγινε τώρα αυτό που έχουμε διαγνωστεί εδώ και χρόνια σαν τον βασικό στόχο της η ελληνικής ρωσόφιλης διπλωματίας από την πρώτη μέρα της κρίσης, στόχος που τώρα όπως είπαμε στη αρχή είναι και ο κεντρικός της κυβέρνησης Τσίπρα.

Αυτό συνέβη μόλις τώρα με εργαλείο το επίδομα των συνταξιούχων γιατί μόλις τώρα για πρώτη φορά βγήκε σε ανοιχτή σύγκρουση με τον Σόιμπλε, τον Ντάισελμπλουμ και τον διοικητή του ESM Ρέγκλιγκ, δηλαδή με σύσσωμο το λεγόμενο μέτωπο του ευρωπαϊκού Βορρά η Γαλλία με τον Ολάντ, τον Σαπέν (υπουργό οικονομικών) και τον Μοσκοβισί (Επίτροπο των οικονομικών της Κομισιόν) που και οι τρεις τους κατήγγειλαν με σαφήνεια και με ασυνήθιστα οξείες για τις γαλλογερμανικές σχέσεις τόνους την απόφαση των πρώτων να επιβάλλουν κατά της κυβέρνησης Τσίπρα το μέτρο του παγώματος της απόφασης του ESM για μείωση του βραχυπρόθεσμου χρέους.

Ο Ολάντ μιλώντας μετά τους Μοσκοβισί και Σαπέν είπε καθαρά πηγαίνοντας σε μια συνάντηση ηγετών της ΕΕ στις 15 του Δεκέμβρη ότι θα έπρεπε να επιτραπεί στην Ελλάδα “να πάρει κυρίαρχες αποφάσεις που σέβονται στις δεσμεύσεις

Συνέχεια στη σελ. 11

ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Συνέχεια από τη σελ. 1

σει. Θα ήταν μάλιστα πολύ σημαντικό να μπορούσαμε να κατέβουμε στις επόμενες εκλογές πράγμα που οικονομικά είναι πολύ δύσκολο με τα σημερινά οικονομικά

μας δεδομένα.

Γιατί τώρα που η Ρωσία παγκόσμια προωθεί παντού τις θέσεις της και ετοιμάζεται δραστήρια να εξαπολύσει ένα παγκόσμιο πόλεμο για την ξαναμοιρασιά του κόσμου, τώρα που μια δική της κυβέρνηση, αυτή των ΣΥΡΙΖΑ- ΑΝΕΛ στην Ελλάδα, στήνει το νέο φασιστικό κράτος, τώρα που οι δυτικοί ιμπεριαλιστές φέρνουν στην εξουσία τους πιο αντιδραστικούς, φασίστες και αντιπρωτοκοσμικούς εκπροσώπους τους, τώρα το πολιτικό και το οργανωτικό δυνάμωμα της ΟΑΚΚΕ είναι πιο απαραίτητα από ποτέ.

Τώρα ιδιαίτερα που το φαιο -«κόκκινο μέτωπο ετοιμάζει μια ναζιστικού τύπου δικτατορία στην Ελλάδα η οποία αντιστοιχεί ακριβώς σε μια αποικία της Ρωσίας για την οποία μας προορίζουν, τώρα είναι που πρέπει να ακουστεί όσο πιο πολύ γίνεται η φωνή μας και οι θέσεις μας στους ανθρώπους του λαού. Ωστε να διαφωτί-

σομε, να εξηγήσουμε και να πείσουμε για να μπορέσουμε να οργανώσουμε την αντίσταση, το δημοκρατικό αντιφασιστικό μέτωπο στην νέα επερχόμενη ιμπεριαλιστική κατοχή και αν είναι δυνατό να την καθυστερήσουμε ή και να την εμποδίσουμε. Όλα αυτά απαιτούν και οικονομική δύναμη.

Αυτή σε ορισμένες στιγμές (εκλογές) γίνεται ένας εξαιρετικά αποφασιστικός παράγοντας. Μέχρι τώρα στηριζόμαστε κυρίως στις εισφορές των μελών μας και των στενών φίλων μας που φτάνουν στην αυτοθυσία ακόμα μέσα στην οικονομική κρίση που «χτύπησε» και εμάς όπως όλο το λαό. Αυτό το εύρος της οικονομικής ενίσχυσης πρέπει να πλατύνει.

Έτσι σας καλούμε να στείλετε την ενίσχυση σας είτε με κατάθεση στην ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ στο λογαριασμό 160/764962-29 και IBAN GR 72 0110 1600 0000 1607 6496 229

Ή με ταχυδρομική επιταγή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408, 10210 Αθήνα.

Ας γίνει η νέα χρονιά όχι μόνο μια χρονιά κλιμάκωσης της επίθεσης του εχθρού αλλά και η αρχή μιας νέας εποχής αντίστασης σε αυτόν η ΚΕ της ΟΑΚΚΕ.

Παρακαλούμε
τους αναγνώστες μας
να στέλνουν τα γράμματα
ή τις επιταγές τους στη δ/ση
Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα,
ΤΚ 10432, ή στο όνομα
Κώστας Κούτελος,
ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας
ενισχύσεις μπορείτε
να χρησιμοποιείτε
το λογαριασμό μας
στην Εθνική Τράπεζα:
160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο:
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

Η ΡΩΣΙΚΗ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΗ ΠΕΡΙΚΥΚΛΩΝΕΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα www.oakke.gr, 4/12/2016

Την ώρα που οι νέοι τσάροι του Κρεμλίνου και τα φαιο-«κόκκινα» παπαγαλάκια τους σε κάθε χώρα προπαγανδίζουν τη θέση της λεγόμενης περικύκλωσης της Ρωσίας από τη Δύση, η τελευταία (και κυρίως η Ευρώπη) μόλις τώρα έχει αρχίσει να ξυπνάει από το λήθαργό της για να ανακαλύψει με τρόπο ότι είναι ουσιαστικά άοπλη απέναντι στον «περικυκλωμένο» αντίπαλό της.

Ιδιαίτερα μετά την εισβολή και το διαμελισμό της Ουκρανίας έχουν πληθύνει οι φωνές μέσα στην Ευρώπη που προειδοποιούν για το πόσο ευάλωτα είναι τα ανατολικά της σύνορα απέναντι σε μια ρωσική στρατιωτική εισβολή. Πρόσφατα, ο άγγλος στρατηγός Ρίτσαρντ Μπάρονς, πρώην στρατιωτικός διοικητής του NATO, υποστήριξε ότι την ώρα που η Δύση είναι προσηλωμένη στον ισλαμιστικό κίνδυνο και το μεταναστευτικό, η Ρωσία είναι σε θέση να αναπτύξει πολεμικά αεροσκάφη, πλοία και στρατεύματα σε ευρωπαϊκό έδαφος μέσα σε 48 ώρες αναγκάζοντας το NATO να περιμένει μήνες για μια επιτυχημένη αντεπίθεση (Independent, 19/9).

Καταρχάς, ο ισχυρισμός περί περικύκλωσης της Ρωσίας από τη Δύση δε στέκει από την άποψη της στρατιωτικής ετοιμότητας των δύο αντιπάλων να αντιμετωπίσουν ο ένας τον άλλον. Έτσι, ενώ η πρώτη εξοπλίζεται ταχύτατα σαν αστακός αναβαθμίζοντας διαρκώς το οπλοστάσιό της και την ικανότητα να πλήξει δυτικούς στόχους, η δεύτερη αντιμετωπίζει προβλήματα στην ανάπτυξη της στρατιωτικής της θωράκισης. Όπως διαβάζουμε στους Financial Times της 27/2: “Σε μια αναφορά που αναμένεται να δημοσιευτεί την Παρασκευή από το Ατλαντικό Συμβούλιο, έξι ειδικοί στην άμυνα - συμπεριλαμβανομένου του πρώην γενικού γραμματέα Γιάαπ ντε Χουπ Σεφέρ, του αναπληρωτή ανώτατου διοικητή Σερ Ρίτσαρντ Σίρερ και του πρώην ιταλού υπουργού άμυνας και προέδρου της στρατιωτικής επιτροπής του NATO Τζιαμπάολο ντι Πάολα - προειδοποιούν για σοβαρή “έλλειψη προόδου” στα σχέδια ενίσχυσης της συμμαχίας στον απόηχο της εισβολής της Μόσχας στην Ουκρανία στα 2013. Είναι η τρίτη σοβαρή προειδοποίηση για το NATO από μέλη της δυτικής αμυντικής επιχείρησης μέσα σε ένα μήνα”.

Πολλά από τα βασικά μέλη του NATO μαστίζονται ακόμα από “χρόνια υποχρηματοδότηση” και “σοβαρές ελλείψεις” στις “σαθρές” τους ένοπλες δυνάμεις, λέει η αναφορά του Ατλαντικού Συμβουλίου. Από τα 31 ελικόπτερα Tiger του γερμανικού στρατού, για παράδειγμα, μόνο 10 είναι λειτουργικά - και μόλις 280 από τα 406 της τεθωρακισμένα οχήματα μεταφοράς προσωπικού Marger. Άλλοι στη συμμαχία απλά δεν έχουν κάνει αρκετά πράγματα για να μετατοπίσουν την αμυντική τους διάταξη ανατολικότερα. Για το Ηνωμένο Βασίλειο “η ανάπτυξη μιας ταξιαρχίας, πόσο μάλλον μιας μεραρχίας σε αξιόπιστη ετοιμότητα, θα ήταν μια μεγάλη πρόκληση”, λέει ο Σερ Ρίτσαρντς - προηγούμενα αρχηγός του επιτελείου της Διοίκησης Ξηράς της Βρετανίας. Μια

από τις προγραμματισμένες ασκήσεις του NATO στην Ευρώπη πέρυσι, σημειώνει ο Σερ Ρίτσαρντς, απαιτούσε την ανάκτηση αρμάτων μάχης από τον Καναδά, “γιατί η λειτουργική ετοιμότητα και η κατάσταση ανταλλακτικών στο στόλο του Ηνωμένου Βασιλείου ήταν τόσο φρικτή. Ορισμένες άλλες τεχνικές εκτιμήσεις της θέσης του NATO απέναντι στη Ρωσία υπήρξαν ακόμα πιο τραγικές στα συμπεράσματά τους”.

Έτσι, μπορεί οι (με άμεση ή έμμεση ρωσική έγκριση) αμερικάνικες βρώμικες στρατιωτικές εισβολές και επεμβάσεις στον τρίτο κόσμο να είναι αρχικά τουλάχιστον ένα παιχνιδάκι στα μάτια των δυτικών επιτελείων και του NATO, όμως απέναντι στη ρωσική χιτλερικού τύπου απειλή για την Ευρώπη δε φαίνεται να υπάρχει κανένα σχέδιο άμυνας της συμμαχίας Ευρώπης. Ειδικά για το Ηνωμένο Βασίλειο, η έκθεση Μπάρονς αναφέρει μεταξύ άλλων ότι: “Ο τωρινός στρατός έχει αναπτυχθεί συντησιμότερα να επιχειρεί στο μέσο της επιχειρησιακής της ζώνης, ενάντια σε αντίπαλους που δεν ελίσσονται σε κλίμακα, δεν έχουν καμιά προστατευμένη κινητικότητα, καμία αεράμυνα, κανένα γερό πυροβολικό, καμία δυνατότητα διεξαγωγής ηλεκτρονικού πολέμου, ούτε - ειδικότερα - μια αεροπορία ή κάποια προσφυγή σε συμβατικούς βαλλιστικούς ή πυραύλους κρουζ” (on.rt.com, 17/9). Η διαφορά προσανατολισμού φαίνεται ολοκάθαρα στα γυμνάσια που διεξάγουν οι δύο στρατιωτικοί σχηματισμοί. Είναι χαρακτηριστικό ότι τα μεγαλύτερα γυμνάσια του NATO εδώ και πολλά χρόνια, αυτά με την επωνυμία Noble Jump το 2015, περιλάμβαναν έναν πυρήνα μόλις 5.000 αντρών με άλλους 10.000 εμπλεκόμενους σε σχετικές ασκήσεις αλλού και 300 τανκς όταν την ίδια στιγμή, τα ρωσικά γυμνάσια centre 2015 που παρατάσσονταν απέναντι στις Βαλτικές και την Ουκρανία κινητοποιήσαν 95.000 στρατό και 7.000 τανκς και πυροβολικό (FT, 27/2).

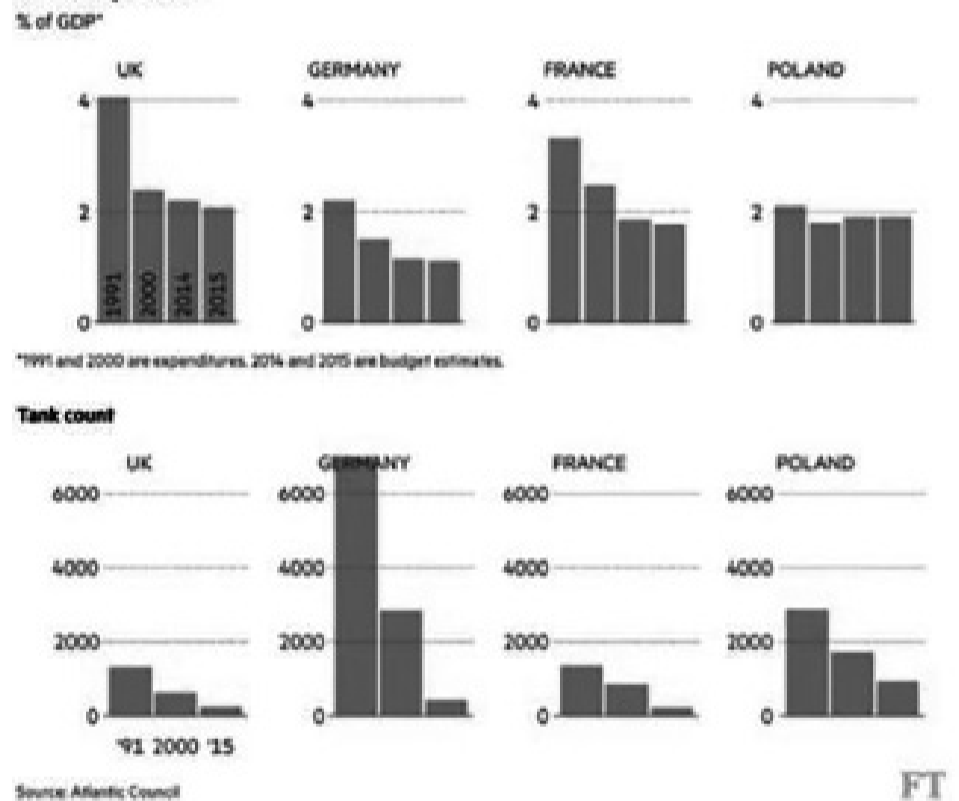
Δεν αρκεί παρά να δει κανείς τις τάσεις που εμφανίζουν οι αμυντικοί προϋπολογισμοί σε ΗΠΑ-ΕΕ από τη μια μεριά και σε Ρωσία-Κίνα από την άλλη για να καταλάβει ποια υπερδύναμη βρίσκεται σε στρατηγική άνοδο βαδίζοντας προς τον πόλεμο και ποια σε πτώση. Την περίοδο 2011-2014 οι ΗΠΑ περιέκοψαν τις στρατιωτικές τους δαπάνες κατά 18,8% ενώ η Ρωσία και η Κίνα τις αύξησαν κατά 30,5% και 29,7% αντίστοιχα (πηγή TheHeritageFoundation). Την ίδια στιγμή οι χώρες που αποτελούν τον πυρήνα της ΕΕ έχουν μειώσει δραστικά τις αμυντικές τους δαπάνες αλλά και, επιμέρους, τη δύναμη των τεθωρακισμένων τους στη διάρκεια των 25 τελευταίων ετών (βλ. πίνακα, πηγή

AtlanticCouncil). Αυτό σημαίνει ότι ο προσανατολισμός τους είναι αμυντικός και όχι επεκτατικός απέναντι στη Ρωσία γιατί αλλιώς θα φρόντιζαν τουλάχιστον να αναπτύξουν ισχυρές μηχανοκίνητες δυνάμεις ικανές να προωθηθούν βαθιά στο εχθρικό έδαφος.

Αν εξετάσουμε τώρα τις αλλαγές συνόρων στην ευρωπαϊκή ήπειρο κατά τα τελευταία 25 χρόνια θα διαπιστώσουμε ότι δεν είναι η ΕΕ ο κατεξοχήν παράγοντας αναθεώρησης του στάτους κβο και συγκεκριμένα ο διαμελιστής εθνικών κρατών και άρπαγας εδαφών αλλά ο ανατολικός της πανίσχυρος γείτονας. Αδιαμφισβήτητο θύμα του υπήρξε η Ουκρανία, της οποίας μάλιστα μία περιοχή (Κριμαία) προσαρτήθηκε βίαια στο έδαφος της Ρωσίας. Όμως και πριν την Ουκρανία υπήρξαν τα παραδείγματα της Γεωργίας και της Μολδαβίας, ενώ με τη βοήθεια των δορυφόρων της Μόσχας (Σερβίας, Αρμενίας) διαμελίστηκαν επίσης χώρες όπως είναι η μαρτυρική Βοσνία και το Αζερμπαϊτζάν. Ακόμα και στο διαμελισμό της Σερβίας (Κόσσοβο) που έγινε στα 1999 με αμερικανική επέμβαση, η Μόσχα όχι μόνο συμ-

σούν αυτή την εξάρτηση αποτυγχάνουν η μια μετά την άλλη (δες τη ματαίωση του αγωγού Ναμπούκο). Τα “οικολογικά” κινήματα που χτύπησαν την πυρηνική ενέργεια σε συνδυασμό με τις αραβικές εξεγέρσεις που παντού κατέληξαν στο να ισχυροποιήσουν τη Ρωσία και το Ιράν και να αδυνατίσουν την Ευρώπη (Λιβύη, Αίγυπτος, περικύκλωση της Σ. Αραβίας), στερώνοντας από την τελευταία πολύτιμες εναλλακτικές διόδους ενέργειας με τη νεοτσαρική Ρωσία να τρίβει τα χέρια της από χαρά.

Και δεν είναι μόνο εξαρτημένη ενεργειακά η ΕΕ αλλά κινδυνεύει να χωριστεί στα εξ'ων συνετέθη αφού παντού στη Δύση ανεβαίνουν οι φασίστες που καθόλου τυχαία είναι όλοι ρωσόφιλοι. Ενώ η Ευρώπη κατηγορείται ότι επιδιώκει να περικυκλώσει τη ρωσική πυρηνική υπερδύναμη με τη βοήθεια της αμερικάνικης υπερδύναμης, η ίδια, διαβρωμένη στην ηγεσία από φίλους και πράκτορες του υπερσυγκεντρωμένου ρωσικού μονοπωλίου και δηλητηριασμένη στη βάση από μια σειρά ναζιφασιστικά και σοσιαλφασιστικά κόμματα και κινήματα, όλα τους φιλορώσικα, βαδίζει κατευθείαν στο χαμό όσο δεν

μετείχε σ' αυτόν αλλά και κατέλαβε το πιο στρατηγικό σημείο του Κοσσόβου, που είναι το αεροδρόμιο της Πρίστινα. Πρόσφατα στο Μαυροβούνιο αποκαλύφθηκε σχέδιο φιλορωσικού στρατιωτικού πραξικοπήματος που δείχνει πόσο υπαρκτή και πόσο ωμή και βίαιη μπορεί να γίνει είναι η επέμβαση του Κρεμλίνου στις εσωτερικές υποθέσεις των ευρωπαϊκών χωρών. Επίσης δεν είναι η Ρωσία (παρά το εμπάργκο που δίκαια της έχει επιβληθεί για το Ουκρανικό) αλλά η Ευρώπη εκείνη που ενεργειακά βρίσκεται σε θέση εξάρτησης από το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο της Ρωσίας. Περίπου το ένα τρίτο των ευρωπαϊκών αναγκών στις δύο αυτές πηγές ενέργειας καλύπτεται από ρωσικές εισαγωγές και η προσπάθεια των ευρωπαϊκών κρατών να μειώ-

ξυπνάνε μέσα της οι λαϊκές αντιφασιστικές δυνάμεις οι χειραγωγημένες από την ψευτοαριστερά που έχει επίσης καθοδηγητική της δύναμη του ρώσους σοσιαλφασίστες. Έτσι σήμερα οι νεοναζί του Κρεμλίνου, που ελέγχουν με μακρόχρονο εισοδισμό σχεδόν όλες τις πολιτικές ηγεσίες Αθήνα, με όχημα το ελληνικό χρέος και τελευταία και τους πρόσφυγες (που τους παράγει με την κτηνωδία της η ρωσική αεροπορία, ενώ ο προβοκάτορας ΣΥΡΙΖΑ ρυθμίζει τη ροή τους προς την Ευρώπη σαν εργαλείο για την ισχυροποίηση των ρατσιστών παντού), ανατινάζουν την πολιτική ενότητα της Ευρώπης. Με την κατάλληλη προπαγάνδα των φαίων πρακτόρων τους διώχνουν τη στρατιωτικά ισχυρή και αντιπουτινική

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΝΑΖΙ ΤΗΣ Χ.Α ΣΕ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ

Η ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΟΙ ΝΑΖΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΘΝΙΚΕΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ ΣΕ ΑΤΥΠΗ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ

Η ΟΑΚΚΕ καταγγέλλει την κτηνώδη εισβολή των ναζιστών της «Χρ. Αυγής» σε συζήτηση στα γραφεία της ΕΣΗΕΑ για τις εθνικές μειονότητες στην Ελλάδα που έγινε στις 12/12 με την κάλυψη της κυβέρνησης, της εισαγγελικής αρχής, της αστυνομίας και ΠΑΝΩ ΑΠ ΟΛΑ των κοινοβουλευτικών κομμάτων. Πρόκειται για επανάληψη αντίστοιχης στάσης στην εισβολή που έγινε σε προεκλογική περίοδο σε εκδήλωση για την παρουσίαση του Μακεδονικού-Ελληνικού Λεξικού το 2009 στην Αίθουσα Ανταποκριτών Ξένου Τύπου στην Αθήνα.

Και αυτή τη φορά ένα τάγμα εφόδου από πενήντα περίπου τραμπούκους μπήκε στην αίθουσα της εκδήλωσης και με άγριες δυνατές φωνές, βρισιές, και απειλές υποχρέωσαν αυτούς που συμμετείχαν να διακόψουν την εκδήλωση μέχρις ότου έφυγαν με την άνεσή τους χωρίς η αστυνομία όπως και την προηγούμενη φορά να επέμβει, ενώ είχε ειδοποιηθεί.

Η διαφορά είναι ότι αυτή τη φορά ο Παναγιώταρος, που ήταν επικεφαλής και της προηγούμενης επίθεσης είναι τώρα βουλευτής της ναζιστικής συμμορίας, ότι είχε μαζί του και άλλους υπόδικους βουλευτές, τους Λαγό και Μπαρμπαρούση, που βρίσκονται έξω από τη φυλακή γιατί η δίκη τους σύρθηκε μέχρι την αποφυλάκισή τους, ότι αυτοί κουβάλησαν μαζί τους τον όχλο των τραμπούκων τους που αυτή τη φορά δεν έκρυσαν καθόλου τα πρόσωπά τους και καταγράφηκαν σε βίντεο χωρίς καν να ενοκληθούν από την αστυνομία. Καμία δίωξη εναντίον τους δεν κινήθηκε από καμία εισαγγελική αρχή που προφανώς αγνόησε κάθε ποινική διάταξη για αυτεπάγγελτη δίωξη συμπεριλαμβανομένου του νέου αντιρατσιστικού νόμου που έχει γίνει και αυτός ένα κουρέλι όπως κάθε αντιρατσιστικός που ψηφίζεται κάτω από ευρωπαϊκή πίεση για να εφαρμοστεί σε ένα κράτος που δίνει νομιμότητα, ασυλία και πλήρη κοινοβουλευτική αναγνώριση σε μία ναζιστική δολοφονική συμμορία. Εννοείται ότι όχι μόνο δεν υπήρξε ψήφισμα της Βουλής, αλλά και καμία αναφορά κανενός βουλευτή για καταδίκη της επίθεσης της οποίας επικεφαλής ήταν ενεργά μέλη της. Το ελληνικό κράτος δηλαδή κάλυψε σαν κυβέρνηση, σαν κόμματα, και με το σύνολο των θεσμικών του οργάνων αυτή την επίθεση. Αλλά και τα τηλεοπτικά ΜΜΕ δεν ασχολήθηκαν ή ασχολήθηκαν ελάχιστα με το περιστατικό χωρίς να υπάρξει ένας ουσιαστικά καταγγελτικός λόγος.

Η επίθεση έγινε λίγες μέρες μετά από την επίσκεψη στο Καστελόριζο κυβερνητικού κλιμακίου αποτελούμενου από τον υπουργό εθνικής άμυνας Καμμένο των ΑΝΕΛ και τον αναπληρωτή υπουργό συριζαίο Βίτσα, μαζί με συριζαίους και χρυσαυγίτες βουλευτές, μέλη της Επιτροπής Εξωτερικών και Άμυνας της Βουλής, που στέκονταν χαμογελαστοί δίπλα-δίπλα και συνοδεύονταν από τους αρχηγούς ΓΕΕΘΑ και ΓΕΣ, ενώ υπήρχε και ειδική ομάδα του στρατού να στέκεται σε τιμητική στάση προσοχής και σε παράταξη, περιβάλλοντας την αυτού εξοχότητα τον αρχιναζί Κασσιδιάρη, τους κυβερνητικούς βουλευτές, και έναν από την Ένωση Κεντρώων. Αυτή η κοινή επίσκεψη καθιστά την κυβέρνηση και τα κυβερνητικά κόμματα ηθικούς συναυτουργούς της επίθεσης. Γιατί είναι αυτή η κυβέρνηση που αναγνώρισε στην πράξη για πρώτη φορά τόσο ανοιχτά και επίσημα ότι η ωμή εθνορατσιστική προπαγάνδα και βία της ναζιστικής συμμορίας αποτελεί τμήμα ενός μετώπου τάχα για την προάσπιση των εθνικών συμφερόντων, που σημαίνει

ότι τα συνθήματα των αντι-μειονοτικών συγκεντρώσεων «Έξω οι Τούρκοι από τη Θράκη», “δεν υπάρχουν εθνικά μακεδόνες αλλά μόνο προδότες και σκοπιανοί πράκτορες που πρέπει να πεθάνουν” είναι τμήμα της εθνικής πλατφόρμας για την υπεράσπιση της ανεξαρτησίας της χώρας. Μια τέτοια πολιτική δικαιολογεί οποιαδήποτε επίθεση ενάντια στους «μούλους» και «μογγόλους» όπως έχουν χαρακτηρίσει τους μειονοτικούς οι χρυσαυγίτες βουλευτές (<http://www.tovima.gr/politics/article/?aid=487832>).

Για να αναγνωριστεί αυτός ο “εθνικά δημιουργικός” ρόλος αυτών των τεράτων και μάλιστα αμέσως μετά την τρομοκρατική εισβολή τους στην ΕΣΗΕΑ ο πρώην υπουργός Δικαιοσύνης Παρασκευόπουλος, τάχθηκε ενάντια στη ρήξη με τους ναζιστές και υπέρ της σύγκλισης με στόχο τον «εκδημοκρατισμό» τους. Αυτό είναι το απόλυτο επιχείρημα υπεράσπισης των ναζιστών στη δίκη τους που είναι σε εξέλιξη, γιατί καταργεί την κατηγορία του εισαγγελέα Ντογιάνκου, που πήγε τη ΧΑ στο εδώλιο με την κατηγορία ότι είναι μια εγκληματική συμμορία με το μανδύα πολιτικού κόμματος. Για να μην μένει μάλιστα καμιά αμφιβολία για το ποιους θεωρεί αθώους και ποιους θεωρεί ένοχους ο ίδιος αυτός Παρασκευόπουλος όταν ήταν υπουργός, φρόντισε να καθαίρει με τη βοήθεια της Θάνου τον Ντογιάνκο από πρόεδρο της εισαγγελίας εφετών. Αν λοιπόν οι βουλευτές της συμμορίας δεν είναι μέλη εγκληματικής συμμορίας μπορούν άνετα να εμφανίζονται δίπλα σε υπουργούς, και στρατιωτικούς αξιωματούχους στο Καστελόριζο, και βεβαίως μπορούν μέχρι τον πλήρη «εκδημοκρατισμό» τους να εξαπολύουν ανενόχλητοι τις επιθέσεις τους στις εθνικές μειονότητες. Δεν πρόκειται για εκδημοκρατισμό των ναζιστών, αλλά για ναζιστικοποίηση της κυβέρνησης.

Μέσα σε αυτό το πολιτικό κλίμα, και κυρίως κάτω από την πίεση των καταγγελιών των δημοκρατικών ανθρώπων για τις αγκαλιές της κυβέρνησης με τους ναζιζδες, ο πάντα διπρόσωπος ΣΥΡΙΖΑ έβγαλε ανακοίνωση για την επίθεση στην οποία υπερτονιζόταν η ανάγκη «πολιτικής και κοινωνικής απομόνωσης των ναζιστών» (προφανώς άλλο το κόμμα, άλλο η κυβέρνηση) αλλά δεν αναφερόταν καμία ανάγκη για σύλληψη και ποινική τιμωρία τους (εδώ όλοι συμπίπτουν). Στην πράξη ο ΣΥΡΙΖΑ νομιμοποιεί πολιτικά την εγκληματική επίθεση των ναζιστών την οποία καταδικάζει μόνο σε ότι αφορά τη μορφή της, δηλαδή τη βία εκδήλωσης της, και όχι σε ότι αφορά το ίδιο το περιεχόμενο και το στόχο της που είναι η απαγόρευση της πολιτικής έκφρασης ενός βασικού πολιτικού φορέα της τουρκικής μειονότητας, συνδιοργανωτή της εκδήλωσης, του “Κόμματος Ισότητας, Ειρήνης και Φιλίας”. Μάλιστα οι συντάκτες της ανακοίνωσης φρόντισαν με επιμέλεια να μην αναφέρεται ούτε καν η φράση «εθνικές μειονότητες»

σε αυτή, και για αυτό το λόγο να μην αναφέρεται καν η εκδήλωση εναντίον της οποίας έγινε η επίθεση (!) (<http://www.enikos.gr/politics/424804,O-SYRIZA-gia-thn-eisvolh-ths-XA-sthn-ESHEA-Edeixe-xana-to-pragmatiko-ths-proswp.html>).

Αυτό το κόμμα που από τη μία αγκαλιάζει τους ναζιστές και από την άλλη εμφανίζεται σαν αντιναζιστικό κόμμα δεν έχει όρια σε υποκρισία. Είναι στη συνέχεια ο ίδιος ο Βίτσας που πήγε στο Καστελόριζο μαζί με τους ναζιστές, που ανέλαβε εκπροσωπώντας το ΣΥΡΙΖΑ να διαχωριστεί από τις δηλώσεις Παρασκευόπουλου λέγοντας ότι η «Χρ. Αυγή» είναι «φασιστική οργάνωση» και «σε ένα σοβαρό επίπεδο είναι και εγκληματική», αλλά εννοείται όχι τόσο εγκληματική ώστε να μην πάει μαζί της στο Καστελόριζο γιατί όπως είπε, εκεί δεν πήγε με τη ΧΑ, αλλά με την «Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας», οπότε οι εγκληματίες γίνανε θεσμικοί παράγοντες! (<http://www.capital.gr/story/3176279>).

Όλα τα υπόλοιπα κοινοβουλευτικά κόμματα, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι, Ένωση Κεντρώων και ψευτοΚΚΕ κάλυψαν πλήρως τη ναζιστική επίθεση με την απόλυτη σιωπή τους για το θέμα. Την ίδια στάση είχαν κρατήσει τα κοινοβουλευτικά κόμματα συμπεριλαμβανομένου του ΣΥΡΙΖΑ και στην επίθεση του 2009. Προηγούμενα είχαν φροντίσει να κρατήσουν τους πιο χαμηλούς τόνους για το κυβερνητικό αγκάλιασμα ΣΥΡΙΖΑ-ναζιστών.

Για την κυβέρνηση λοιπόν και τα κόμματα της ελληνικής βουλής επιτρέπεται στους ναζιστές να απαγορεύουν με τη βία την πολιτική έκφραση των εθνικών μειονοτήτων. Πρόκειται για μια άμεση συνέπεια της ομόφωνης άρνησης όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων να αποδεχτούν το δικαίωμα της τουρκικής και της μακεδονικής εθνικής μειονότητας στον αυτοπροσδιορισμό τους. Για χρόνια διαπαιδαγωγούν το λαό στην πεποίθηση ότι το ελληνικό κράτος πρέπει να έχει εθνική ομοιογένεια, και είναι προδοσία του έθνους το να αναγνωρίζει κανείς ότι στην επικράτεια του υπάρχουν εθνικές μειονότητες. Έτσι έχει καλλιεργηθεί το ιδεολογικο-πολιτικό έδαφος πάνω στο οποίο πάτησε και ανδρώθηκε η ναζιστική συμμορία ώστε τώρα μπορεί να τραμπουκίζει ανενόχλητη στις εθνικές μειονότητες. Ησύμπλευση του ελληνικού πολιτικού συστήματος με τον πιο άρρωστο εθνοσοβινισμό, δεν οφείλεται σε καμία διαστρεβλωμένη αντίληψη πατριωτισμού, αλλά στο ότι μπορεί πολύ πιο εύκολα να προπαγανδίζει τη συμμαχία με την ορθόδοξη νεοσαρική Ρωσία στα πλαίσια ενός εθνικά ομοιογενούς ελληνορθόδοξου κράτους, από ότι στα πλαίσια ενός σύγχρονου ευρωπαϊκού δημοκρατικού και ανεξίτηρου κράτους που αποδέχεται και αναγνωρίζει τις εθνικές του μειονότητες, τις οποίες για τον ίδιο λόγο πρέπει να καταπνίξει. Την εφαρμογή αυτής της πολιτικής την έχουν αναθέσει στην πούτινική ναζιστική συμμορία της ΧΑ που ζητάει να εγκατασταθεί ρώσικος στρατός στα σύνορα. Στα πλαίσια της ίδιας εθνικής ομοψυχίας που οδηγεί κατευθείαν τη χώρα και το λαό στα νύχια του ρώσικου αφεντικού, όχι μόνο αναγνωρίζουν τη Χ.Α. σα νόμιμο πολιτικό κόμμα, και αρνούνται να τη βγάλουν εκτός νόμου τα τελευταία τριάντα χρόνια, αλλά πλέον την καλύπτουν ανοιχτά πολιτικά και ποινικά και τη βοηθάνε να τρομοκρα-

τεί, να απονομιμοποιεί και να θέτει υπό διωγμό τις εθνικές μειονότητες. Ο πιο συνειδητός εκφραστής αυτής της γραμμής είναι η ψευτοαριστερά που σήμερα έχει πάρει την εξουσία έχοντας όχι τυχαία στο πλευρό της τους εθνοφασίστες των ΑΝΕΛ.

Αυτό το δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού αρνούνται να το αναγνωρίσουν στις εθνικές μειονότητες από κοινού σοσιαλφασίστες και σοβινοφασίστες, που συγκροτούν μαζί με τη ναζιστική συμμορία το φαιο-«κόκκινο» μέτωπο εξουσίας στη χώρα. Έτσι εξηγείται πως για πρώτη φορά μια τέτοια επίθεση γίνεται με τη σφραγίδα και την υπογραφή ενός κοινοβουλευτικού κόμματος χωρίς ούτε μία καταδίκη τουλάχιστον σε πολιτικό επίπεδο.

Οι δήθεν υπερασπιστές των μειονοτήτων ακολουθούν με συνέπεια την επίσημη εθνική γραμμή. Στην ανακοίνωση της ΕΣΗΕΑ, η οποία για να ελαφρύνει τη θέση της καταγγέλλει το ΣΥΡΙΖΑ για φιλοχρυσαιγισισμό, γίνεται η διακήρυξη ότι κανείς δεν πρόκειται να απαγορεύσει την ελευθερία της έκφρασης, αλλά δεν υπάρχει καμία αναφορά σχετικά με τα συγκεκριμένα θύματα, τις εθνικές μειονότητες, στα οποία οι ναζιστές επιχείρησαν να επιβάλουν σιωπητήριο (<https://www.esiea.gr/viaii-eisvoli-tis-xrysis-aygis-stin-es/>). Στην ίδια γραμμή είναι και η ανακοίνωση της ΚΕΕΦΑ στην οποία αναφέρεται μία εκδήλωση για τα δικαιώματα μειονοτήτων, αλλά λέξη για εθνικές μειονότητες, κι ας ήταν αυτός ο τίτλος της εκδήλωσης που διακόπηκε! (<http://antiracismfascism.org/index.php/2015-07-16-09-37-48/item/1970-xrysavitiki-epithesi-se-ekdilosi-gia-tis-meionotites-stin-esiea>).

Το κόμμα των εθνικά μακεδόνων, (παλιότερα πριν αυτοπροσδιοριστούν σαν εθνικά μακεδόνες, το αληθινό ιστορικό ΚΚΕ εκτός από μακεδόνες τους ανέφερε και σαν σλαβομακεδόνες), το δημοκρατικό «Ουράνιο Τόξο» (www.florina.org) στην πρώτη του ανακοίνωση της 13/12 κατήγγειλε «την παντελή έλλειψη αστυνομικών δυνάμεων για την προστασία της εκδήλωσης παρότι αυτό είχε εγκαίρως ζητηθεί καθώς και το αδιάφορο σφύριγμα όλων σχεδόν των υπόλοιπων πολιτικών κομμάτων που αποφεύγουν όπως ο «διάλογος το λιβάνι» να καταδικάσουν ξεκάθαρα αυτές τις επαίσχυντες συμπεριφορές. Επίσης, θα έπρεπε αυτόματα να παρέμβει Εισαγγελέας γιατί αφορά βίαιη πράξη από συλλογικό όργανο – κόμμα όπως η Χρυσή Αυγή.

Ίσως επειδή φιλοδοξούν να «ενσωματώσουν» το φασισμό στο ελληνικό πολιτικό σύστημα (αν και αυτό έχει προ πολλού συντελεστεί). Σίγουρα όμως διότι η Χρυσή Αυγή αποτελεί το μακρύ και βρώμικο χέρι ακριβώς αυτού του συστήματος και του βαθέως κράτους που πολεμάει λυσσαλέα τους Μακεδόνες, τους Τούρκους και όλες τις υπόλοιπες μειονότητες της χώρας μας».

Στη δεύτερη ανακοίνωση του της 14/12 κατήγγειλε τη νομιμοποίηση της εισβολής από την ελληνική δικαιοσύνη και αναφέρει συγκεκριμένα: «Τραγωδία είναι ότι ακόμη δεν είναι εκτός νόμου το νεοναζιστικό κόμμα στην Ελλάδα. Για αυτό, στα πλαίσια προστασίας της δημοκρατίας ο αρμόδιος Εισαγγελέας σοβαρής χώρας θα κάνει αυτό που πρέπει και θα παρέμβει ανάλογα, χωρίς την ανάγκη ατομικών προσφυγών».

ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΧΑΛΕΠΙ

ΠΟΡΕΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΣΤΟ ΡΩΣΙΚΟ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΡΑΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ

Το Σαββάτο 17/12/2016 έγινε στην Αθήνα πορεία διαμαρτυρίας στο ρώσικο προξενείο και στην πρεσβεία του Ιράν ενάντια στη γενοκτονία που βρίσκεται σε εξέλιξη στο Χαλέπι. Η εκδήλωση διοργανώθηκε από σύριους πρόσφυγες και έλληνες αλληλέγγυους συμπαρασάτες τους στα πλαίσια ενός διεθνούς κύματος συμπαράστασης στο Χαλέπι που ξέσπασε πρόσφατα μετά την απίστευτη κλιμάκωση της βαρβαρότητας και της κτηνωδίας ενάντια στον άμαχο πληθυσμό από τις δυνάμεις του Άσαντ, της Ρωσίας και του Ιράν. Από πολιτική άποψη οι διοργανωτές προέρχονταν από διάφορα ρεύματα, που είχαν αναρχική κατατομή, αλλά είχαν κοινή τη μαχητική αντίθεσή τους στον Άσαντ και στην ρωσο-ιρανική φασιστική επέμβαση.

Τα κεντρικά πανό των διοργανωτών έγραφαν «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟ ΣΥΡΙΑΚΟ ΛΑΟ» και «STAND WITH ALEPPO» («Συμπάρασταση στο Χαλέπι»), «SYRIA'S BURNING» (Η Συρία φλέγεται). Η διαδήλωση αυτή, που πνίγηκε από τα ΜΜΕ, έσπασε όσο ήταν δυνατό την αποπνικτική, εγκληματική σιωπή που υπάρχει στη χώρα μας για τη βίαιη εκκένωση και το διωγμό από τα κατοχικές ρώσικες και ιρανικές δυνάμεις όλου του πληθυσμού από το ισοπεδωμένο από τις ίδιες ηρωικό ανατολικό Χαλέπι. Πολλοί κρατούσαν τρικάκια με το σύνθημα «Η σφαγή παιδιών δεν είναι απελευθέρωση». Στην πορεία συμμετείχαν περίπου εκατό άτομα. Ανάμεσα τους και σύντροφοι και φίλοι της ΟΑΚΚΕ που κρατούσαν πανό με το σύνθημα «ΗΣΥΧΙΑ! Ο ΠΟΥΤΙΝ ΣΦΑΖΕΙ ΣΤΗ ΣΥΡΙΑ». Το πανό το είχαμε ανυπόγραφο, αντίθετα από ότι συνηθίζουμε, γιατί δεν υπήρχε κανέ-

την συμμετοχή της ΟΑΚΚΕ σαν κόμμα.

Η πορεία ξεκίνησε από το Χολαργό και κατευθύνθηκε στο ρώσικο προξενείο όπου αστυνομική κλούβα είχε στηθεί αρκετά τετράγωνα πιο πριν.

Στην αρχή της πορείας τα συνθήματα, παρά την πολύ θετική πλατφόρμα του αρχικού ιντερνετικού καλέσματος που καταφερόταν συντριπτικά ενάντια στο μέτωπο Ρωσίας-Άσαντ-Ιράν και κατήγγειλε δευτερευόντως τη στάση των ΗΠΑ, έδιναν την έμφαση τους στην καταγγελία όλων των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων στη Μέση Ανατολή βάζοντας πχ δίπλα-δίπλα στη Συρία την Υεμένη και το Ιράκ, καθώς και όλα τα «αφεντικά». Μια τέτοια ισοπεδωτική λογική, όπως έχουμε εξηγήσει πολλές φορές, διασώνει πολιτικά τον κύριο εχθρό, που εδώ ειδικά είναι εξαιρετικά ισχυρός και κτηνώδης, ενώ από την άλλη εμποδίζει τις πλατειές συμμαχίες ενάντια του και την αξιοποίηση των ενδοαστικών και ενδο-ιμπεριαλιστικών αντιθέσεων.

Έτσι από το μπλοκ της ΟΑΚΚΕ φωνάξαμε τα παρακάτω συνθήματα: «Πούτιν, φασίστα, δολοφόνε», «Χθες στην Τσετσενία, τώρα στη Συρία, Πούτιν σημαίνει γενοκτονία», «Οι λαοί παλεύουν και θα νικήσουν, τους νέους Χίτλερ θα τσακίσουν». Σύντομα το σύνθημα «Πούτιν, φασίστα, δολοφόνε» φωνάχτηκε από όλη τη διαδήλωση. Στη συνέχεια επεκράτησαν τα συνθήματα που συνδιαμορφώθηκαν μέσα από όλη τη διαδήλωση: «Άσαντ, φασίστα, δολοφόνε» και «Άσαντ – Πούτιν φασίστες, δολοφόνες», «Πούτιν σημαίνει άνθρωποι σφαγμένοι», «Πούτιν φύγε», «Άσαντ φύγε» και στα αγγλικά «Putin murder» (Πούτιν δολοφονία), «Putin dictator» (Πούτιν δικτάτορα), «Assad dictator» (Άσαντ δικτάτορα) αλλά και στα συριακά, «Ρωσία φύγε, Συρία ελεύθερη για πάντα».

Μετά το ρώσικο προξενείο όπου οι συγκεντρωμένοι δεν μπόρεσαν να επιδώσουν νήφισμα γιατί όπως τους είπε η αστυνομία «δεν ήταν κανείς μέσα», η πορεία κατευθύνθηκε στην πρεσβεία του Ιράν, όπου αυτή τη φορά δύναμη των ΜΑΤ σταμάτησε τους συγκεντρωμένους ξανά κάποια τετράγωνα μακριά. Η διαμαρτυρία συνεχίστηκε αρκετή ώρα σε αυτό το σημείο, και υπήρξε μία διαπραγμάτευση για να ανοίξει το μπλόκο η αστυνομία, χωρίς επιτυχία.

Όσο και αν ο σοσιαλφασισμός επιχειρεί να επιβάλει σιωπητήριο στη χώρα για τα εγκλήματα του Πούτιν, δεν θα μπορέσει με τίποτα να συγκρατήσει την καταγγελία τους από τους Σύριους πρόσφυγες και μετανάστες που

ξέρουν την κτηνωδία των νέων Χίτλερ από πρώτο χέρι. Είναι χαρακτηριστικό το πιο κάτω απόσπασμα από το ιντερνετικό κάλεσμα στην πορεία:

<< Περισσότεροι από 100.000 Σύριοι πολίτες είναι παγιδευμένοι στο Ανατολικό Χαλέπι και υπόκεινται σε διαρκείς βρομβαρδισμούς και βίαιες επιθέσεις. Το καθεστώς του Άσαντ, με την υποστήριξη της Ρωσικής κυβέρνησης και του Ιρανικού στρατού, επιτίθεται στο Χαλέπι χτυπώντας αδιάκριτα με ενάρια και επίγεια μέσα. Στόχος των επιθέσεων που γίνονται με βόμβες-βαρέλια (barrel bombs) είναι όλοι οι πολίτες ακόμα και γυναίκες και παιδιά, ασθενείς στα νοσοκομεία και διασώστες. Όσοι προσπαθούν να διαφύγουν από την εμπόλεμη ζώνη σφαγιάζονται. Το Human Rights Watch και ακτιβιστές που βρίσκονται στο πεδίο καταγράφουν τα εγκλήματα πολέμου που διαπράττονται από την σύμπραξη Άσαντ-Ρωσίας. Απο διαφορετικές πηγές αναφέρονται ελλείψεις σε τρόφιμα και νερό. Σύμφωνα με το Συριακό Παρατηρητήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Syrian Observatory for Human Rights), τουλάχιστον 600 άνθρωποι έχουν σκοτωθεί στο ανατολικό Χαλέπι τις τελευταίες δύο εβδομάδες. Τα Ηνωμένα Έθνη αναφέρουν ότι οι δυνάμεις του Άσαντ εκτέλεσαν 82 πολίτες στις κατεχόμενες, από το καθεστώς, περιοχές. Η ρωσική κυβέρνηση, που ηγείται της σφαγής σε συνεργασία με το καθεστώς, αρνείται να εμπλακεί σε οποιοδήποτε ειρηνικό διάλογο με τα Ηνωμένα έθνη>>.

Η ΟΑΚΚΕ στέκεται αλληλέγγυα στον ηρωικό αγώνα του συριακού λαού, που όπως έχουμε πολλές φορές αναφέρει, έχει να αντιμετωπίσει τόσο τον εξωτερικό όσο και τον εσωτερικό εχθρό την Αλ Νούσρα που λειτουργεί σαν προβοκάτορας υπέρ του Πούτιν και του Άσαντ. Καλούμε όλους τους δημοκράτες να σταθούν στο πλευρό των Σύριων προσφύγων και μεταναστών που καταγγέλλουν τις θηριωδίες του νεοχιτλερικού άξονα στη Συρία και να καταγγείλουν με τη σειρά τους, το φιλοπλουτινισμό της ελληνικής κυβέρνησης, της αντιπολίτευσης, και της κοινοβουλευτικής και εξωκοινοβουλευτικής ψευτοαριστεράς.

Στο τέλος της διαδήλωσης κάποιοι από τους έλληνες αλληλέγγυους των σύρων προσφύγων με τους οποίους συζητήσαμε μας είπαν ότι είμαστε το μοναδικό μπλοκ ελληνικής οργάνωσης που συμμετείχε στην πορεία, πράγμα που δεν μπορούσαν να εξηγήσουν γιατί πίστευ-

Συνέχεια στη σελ. 10

να άλλο πανό με υπογραφή συλλογικότητας, οπότε μια μόνο υπογραφή και μάλιστα κομματική και μάλιστα όχι των διοργανωτών θα έδινε ένα πολιτικό χρώμα στην σύνθεση της διαδήλωσης που αυτή πλειοψηφικά δεν το είχε. Οι σύντροφοι πάντως ενημέρωσαν τους διοργανωτές για

Θυμίζουμε ότι ήταν ο ύπουλος Τσίπρας αυτός που έριξε το σύνθημα να βρεθούν οι ναζί «ενώπιον του νόμου», μετά τη δολοφονία του Φύσσα και τη δικαστική δίωξη της συμμορίας, μόνο και μόνο για να υπονομεύσει το σωστό αίτημα να θεθούν εκτός νόμου, έχοντας πάντα στο πλευρό του το ψευτοΚΚΕ. Τώρα αποδεικνύεται ότι αυτό το «ενώπιον του νόμου» σημαίνει να είναι οι ναζιστές φιλοπλουτινικοί τραμπούκοι όχι μόνο νόμιμοι, αλλά και το πιο ατιμώρητο τμήμα του κρατικού μηχανισμού. Όταν οι ναζιστές είναι όχι απλά νόμιμοι αλλά και οι πιο ισχυροί εκπρόσωποι του κρατικού μηχανισμού βίας, και όταν μπορούν ατιμώρητα να διαγκέντρωση για τις εθνικές μειονότητες χωρίς τα κόμματα να διαμαρτύρονται

σύσσωμα και έντονα γι αυτό και χωρίς οι εισαγγελείς να κινούνται, τότε οι εθνικές μειονότητες είναι υπό απαγόρευση ή καλύτερα στη μισοπαρνομία. Να γιατί ο Τσίπρας φρόντισε να τοποθετήσει στην προεδρία της Βουλής, μία Κωνσταντοπούλου, που επέμενε ότι η Βουλή δεν μπορούσε να λειτουργήσει νόμιμα με τους βουλευτές της δολοφονικής συμμορίας να απουσιάζουν και να είναι έγκλειστοι στη φυλακή, ενώ ο νυν πρόεδρος της Βουλής Βούτσης είναι ο άνθρωπος που μίλησε για «πολιτικές διώξεις κατά της Χρυσής Αυγής και μεθοδεύσεις της κυβέρνησης (Σαμαρά), ώστε να την θέσει εκτός νόμου», αμέσως μετά τις συλλήψεις για τη δολοφονία Φύσσα. Ασφαλώς και δεν είχε τέτοιες προθέσεις ο Σαμαράς που σήμερα έχει καταπιεί τη γλώσσα του για το όργιο

φιλοναζισμού του ΣΥΡΙΖΑ και τότε ήθελε απλά να δείξει ένα καλό πρόσωπο στην Ευρώπη και ειδικά στο Συμβούλιο της Ευρώπης και τον Επίτροπο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Συμβουλίου Μούζιζνι-εκς που ζητούσε μέτρα από την Ελλάδα ενάντια στη ΧΑ. Αλλά τώρα ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει τέτοιους περιορισμούς σε μία περίοδο που η Ευρώπη διαβρωμένη από τους εκπροσώπους της φιλορωσικής διπλωματίας μέσα της, διασπασμένη και υπό τη σκιά του Τραμπ, έχει παραλύσει απέναντι στην πολύπλευρη πλουτινική επίθεση. Οι δημοκράτες πρέπει να σταθούν δίπλα στο πλευρό των εθνικών μειονοτήτων που στην πρώτη ευκαιρία κάποιας ανωμαλίας στην περιοχή βρίσκονται πάντα στο στόχαστρο με την κατάπτυστη κατηγορία ότι είναι «πράκτορες ξένων συμφερόντων»

εχθρικών για την εδαφική ακεραιότητα του ελληνικού κράτους, όταν το μόνο που ζητούσαν και ζητάνε είναι να αναγνωριστούν τα δημοκρατικά τους δικαιώματα, και βασικά η ίδια τους η ύπαρξη. Αυτός που θέλει σήμερα αλλαγή των συνόρων παγκόσμια είναι η νεοχιτλερική Ρωσία. Γι αυτήν δουλεύει εντατικά το πολιτικό σύστημα της χώρας όταν με τη στάση του εγκρίνει τη βία του πιο ανοιχτού της φίλου, του πιο αφοσιωμένου λακέ του Πούτιν, δηλαδή όταν ΜΕΤΑΤΡΕΠΕΙ ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ ΝΑΖΙ ΣΕ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ, ΟΠΟΤΕ ΘΕΤΕΙ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ, ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ, ΣΕ ΑΤΥΓΗ ΠΑΡΑΝΟΜΙΑ.

Αθήνα, 16/12/2017

ΠΟΛΥ ΚΑΛΟ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ Β' ΕΛΜΕ ΔΥΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ

Στις φετινές εκλογές της 13 του Δεκέμβρη η κίνηση «Παιδεία για Δημοκρατία και Ανάπτυξη» που είναι μια πρωτοβουλία της ΟΑΚΚΕ για ένα ευρύτερο δημοκρατικό μέτωπο στο χώρο της εκπαίδευσης, κατέβηκε και αυτή τη χρονιά με υποψήφιο το σύντροφο μας Γιάννη Μπουρίτη στην Β ΕΛΜΕ Αττικής και πήρε 24 ψήφους και ποσοστό 6,7%, δηλαδή λίγο παραπάνω από τους 21 ψήφους και ποσοστό 5,3% που πήρε πέρυσι.

Αυτή είναι μια μικρή αριθμητική πρόοδος όμως πολιτικά σημαίνει πολύ περισσότερα αν το αποτέλεσμα αυτό συγκριθεί με το αποτέλεσμα των άλλων πολύ μεγαλύτερων πολιτικών κομμάτων και ρευμάτων και αν ειδωθεί στις δοσμένες συνθήκες της απογοήτευσης και της διάλυσης των κινημάτων όλων των χώρων και κλάδων δουλειάς στη χώρα και ειδικά στο χώρο της εκπαίδευσης στον οποίο επικρατεί μια από τα πάνω καθοδηγημένη άνευ προηγουμένου κατάσταση αποτελμάτωσης και διάλυσης.

Το αποτέλεσμα:

Ψήφισαν 372, λιγότεροι κατά 24 από πέρυσι Έλαβαν:

ΣΥΝΕΚ (Σύριζα): 160 ψήφοι, 44,7%, πέρσι 161 ψήφοι, 41,7%
ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ (Εξωκοινοβουλευτική Αριστερά): 91 ψήφοι, 25,4%, πέρσι 117 ψήφοι, 29,5%
ΔΑΚΕ: 37 ψήφοι, 10,3%, πέρσι 25 ψήφοι, 6,72%
ΠΑΜΕ: 46 ψήφοι, 12,8%, πέρσι 48 ψήφοι, 12,1%
Κίνηση «Παιδεία για Δημοκρατία και Ανάπτυξη» 24 ψήφοι, 6,7%, πέρσι 21 ψήφοι 5,3%

Το να φτάνει ένα πολύ μικρό πολιτικό ρεύμα, και μάλιστα πολύ μικρό σε επίπεδο τάξης μεγέθους, να βρίσκεται στην μετωπική του συνδικαλιστική έκφραση στην ίδια τάξη μεγέθους με μεγάλα και μάλιστα συνδικαλιστικά κυρίαρχα ρεύματα, δείχνει ότι η μίνιμουμ πλατφόρμα του έχει τη δυνατότητα μεγάλης επιρροής. Λέμε «τη δυνατότητα» γιατί το ίδιο το γεγονός ότι ένα πολιτικό ρεύμα είναι πολύ μικρό οργανωτικά, όσο και να είναι αποδεκτό σε επίπεδο μίνιμουμ γραμμής και σε επίπεδο αποδοχής του υποψήφιου που εκφράζει αυτή τη γραμμή, δημιουργεί μια δυσκολία σε κάποιον να το υποστηρίξει λίγο ή περισσότερο ανοιχτά. Γιατί αυτό χρειάζεται κάποιο ξεχωριστό πολιτικό ξεκαθάρισμα και κάπως περισσότερη πολιτική τόλμη για να υποστηρίξει κανείς κάτι που είναι όχι απλά μειοψηφικό, αλλά που πάει κόντρα στο γενικό ρεύμα.

Αυτό μάλιστα που έχει ιδιαίτερη σημασία σε αυτό το αποτέλεσμα είναι το γεγονός ότι τα δύο ρεύματα που εκφράζουν την αντίληψη στην κοινωνία ότι απορρίπτουν από τα αριστερά την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΜΕ και οι Παρεμβάσεις είδαν τις ψήφους τους να μειώνονται και μάλιστα των Παρεμβάσεων να μειώνονται και αριθμητικά και σε ποσοστό.

Αυτό σημαίνει κατά τη γνώμη μας ότι η εξήγηση που έδωσε η Κίνηση για τις αιτίες της οικονομικής κρίσης και της κρίσης της εκπαίδευσης και για τους τρόπους ξεπεράσμάτος τους ήταν πιο πειστικές από εκείνες των πολύ πιο μαζικών «αριστερών» παρατάξεων.

Ίσως ακόμα αυτή η πτώση να σημαίνει και κάτι άλλο: ότι δηλαδή αυτές οι παρατάξεις δεν μπορούν να αποδείξουν ότι πραγματικά ο ΣΥΡΙΖΑ είναι όργανο της Τρόικας και ότι δεν ισχύει αυτό που λέει ο ίδιος: «δηλαδή κάνουμε ότι μπορούμε με τον πανίσχυρο εχθρό που είναι η Γερμανική Ευρώπη. Αυτή θέλει να πεινάτε πολύ αλλά εμείς

την πολεμάμε και έτσι πεινάτε λιγότερο, ειδικά εσείς που είσατε δημόσιοι υπάλληλοι». Αυτό το επιχειρήμα μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο αν αποδείξει κανείς ότι ο κύριος υπαίτιος της πείνας του λαού δεν είναι η Τρόικα αλλά ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ανατολικοί ξένοι προστάτες τους. Όσο αυτό δε γίνεται πιθανά να μπορεί η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ, σε ένα συνδικαλιστικό χώρο της δημόσιας υπαλληλίας αντί να πέφτει να αυξάνει τα ποσοστά της κατά 3%.

Βέβαια το ότι οι Παρεμβάσεις επίσης έπεσαν κατά 26 ψήφους δεν είναι μόνο αποτέλεσμα της τυχοδιωκτικής και κούφιας δημαγωγικής πολιτικής τους αλλά και του γενικότερου στυλ τους. Οι συνάδελφοι έχουν σιχαθεί πια τη δήθεν επαναστατική τους γραμμή, τον ίδιο μονότονο λόγο. Η παράταξη αυτή στον πιο μεγάλο βαθμό από όλες τις υπόλοιπες περιφρονεί τις διαθέσεις των συναδέλφων προτείνοντας πολυήμερες απεργίες ξέροντας ότι δεν θα τις ακολουθήσει κανείς.

Το ίδιο, δεν μπόρεσε ο ξύλινος και πανομοιότυπος λόγος του ΠΑΜΕ να πει κάτι στους καθηγητές οπότε και αυτός έπεσε σε ψήφους αν και όχι σε ποσοστά.

Το αποτέλεσμα της ΔΑΚΕ επίσης λέει κάτι, γιατί αυτή ναι μεν ανέβηκε αλλά όχι πολύ όπως θα περίμενε κανείς από το γενικό πολιτικό κλίμα. Αυτό οφείλεται κατά τη γνώμη μας στο ότι η ΝΔ δεν έχει πει και δεν έχει κάνει στην κεντρική πολιτική σκηνή σιδηρόπλοιο που να δείχνει ότι νοιάζεται για τους δημόσιους υπαλλήλους σαν ανθρώπους. Το μόνο που έχει κάνει τελευταία είναι ότι έχει σταματήσει να υπόσχεται ότι θα τους απολύσει. Αλλά όλοι καταλαβαίνουν ότι αυτό είναι για λόγους εκλογικής τακτικής. Δεν υπάρχει κανείς που να ξεχνάει ότι όλη η θεωρία της ΝΔ και του φιλελεύθερου στρατοπέδου στην Ελλάδα συνίσταται στο ότι αυτά που τη φάγανε είναι το μεγάλο και αντιπαραγωγικό κράτος και το πελατειακό σύστημα. Αυτά τα κακά ισχύουν αλλά δεν είναι οι αιτίες της κρίσης. Απλά δυναμώσανε τις βαθύτερες αιτίες της που έχουν να κάνουν με τον ειδικό χαρακτήρα της ελληνικής αστικής τάξης στις συνθήκες της ρωσοκινεζικής ιμπεριαλιστικής επίθεσης στην Ευρώπη, επίθεσης που στην Ελλάδα εκφράζεται κύρια σαν παραγωγικό σαμποτάζ. Όμως οι φιλελεύθεροι όταν λένε κράτος εννοούν εξ ίσου το δημόσιο υπάλληλο, δηλαδή και τον πιο φτωχό, που προσπαθεί κάπως να παράγει μέσα σε αυτό το άθλιο κράτος και το πιο μεγάλο υπαλληλικό και διοικητικό-πολιτικό παράσιτο που έχει κάνει πανίσχυρο μέσα στο κράτος η αστική τάξη, η κάθε κυβέρνηση και ο κάθε ιμπεριαλισμός, ιδίως δε τα τελευταία 30 χρόνια ο νεοχιτλερικός ιμπεριαλισμός τον οποίο και η ηγεσία της ΝΔ υπηρετεί. Γι αυτούς τους λόγους ειδικά η ΝΔ δεν έχει τίποτα που θα κάνει τους δημόσιους υπάλληλους, τους συναξιούχους αλλά και γενικότερα τη φτωχολογία να τη συμπαθήσουν.

Όποιος θέλει να χτυπήσει στ αλήθεια το ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να τον κατηγορήσει όχι σαν υποχείριο της Τρόικας ούτε σαν κρατιστή, αλλά σαν τον πρώτο πολιτικό υπαίτιο της πείνας του και υποχείριο των ρωσοκινεζικών νέων ιδιοκτητών του κράτους και βέβαια της χώρας ολόκληρης. Αυτό έκανε μέσα στις δυνατότητές του ο σύντροφός μας στην

ΕΛΜΕ με ομιλίες στις συνελεύσεις καθώς και στα σχολεία στα οποία μοίρασε προκηρύξεις (η οποία δημοσιεύεται στο www.kpad.gr) και συζητούσε με τους συναδέλφους του καθηγητές προσπαθώντας να δώσει μια αισιόδοξη πρόταση προς τα μπρος για τους καθηγητές και το λαό γενικότερα κόντρα στο ρεύμα της διάλυσης και της μοιρολατρίας.

Αυτή η μοιρολατρία απορρέει κυρίως από το ότι σύμφωνα με την κυρίαρχη αντίληψη για την όλο και πιο άθλια κατάσταση της χώρας μας φταίει τάχα οι δανειστές. Όμως ενάντια σε αυτούς δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα γιατί απλά δεν μπορούμε να καταλάβουμε το Βερολίνο και να απαλλοτριώσουμε τις τράπεζές του. Αντίθετα μπορούμε να οργανωθούμε σα λαός και να αντιμετωπίσουμε πραγματικά τους ντόπιους σαμποταριστές της παραγωγής, να διώξουμε τις κυρίως ανατολικές φασιστικές βδέλλες που αυτοί έχουν καλέσει στη χώρα και να κατεβάσουμε από την κυβέρνηση το κόμμα που έχει πρωταγωνιστήσει σε όλες αυτές τις βρομοδοουλειές.

Η απογοήτευση και η διάλυση που επικρατεί σήμερα στην παραγωγή και στην εκπαίδευση είναι το αποτέλεσμα της δράσης γενικά της κυρίαρχης τάξης, αλλά ιδιαίτερα της κυριαρχίας του σοσιαλφασιστικού τμήματός της και της πολιτικής και ιδεολογικής του γραμμής στο συνδικαλισμό και στην πολιτική σκηνή ευρύτερα.

Αυτή η απογοήτευση εκφράστηκε επίσης και στην Β ΕΛΜΕ με μεγαλύτερη αποχή από την ψηφοφορία σε σχέση με πέρσι. Είναι χαρακτηριστικό ότι στην εκλογοαπολογιστική συνέλευση, παρόλο που ήταν ημέρα αργίας για να πάνε οι καθηγητές, ήταν παρόντες περίπου 100 καθηγητές, ενώ στην προτελευταία Συνέλευση με θέμα ατα τρέχοντα προβλήματα ήταν όλοι και όλοι 14!

Στην εκλογοαπολογιστική συνέλευση μιλήσαμε σαν Κίνηση για την πολιτική κατάσταση της χώρας και επικεντρωθήκαμε στην εξήγησή της, δηλαδή στο ότι αυτή είναι το αποτέλεσμα του μακροχρόνιου παραγωγικού σαμποτάζ στην οικονομία της που σε ηγετικό επίπεδο διεξάγεται από όλο το διακομματικό καθεστώς. Είπαμε ότι αυτό το σαμποτάζ εκδηλώνεται στο χώρο

της μέσης εκπαίδευσης με τη διάλυση της τεχνικής εκπαίδευσης, και με την απαξίωση των θετικών επιστημών στην γενική εκπαίδευση. Τοποθετήσαμε εκεί τη θέση για μια μέση εκπαίδευση δεμένη με την παραγωγή και τις ανάγκες του τόπου, όπως ακριβώς το έβαζε το ΕΑΜ και η ΕΠΟΝ. Η τοποθέτηση αυτή ακούστηκε με το πιο μεγάλο ενδιαφέρον.

Τις επόμενες μέρες και μέχρι την ψηφοφορία επισκεφτήκαμε όλα τα σχολεία της ΕΛΜΕ και μίλησαμε με τους συναδέλφους. Εκεί διαπιστώσαμε ζωντανά το πόσο πολύ οι καθηγητές είναι απογοητευμένοι από την κατάσταση στα σχολεία, το πόσο ψάχνουν για απαντήσεις όχι μόνο στα εκπαιδευτικά ζητήματα, αλλά και γενικότερα στα πολιτικά θέματα και ότι, όπως μας είπαν μερικοί συνάδελφοι βρήκαν πιο πειστικές τις θέσεις που εμείς διατυπώσαμε στη Συνέλευση και ότι έχουν να πουν κάτι καινούργιο. Διαπίστωση ταυτόχρονα ότι υπήρχε απογοήτευση και στα ίδια τα μέλη και τα στελέχη των άλλων παρατάξεων. Και δεν θα μπορούσε να είναι αλλιώς καθώς η δική τους γραμμή έχει δεκαετίες τώρα δοκιμαστεί στην πράξη και έχει οδηγήσει τον κλάδο στην απομόνωση από την υπόλοιπη κοινωνία αλλά και από τους γονείς και τους μαθητές.

Μέσα σε αυτό το κλίμα καλέσαμε τους καθηγητές να αναζητήσουν μια άλλη πορεία για το συνδικαλισμό και για το κίνημα των καθηγητών και αυτό το κάλεσμα έδωσε το καλό μέσα στις δοσμένες συνθήκες εκλογικό αποτέλεσμα, που οι ψηφοφόροι και οι φίλοι της το είδαν με μεγάλη χαρά και αισιοδοξία. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι και με αυτήν την μάχη αυξήσαμε την επιρροή μας στη σκέψη των καθηγητών, ιδιαίτερα των πιο ανήσυχων που ψάχνουν να βρουν απαντήσεις όχι μόνο για την εκπαίδευση, αλλά και γενικότερα για την κοινωνία.

Η γραμμή της Κίνησης «Παιδεία για τη Δημοκρατία και την Ανάπτυξη» βρίσκεται από ιδεολογική άποψη στη συνέχεια της γραμμής της αριστεράς του Γληνού, του Παπαμαύρου, του ΕΑΜ και της ΕΠΟΝ. Σαν τέτοια δεν μπορεί να εμποδίζεται για πολύ καιρό από το να γίνει πιο πλατειά γνωστή και τελικά να επικρατήσει στον προοδευτικό εκπαιδευτικό κόσμο.

Παρουσία Ρώσου επιτετραμένου οι εκδηλώσεις Κωνσταντοπούλου – Λαφαζάνη

Στην παρουσίαση του νέου βιβλίου της Νάντιας Βαλαβάνη, στελέχους κατά σειρά του ψευτοΚΚΕ – ΚΝΕ, του ΝΑΡ, του ΣΥΡΙΖΑ και σήμερα της ΛΑΕ «Τρίτο Μνημόνιο: η ανατροπή μιας ανατροπής», στις 13 του Δεκέμβρη, μαζεύτηκε όλος ο καλός ο κόσμος του «αντιμνημονιακού κινήματος» που δεν ακολούθησε (ανοιχτά τουλάχιστον) τον Τσίπρα μετά το καλοκαίρι του 2015.

Πέρα από τα στελέχη του κόμματος Λαφαζάνη, δίπλα στη Βαλαβάνη βρέθηκαν η φιλοχρυσουαγίτισσα αρχηγός της «Πλεύσης Ελευθερίας» Ζωή Κωνσταντοπούλου, ο Βαρουφάκης, ο Λαπαβίτσας, ο Γλέζος, ο μανιώδης κνιτοαντισημίτης σκιτσογράφος Στάθης, αλλά και ο «αναστημένος» Αλαβάνος.

Όλοι οι παραπάνω όμως ήταν η γαρνιτούρα. Το αφεντικό στην αίθουσα, έστω κι αν δεν καθόταν στο πάνελ και μολονότι – απ' όσο καταλαβαίνουμε – δεν μίλησε στην εκδήλωση, ήταν άλλος: ο **επιτετραμένος της ρωσικής πρεσβείας**

Βλαντίμιρ Μαϊστρένγκο, όπως δηλώνει με χαρά η ιστοσελίδα του Λαφαζάνη [iskra](http://bit.ly/2ieNdsr) (<http://bit.ly/2ieNdsr>).

Η «πλάκα» όμως έχει συνέχεια: ο Λαφαζάνης, μιλώντας στην εκδήλωση, κάλεσε στην δημιουργία ενός «νέου ΕΑΜ», για ένα «άμεσο πλατύ κοινό μέτωπο όλων, χωρίς εξαίρεση, των ριζοσπαστικών, πατριωτικών, δημοκρατικών αντιμνημονιακών δυνάμεων για μια μεγάλη αντιμνημονιακή ανατροπή».

Βέβαια, «νέο ΕΑΜ» με αρχηγό τον επιτετραμένο των νέων τσάρων, πιθανόν μαζί και με τους χρυσουαγίτες φίλους του και φίλους της Κωνσταντοπούλου, είναι σαν παλιό ΕΑΜ με αρχηγό τον επιτελάρχη της Βέρμαχτ στην Ελλάδα και μέλη του τους κατασπλιάδες δολοφόνους των ταγμάτων ασφαλείας. Αλλά τέτοια μικροπροβλήματα δεν απασχολούν τους «αντιμνημονιακούς πατριώτες»... Η Μόσχα να είναι καλά και να τους στέλνει επιτετραμένους για τις παραστάσεις αντιευρωπαϊκού μίσους κι όλα θα πηγαινούν πρίμα...

Η Δολοφονία του Ρώσου Πρεσβευτή και η Σφαγή στο Βερολίνο στην υπηρεσία της πουτινικής διπλωματίας

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα www.oakke.gr, 24/12/2016

Η Δολοφονία του ρώσου πρεσβευτή στην Άγκυρα και η σφαγή των 12 πολιτών της Γερμανίας είναι δύο γεγονότα παγκόσμιας σημασίας που στη στιγμή που γίνονται έχουν ένα βασικό πολιτικό αποτέλεσμα: Ενώνουν την Ευρώπη, την Τουρκία και τη Ρωσία απέναντι σε έναν υποτιθέμενο κοινό κύριο εχθρό: τον γενοκτονικού τύπου, δηλαδή “εξοντωτικό των απίστων”, τζιχαντισμό*.

Η γενική αντίδραση των αρχουσών τάξεων και της κοινής γνώμης τόσο στην Ευρώπη, όσο και στην Τουρκία και ακόμα περισσότερο στη Ρωσία απέναντι στους φόνους αυτούς είναι ως τώρα η εξής: Πρέπει ό,τι άλλο και αν μας χωρίζει να σταθούμε ενωμένοι απέναντι στον κοινό κύριο εχθρό.

Και τι διασπάει αυτήν την ενότητα; Μα την ενότητα Ρωσίας και Ευρώπης τη διασπάει η ενότητα της Ευρώπης με την Ουκρανία η οποία έχει κύριο εχθρό τη Ρωσία, ενώ την ενότητα της Τουρκίας με τη Ρωσία τη διασπάει η ενότητα της πρώτης με τη δημοκρατική αντιπολίτευση της Συρίας η οποία πάλι έχει κύριο εχθρό την προστάτιδα του Άσαντ Ρωσία. Με λίγα λόγια η μόνη λύση για να είναι ενωμένες η Ευρώπη, η Τουρκία και η Ρωσία ενάντια στους τζιχαντιστές είναι η Ευρώπη να εγκαταλείψει την Ουκρανία στα νύχια της Ρωσίας και η Τουρκία να κάνει το ίδιο για τη δημοκρατική και πατριωτική αντιπολίτευση στο Χαλέπι.

Δεν θέλει πολύ σκέψη για να καταλάβει κανείς ότι ο μόνος διπλωματικά ευνοημένος από τη γενοκτονικού τύπου τζιχαντιστική βία ανάμεσα στους τρεις αυτούς γεωπολιτικά κρίσιμους, αν και άνισους σε ισχύ, παράγοντες την Ευρώπη, τη Ρωσία και την Τουρκία, είναι η Ρωσία. Και αυτό όχι μόνο από τούτο εδώ το τελευταίο διπλό χτύπημα του τζιχαντισμού στην Άγκυρα και στο Βερολίνο, αλλά γενικότερα.

Από όλη την παγκόσμια δράση του γενοκτονικού τζιχαντισμού, ιδιαίτερα τη δράση του στη Δύση ο καθαρά ευνοημένος διπλωματικά και στρατιωτικά διεθνής παράγοντας είναι η Ρωσία και οι σύμμαχοι της, δηλαδή ο ιμπεριαλιστικός νεοχιτλερικός άξονας Ρωσίας-Κίνας-Ιράν.

Ο γενοκτονικός τζιχαντισμός ως στρατηγικός αντιπερισπασμός υπέρ του νεοναζιστικού άξονα Ρωσίας-Κίνας-Ιράν

Η σφαγή των Δίδυμων Πύργων έφερε την αμερικανο-ευρωπαϊκή επέμβαση στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ. Αυτή η επέμβαση έφερε με τη σειρά της όχι μόνο την πτώση καθεστώτων εχθρικών προς τη Ρωσία (Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν) ή ανεξάρτητων προς αυτήν (καθεστώς Σαντάμ στο Ιράκ), αλλά την εγκατάσταση στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ ανοιχτά φιλο-ιρανικών και στρατηγικά φιλορώσικων κυβερνήσεων. Οι κατοπινές σφαγές πολιτών στη Γαλλία και στο Βέλγιο έφεραν την επέμβαση των ΗΠΑ και της Γαλλίας στη Συρία και στο Ιράκ στο πλευρό της Ρωσίας που κατέλαβε την Ουκρανία και πραγματοποιήθηκε εισβολή στη Συρία στο πλευρό του μακελάρη Άσαντ.

Μάλιστα εκεί που οι γενοκτονικού τύπου τζιχαντιστές έφεραν χαρακτηριστικά άμεσα οφέλη στη Ρωσία ήταν στην Τσετσενία όπου διείδυσαν στην εξουθενωμένη από τη ρώσικη εθνικάθαρση αντίσταση, καθοδήγησαν επιχειρήσεις τύπου Μόσχας και Μπεσλάν και έφεραν την πλήρη διεθνή απομόνωση του τσετσενικού εθνοανεξαρτησιακού αγώνα. Έτσι επέτρεψαν την υποδούλωση της στην πουτινική Ρωσία και στους βασιανιστές-τέρτα του εγκάθετου της Καντίροφ.

Παντού ο γενοκτονικός τζιχαντισμός, λειτουργεί σαν μια στρατηγική προβοκάτσια σε βάρος των χωρών του Τρίτου κόσμου, της Ευρώπης αλλά και των ΗΠΑ, υπέρ του ρώσικου σοσιαλ-ιμπεριαλισμού και του άξονα Ρωσίας-Κίνας-Ιράν.

Ειδικά στη Συρία και στο Ιράκ με τις δύο ως τώρα βασικές μορφές του, του ΙΣΙΣ, και της Αλ Νούσρα (πρόσφατα άλλαξε το όνομά της σε Φατάχ Αλ Σαμ), που είναι κι οι δυο βραχίονες της Αλ Κάιντα, λειτουργεί σαν στρατηγικός αντιπερισπασμός στο κοσμοϊστορικό πολεμικό βήμα που έκανε η Ρωσία του Πούτιν να επιτεθεί στην Ευρώπη εισβάλλοντας στην Ουκρανία, διαμελίζοντάς την και προσαρτώντας την Κριμαία, η οποία προορίζεται να είναι η Σουδητία του Τρίτου Παγκόσμιου Πολέμου. Δεν είναι τυχαίο ότι η εμφάνιση του ΙΣΙΣ σαν “κράτους” έγινε λίγους μήνες μετά την προσάρτηση της Κριμαίας από την πουτινική Ρωσία **πράγμα που έγινε με τη θέληση των φίλων της Ρωσίας στην περιοχή**. Σε σχετικά άρθρα της Νέας Ανατολής αποδεικνύουμε ότι δίχως την πλήρη στρατιωτική ανοχή από το καθεστώς Άσαντ και χωρίς την εθνική προδοσία του φιλο-ιρανικού καθεστώτος του Ιράκ, που άνοιξε εντελώς αμαχητί τα σύνορα της χώρας σε αυτόν, ο ΙΣΙΣ δεν θα είχε εγκατασταθεί στη Συρία καταλαμβάνοντας τη Ράκα και την Παλμύρα, ούτε θα είχε καταλάβει τη Μοσούλη και θα είχε ελέγξει τις βασικές σουνίτικες περιοχές του Ιράκ. (Δες άρθρο Νέας Ανατολής, <http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-26-19/item/403-17-09-2014>).

Η δολοφονία του Ρώσου πρεσβευτή στην Τουρκία και η σφαγή των 12 γερμανών πολιτών εντάσσονται μέσα στο παραπάνω γενικό πλαίσιο του στρατηγικού αντιπερισπασμού της Ρωσίας για την πολιτικο-ιδεολογική παραπλάνηση και το στρατιωτικό αφοπλισμό της Δύσης από τον πελώριο σε διπλωματική και στρατιωτική ισχύ αναθεωρητικό των συνόρων άξονα Ρωσίας -Κίνας -Ιράν. Μόνο στην οικονομικοπολιτική καθηφόρα και στη συνακόλουθη παρακμή της σκέψης του δυτικού χρηματιστικού κεφάλαιου - που χρειάζεται με πάθος μια αυταπάτη ειρήνης με τους μεγάλους φασισμούς για να συνεχίζει να κάνει ήσυχος τις ανταγωνιστικές μπιζίνες του όπως πριν και γι αυτό με πάθος κυνηγάει τους μικρούς φασισμούς - μπορεί κανείς να αποδώσει το γεγονός ότι οι περισσότερες πλέον κυβερνήσεις και κόμματα των δυτικών χωρών θεωρούν ότι ο μεγαλύτερος κίνδυνος για την ύπαρξή τους προέρχεται από τον ελαφρά οπλισμένο στρατό των 20.000 ληστών και βιαστών ενός θνησιγενούς “Ισλαμικού Κράτους” και όχι από μια φασιστική υπερδύναμη σαν τη Ρωσία, με 20.000 πυρηνικές κεφαλές, με σύγχρονα υπερόπλα που πυρετωδώς αναπτύσσει, με αρκετά εκατομμύρια στρατού που μπορεί γρήγορα να παρατάξει, και η οποία έχει οικοδομήσει στρατηγική συμμαχία με την όλο και πιο ισχυρή οικονομικά και κυρίως στρατιωτικοπολιτικά Κίνα στα πλαίσια ενός ευρύτερου Ασιατικού, αυτοπροσδιοριζόμενου ως Ευρασιατικού μετώπου.

Πόσο ισχυρή αντίσταση μπορεί να αντι-

τάξει σε έναν αιφνιδιασμό αυτού του νεοχιτλερικού Ευρασιατικού μετώπου” μια διασπασμένη και μισο-άοπλη Ευρώπη, ενεργειακά εξαρτημένη από τη Ρωσία και κυρίως, γεμάτη από εντελώς φιλορώσικα φασιστικά και ψευτοαριστερά σοσιαλφασιστικά κόμματα; (Δες άρθρο <http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-25-28/item/751-04-12-2016>).

Γιατί η σταθεροποίηση της εξουσίας του Τραμπ στις ΗΠΑ χρειάζεται την ένταση των τζιχαντικών σφαγών και την επέκτασή τους στη Γερμανία

Ο μόνος στρατιωτικός μηχανισμός που θα μπορούσε κάπως να στηρίξει μια τόσο αδύναμη Ευρώπη στις πρώτες κρίσιμες στιγμές μιας ρώσικης αιφνιδιαστικής επίθεσης, είναι ένα NATO, που όμως η ως τώρα κύρια δουλειά του ήταν να στηρίξει τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και εισβολές των ΗΠΑ στον Τρίτο Κόσμο. Όμως αυτό μόλις τώρα απέκτησε έναν νέο αρχηγό, τον φασίστα και ρατσιστή Ντ. Τραμπ, που είναι θερμός υποστηρικτής του Πούτιν και γι αυτό καθόλου τυχαία αναγνωρίζει, όπως και εκείνος, και όπως όλοι οι νεοφασίστες, ρατσιστές της Ευρώπης τύπου Λε Πεν, Βιλντερς και Φάρατζ σαν κύριο εχθρό της ανθρωπότητας τον εντελώς αποκρουστικό στις μάζες όλου του πλανήτη ΙΣΙΣ, που τον έχει ικανό να μετατρέψει τους φιλήσυχους μουσουλμάνους μετανάστες και πρόσφυγες, σε ακατανίκητες σαδιστικές βόμβες που θέλουν και είναι ικανές να πνίξουν τη Δύση στο αίμα.

Έχουμε γράψει ότι η άνοδος Τραμπ στην εξουσία σημαίνει ότι επιταχύνεται ασύλληπτα η δυνατότητα μιας ρώσικης επίθεσης στην Ευρώπη (Δες άρθρο Νέας Ανατολής, <http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-26-19/item/741-10-11-2016>). Όμως από την άλλη έχουμε σημειώσει ότι η εκλογή ενός τέτοιου φασίστα και ρατσιστή προέδρου στις ΗΠΑ που όχι μόνο είναι ανοικτός φίλος του ρώσικου φασισμού αλλά εκλέχτηκε και με τη βοήθεια του, αφυπνίζει το δημοκρατικό αμερικάνικο λαό και σε πρώτη φάση ισχυροποιεί τις αντιστάσεις στον Τραμπ εκείνων των τάσεων μέσα στην αμερικάνικη αστική τάξη, αλλά και μέσα στην Ευρώπη, που ανησυχούν με τη δραματική ενδυνάμωση των θέσεων του ρώσικου ιμπεριαλισμού στη Μέση Ανατολή, στην ΕΕ και, κυρίως στις ίδιες τις ΗΠΑ, σε συνδυασμό με την ενδυνάμωση του συμμάχου του κινέζικου σοσιαλ-ιμπεριαλισμού στη ΝΑ Ασία και στον Ειρηνικό. Μάλιστα ο Τραμπ εμφανίζεται σαν αντικίνητρο για να εξουδετερώσει αυτές τις τελευταίες ανησυχίες.

Πιστεύουμε ότι η σφαγή στο Βερολίνο ταυτόχρονα με τη δολοφονία στην Άγκυρα πέρα από τη γενική χρησιμότητά τους να διαβεβαιώνουν τους ευρωπαϊκούς λαούς ότι ο κύριος εχθρός τους είναι ο τζιχαντισμός και ότι η Ρωσία είναι ο αντικειμενικός σύμμαχός τους ενάντια του, έχουν την ειδική αυτή στιγμή την εξής πελώρια χρησιμότητα για τη Ρωσία: Αδυνατίζουν την πολιτική θέση των αντιποινικών δυνάμεων μέσα στις ΗΠΑ, ιδιαίτερα των ρεπουμπλικανών που ελέγχουν το Κογκρέσο και των δημοκρατικών που ελέγχουν τις μυστικές υπηρεσίες, και έχουν βάλει στο στόχαστρό τους τη φιλοπουτινική ομάδα Τραμπ, Τίλερσον και Φλυν που από δω και μπρος

θα ελέγχουν το Λευκό Οίκο, το Στέιτ Ντιπάρτμεντ και τη Σία αντίστοιχα. Για να μπορέσει ο Τραμπ να εξουδετερώσει την πολιτική πλατφόρμα τους, που συνίσταται χοντρικά στην πλατφόρμα της Ευρω-Αμερικανικής αμυντικής συνεργασίας ενάντια στην πουτινική απειλή, **χρειάζεται να χυθεί όσο γίνεται περισσότερο αίμα αμάχων πολιτών από τους τζιχαντιστές κυρίως στην Ευρώπη, και λιγότερο στις ίδιες τις ΗΠΑ και για ξεκάρφωμα, στην ίδια τη Ρωσία.**

Η σφαγή του Βερολίνου βάζει ορμητικά στο Αντι-Ίσις μέτωπο για πρώτη φορά και τη Γερμανία, το οικονομικό, γεωγραφικό και το μισό πολιτικό κέντρο της Ευρώπης (το άλλο μισό είναι η με πυρηνικά εξοπλισμένη Γαλλία). Ως τώρα οι σφαγές του ΙΣΙΣ επικεντρώθηκαν στη Γαλλία γιατί μόνο αυτή ήταν διατεθειμένη από τα νεοαποικιακά χαρακτηριστικά της ιμπεριαλιστικής αστικής της τάξης, και από τους ειδικούς δεσμούς της τελευταίας με τη Συρία από την αποικιακή εποχή να επέμβει εκεί στρατιωτικά στο πλευρό της Ρωσίας με άλλοθι τον ΙΣΙΣ, και έτσι ουσιαστικά να διασπάσει πρώτη το ευρωπαϊκό αντιπουτινικό μέτωπο στο ουκρανικό και να ελαφρώσει τη θέση του Άσαντ στη Συρία. Εκείνη την περίοδο μια σφαγή του ΙΣΙΣ και στη Γερμανία θα έκανε ζημιά στους ρώσικους σχεδιασμούς, γιατί η Γερμανία σαν έθνος έχει κάνει θέμα αρχής μετά τη χιτλερική καταστροφή τη μη εμπλοκή σε πόλεμο έξω από τα σύνορά της. Αυτή η στάση θα πίεζε και τη Γαλλία προς τη γραμμή της μη επέμβασης και ουσιαστικά θα αδυνατίζε τη διάθεση της υπόλοιπης ΕΕ να υποστηρίξει τη γαλλική επέμβαση. Χρειάστηκαν άλλωστε οι σφαγές του ΙΣΙΣ στις Βρυξέλλες, το συμβολικό κέντρο της ΕΕ, για να περιβληθεί η γαλλική επέμβαση με ευρωπαϊκό μανδύα και να ανακηρύξει με την πλατφόρμα Μογκερίνι την ισλαμική τρομοκρατία σε κύριο εχθρό της Ηπείρου.

Αντίθετα τώρα που γίνεται η σφαγή στη Γερμανία οι τοπικοί και παγκόσμιοι συσχετισμοί έχουν αλλάξει: Δηλαδή η “αντιπρομοκρατική” δυτική επέμβαση στο πλευρό της Ρωσίας στη Συρία έχει παγιωθεί, η προδοτική εγκατάλειψη της δημοκρατικής συριακής αντίστασης έχει καταλήξει στην ενδυνάμωση του Άσαντ οπότε η ντεφάκτο συμμαχία μαζί του φαίνεται σαν ρεαλισμός, αλλά και στην ενδυνάμωση της Αλ Νούσρα και του ΙΣΙΣ, η εγκατάλειψη της Ουκρανίας τείνει να θεσμοποιηθεί με το ανοιχτό κάλεσμα από Ρέντζι, Σταϊνμάγερ, Κουρτζ και βέβαια τον Τσίπρα να αρθούν οι κυρώσεις κατά τη Ρωσία, ενώ η άνοδος του Τραμπ βοηθάει όλο αυτό το αίσχος. Στο εσωτερικό δε μέτωπο η σφαγή βοηθάει τους αντι-μουσουλμάνους φασίστες της «Εναλλακτικής για τη Γερμανία» (AlternativeforGermany) αδυνατίζοντας το Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα, οπότε ενισχύεται η εκλογική θέση του ανοιχτά φιλορώσικου μετώπου που έχει πια διαμορφωθεί με τη συνεργασία Σοσιαλδημοκρατών – Πράσινων και της σταζιτικής «Αριστεράς» (DieLinke).

Οι λαοί μαθαίνουν από την πείρα τους, οι πρωτοπορίες από την πείρα των άλλων λαών

Το βασικό είναι ότι οι σφαγές του ΙΣΙΣ στη Γερμανία δυναμώνουν τις διαθέσεις στους

Συνέχεια στη σελ. 8

Συνέχεια από τη σελ. 1

λαούς της Δύσης για την ευρωαμερικανική ενότητα με τη Ρωσία ενάντια στην Αλ Κάιντα και βεβαίως θα δυναμώνουν τα αντιμουσουλμανικά-ρατσιστικά κόμματα, που είναι παντού φιλορωσικά.

Η δύναμη του στρατηγικού αντιπερισπασμού με εργαλείο το γενοκτονικό τζιχάντ έχει το εξής τεράστιο πλεονέκτημα απέναντι σε κάθε πολιτική που επισημαίνει τον απείρως μεγαλύτερο κίνδυνο που διατρέχει η Δύση από τη ρώσικη υπερδύναμη: Ότι το γενοκτονικό τζιχάντ σκοτώνει **τώρα** τους λαούς της Δύσης, αν και σε μικρή, ας πούμε “χειροτεχνική” κλίμακα, ενώ η Ρωσία θα τους σκοτώσει **μόνο αύριο** αλλά σε κλίμακα βιομηχανική.

Η μεγάλη αποτελεσματικότητα της τζιχαντικής προβοκάτσιας στηρίζεται σε τελική ανάλυση στο ότι οι μάζες μαθαίνουν κυρίως **μέσα από την ίδια την πείρα τους** και όχι από την πείρα των άλλων. Αυτήν τη μαρξιστική αλήθεια οι ρώσοι φασίστες, ιδεολογικά παιδιά αποστατών του μαρξισμού και γι αυτό ικανοί αντιστραμμένοι μαθητές του τελευταίου, ξέρουν πολύ καλά να την αξιοποιούν στρωλώνοντας τον τζιχαντισμό να χτυπήσει τους δυτικούς στρατιωτικά εύκολους (ή αλλιώς “μαλακούς”) άμαχους στόχους. Αλλά όμως το “μέσα από την πείρα τους” δεν ισχύει για τις λαϊκές πρωτοπορίες που ο ρόλος τους είναι ακριβώς να βλέπουν μακριά και να διαφωτίζουν τους λαούς όχι γι αυτό που ζουν αλλά γι αυτό που θα ζήσουν ή μάλλον κινδυνεύουν να ζήσουν αν δεν αντισταθούν έγκαιρα στους αληθινούς εχθρούς τους. Στην προκειμένη περίπτωση οι λαϊκές πρωτοπορίες των λαών της Ευρώπης και των ΗΠΑ δεν έχουν τόσο να κάνουν μια δουλειά πρόβλεψης, όσο μια δουλειά ενημέρωσης γι αυτό που ζουν στ αλήθεια τα αδέρφια των λαών της Ευρώπης, οι άμαχοι πολίτες κάποιων γειτονικών χωρών του Τρίτου κόσμου, δηλαδή να τους πουν ότι αυτό που βλέπουν τώρα στο Χαλέπι είναι σε σμίκρυνση η αυριανή εικόνα του Βερολίνου, του Παρισιού και του Λονδίνου, αν δεν ενωθούν ενάντια στον αληθινό κύριο εχθρό τους.

Η αλήθεια ότι το τζιχάντ σκοτώνει περισσότερο από ότι η Ρωσία ισχύει μόνο σχετικά, δηλαδή μόνο αν μείνουμε στενά στο έδαφος της παλιάς βιομηχανικής Δύσης, αν δηλαδή αποκρυσταλλώσουμε από τους λαούς της η μεγάλη εικόνα. Και η μεγάλη εικόνα λέει ότι αυτός που σκοτώνει σε απείρως μεγαλύτερη κλίμακα στον κόσμο, και ειδικά στον κόσμο που συνορεύει με την Ευρώπη αλλά και σε μια περίπτωση είναι μέσα στην Ευρώπη (Βοσνία), είναι η Ρωσία και οι τοπικοί φίλοι της. Η Αλ Κάιντα και ο ΙΣΙΣ δεν έχουν σκοτώσει ως τώρα στον κόσμο πάνω από μερικές χιλιάδες αμάχους με τον κύριο όγκο των τελευταίων να είναι οι 3000 νεκροί των διδυμων πύργων, την ώρα που η Ρωσία και οι άμεσα προστατευόμενοι της έχουν σκοτώσει στην Τσετσενία, στη Συρία και προηγούμενα στη Βοσνία εκατοντάδες χιλιάδες αμάχους. (Και δεν μετράμε τους εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς άλλων πιο περιφερειακών φιλικών της Ρωσίας φασισμών, όπως αυτούς του Νταρφούρ στο Σουδάν). Και τους έχουν σκοτώσει όχι σαν παράπλευρες απώλειες μιας σύγκρουσης με εθνικούς στρατούς, όπως έκαναν οι δυτικοί εισβολείς στο Αφγανιστάν, στο Ιράκ και στη Λιβύη, αλλά με τη συστηματική εξόντωση τους, με την εθνικά καθαρή ολάκερων περιοχών και με το άδειασμα ολόκληρων πόλεων, πράγμα που αποδεικνύεται από το μεθοδικό βομβαρδισμό νοσοκομείων και υδραγωγείων εντός τους, ιδιαίτερα στο Χαλέπι. **Τα πιο μεγάλα γενοκτονικά τζιχάντ σήμερα στον κόσμο είναι τα τζιχάντ του ορθόδοξοφασισμού, του σιίτικου φασισμού, του εθνορατσισμού και του σοσιαλφασισμού, που όλα έχουν κέντρο τους τη Ρωσία των νέων Τσάρων-Χίτλερ. Όχι**

τυχαία όλες αυτές οι μορφές του φασισμού έχουν με τον σουνίτικης κάλυψης γενοκτονικό τζιχαντισμό των Αλ Κάιντα -ΙΣΙΣ-Νούσρα ένα μεγάλο και εντελώς χαρακτηριστικό κοινό στοιχείο: το ανοιχτά ή καλυμμένα ρατσιστικό μίσος τους, το πολιτιστικό μίσος τους στις δυτικές αστικές δημοκρατίες, όχι επειδή είναι αστικές εκμεταλλευτικές και ιμπεριαλιστικές, αλλά επειδή είναι δημοκρατίες. Και είναι δημοκρατίες όχι επειδή είναι δημοκράτες οι μονοπωλιστές κυβερνήτες αυτών των χωρών, αλλά επειδή είναι δημοκρατικοί οι λαοί τους. Οι λαοί αυτοί γίνανε δημοκρατικοί μέσα από τους μεγάλους τους ταξικούς αγώνες αρχικά ενάντια στη φεουδαρχία, μετά ενάντια στη σύγχρονη καπιταλιστική εκμετάλλευση και τελικά ενάντια στο ιμπεριαλιστικό μονοπώλιο που έφτασε να γίνει ναζισμός δηλαδή κανιβαλισμός. Για τη συντριβή του ναζισμού χρειάστηκε πολύ δάκρυ και πολύ αίμα να χυθεί από τα πρώτα σοβιέτ της ιστορίας και από τους δημοκρατικούς λαούς της Δύσης. Γι αυτό σκοτώνουν τώρα αυτούς τους λαούς, σαν λαούς οι ρατσιστές του σουνίτικου γενοκτονικού τζιχάντ με το ίδιο ατέλειωτο μίσος με το οποίο δηλητηριάζουν καθημερινά την ψυχή του σπουδαίου και ευαίσθητου ρώσικου λαού οι νεοναζί Πούτιν-Ντούγκιν προκειμένου να εξαπολύσουν έναν πόλεμο ενάντια στην Ευρώπη που μπροστά στην κτηνωδία του ο βομβαρδισμός και η εκκένωση του Χαλεπιού θα φαίνεται σαν πράξη ανθρωπισμού.

Αυτό που έχουν να κάνουν οι λαϊκές πρωτοπορίες, οι αληθινές αριστερές και επαναστατικές δυνάμεις είναι να ενημερώνουν τους λαούς της Ευρώπης και των ΗΠΑ ότι η σχετική ασφάλεια στην οποία έχουν την εντύπωση ότι ζουν δεν απειλείται κύρια από το τζιχάντ της Αλ Κάιντα, όσο κτηνώδες και σαδιστικό και αν είναι, γιατί αυτό το τζιχάντ είναι μόνο ένας ελιγμός, μια προβοκάτσια, ένας προπομπός ουσιαστικά μιας πολύ μεγαλύτερης βίας εκείνων που ενώ εμφανίζονται σαν αντι-τζιχαντιστές σφάζουν χρόνια τώρα ατιμώρητα εκατοντάδες χιλιάδες αμάχους. Κι όμως οι ηγέτες της Δύσης ανταλλάσσουν μαζί τους χαμόγελα και χειραψίες ενώ το αίμα των αθών τρέχει σαν ποτάμι και η φρίκη τους μένει βουβή.

Μένει βουβή όχι τόσο εξαιτίας της αθλιότητας των δυτικών αστικών τάξεων που κάνουν μπίζνες με τους ανατολικούς ομολόγους τους σε βάρος των λαών τους. Κυρίως μένει βουβή γιατί η αριστερά είναι παντού διαβρωμένη οργανωτικά και πολιτικο-ιδεολογικά αποπροσανατολισμένη από τους ανατολικούς φασίστες και τους πράκτορες τους οι οποίοι είναι τέρατα ακριβώς επειδή έχουν προκύψει μέσα από την προδοσία και το σφετερισμό των πρώτων επαναστατικών προλεταριακών εξουσιών της ιστορίας. Η ηγεσία μιας τέτοιας αριστεράς όχι μόνο δεν είναι η φωνή των θυμάτων αλλά είναι ο απολογητής των θυτών και από πείρα έχει αποκτήσει την ξεχωριστή ικανότητα να ρίχνει αναισθητικό ή να τυφλώνει και να μετατρέπει ακριβώς στο αντίθετό τους, σαν σύγχρονη Κίρκη, τους αριστερούς και προοδευτικούς ανθρώπους που θα ήθελαν με όλη τους την καρδιά να συμπαρασταθούν στα θύματα αλλά δεν ξέρουν ποιος εχθρός τα χτυπάει στ αλήθεια και πως αυτός ο εχθρός πρέπει να αντιμετωπιστεί.

Στην πραγματικότητα οι προβοκάτσιας που στήνει η καλύτερη διπλωματική και αστυνομική μηχανή του πλανήτη, η ρώσικη νεοσαρική, είναι τόσο σύνθετες που δεν φτάνει να είναι κανείς από θεωρητική άποψη απλά ένας μαρξιστής-λενινιστής που να αναλύει το σύγχρονο ιμπεριαλιστικό κόσμο με το πιο προωθημένο ως τώρα θεωρητικό εργαλείο ανάλυσής του, τη Στρατηγική Θεωρία των Τριών Κόσμων του Μάο Τσε Τουνγκ. Πρέπει να μελετάει προσεκτικά, υπομονετικά και διορθώνοντας διαρκώς τα λάθη του τις ασταμάτητες αλλαγές που γίνονται στους παγκόσμιους συσχετισμούς

οικονομικής, διπλωματικής και στρατιωτικής δύναμης μέσα σ' αυτόν τον κόσμο και την ενεργητική λειτουργία της ρώσικης διπλωματικής και αστυνομικής μηχανής μέσα σε αυτούς τους συσχετισμούς.

Ο κεντρικός στόχος της δολοφονίας του ρώσου πρεσβευτή είναι η Τουρκία

Αυτό είναι απαραίτητο προκειμένου να γίνει κατανοητή, έστω σε ένα πρώτο χοντρικό επίπεδο, μια προβοκάτσια σαν τη δολοφονία του ρώσου διπλωμάτη στην Αγκυρα όχι μόνο από την πλευρά της γενικής χρησιμότητας της στον παγκόσμιο χάρτη, την οποία ήδη εκθέσαμε αρκετά διεξοδικά, αλλά από την ειδική της χρησιμότητα στη συγκεκριμένη περιοχή.

Το αν μια πολιτική πράξη τόσο μεγάλη όσο η δολοφονία του πρεσβευτή μιας υπερδύναμης σε μια χώρα πελώριας στρατηγικής σημασίας σαν την Τουρκία είναι μια προβοκάτσια δεν κρίνεται κύρια από το αστυνομικό της μέρος, ούτε καν κύρια από τα κίνητρα του ίδιου του δράστη, αλλά από τα αποτελέσματά της.

Τη χαρακτηρίσαμε από την αρχή αυτού του κειμένου προβοκάτσια γιατί ενώ έγινε στο όνομα του να δεχτεί ένα πολιτικό ή στρατιωτικό χτύπημα η Ρωσία και να πάρει μια εκδίκηση το ισοπεδωμένο Χαλέπι, το αποτέλεσμα είναι ότι ενισχύθηκε διπλωματικά η Ρωσία και συκοφαντήθηκε και μειώθηκε πολιτικά στο έπακρο η αληθινή, η δημοκρατική και πατριωτική αντίσταση στο Χαλέπι και σε όλη τη Συρία.

Δηλαδή όχι μόνο το ρωσικό κράτος πήρε έναν τίτλο τιμής στο παγκόσμιο μέτωπο κατά του ισλαμοναζιστικού τζιχάντ τη στιγμή που το ενίσχυε με τη φρίκη και το θάνατο που σκόρπισε στο συριακό λαό, αλλά εμφάνισε στα μάτια των λαών της Δύσης το Χαλέπι σαν εκείνο ακριβώς που η Ρωσία ήθελε να είναι: δηλαδή μια μεγάλη βάση της Αλ Κάιντα (τελευταία Φατάχ Αλ Σαμ και προηγούμενα Αλ Νούσρα) την ώρα που στην πραγματικότητα το 80% της αντίστασης στο Χαλέπι ήταν στα χέρια του στρατού της δημοκρατικής αντιπολίτευσης, του FSA ο οποίος ώσπου να αρχίσουν οι αδιάκριτοι ρώσικοι βομβαρδισμοί ήταν σε σκληρή σύγκρουση με την Αλ Νούσρα και αναγκάστηκε ακριβώς από αυτούς τους βομβαρδισμούς να βρεθεί σε κατάσταση αντικειμενικής συμμαχίας μαζί της. Με λίγα λόγια με τη βοήθεια αυτής της δολοφονίας η Ρωσία μετά το στρατιωτικό πλήγμα έδωσε και ένα βαθύ ηθικό πλήγμα στο Χαλέπι. Και είναι ηθικό πλήγμα γιατί ούτε ο FSA, ούτε το πολιτικό όργανο της δημοκρατικής αντιπολίτευσης, ο Συριακός Συνασπισμός (Syrian Coalition) δεν έχουν καταφέρει ως αυτή τη στιγμή (22/12/2016) ούτε καν να τοποθετηθούν απέναντι στη δολοφονία, πράγμα που όχι μόνο εκθέτει βαριά την αντίσταση στα μάτια των λαών της Δύσης σαν συνένοχη του γενοκτονικού ισλαμοφασισμού, αλλά αποδειχνει ότι με αυτήν η Φατάχ Αλ Σαμ, (δηλαδή η Αλ Κάιντα) παίρνει για πρώτη φορά την πολιτική πρωτοβουλία μέσα στο αντι-Άσαντ στρατόπεδο γιατί εμφανίζεται στον πνιγμένο στο πόντο συριακό λαό σαν τάχα η μόνη δύναμη που επιβίωσε από την καταστροφή στο Χαλέπι και μπορεί να δώσει ένα πλήγμα κύρους στον εξωτερικό εχθρό. Και αυτό τη συγκεκριμένη στιγμή είναι ό,τι το χειρότερο για το δημοκρατικό στρατόπεδο επειδή το Χαλέπι ήταν ακριβώς το κέντρο της στρατιωτικής δύναμης του και η βάση της στρατιωτικής υπεροχής του απέναντι στους ισλαμοναζήδες της Φατάχ Αλ Σαμ. Δεν είναι τυχαίο ότι ο ρώσος κατακτητής και οι συρο-ιρανοί τζουτζέδες του επέτρεψαν στους μαχητές του FSA στο Χαλέπι το διάδρομο φυγής τους προς την Ιντλίμπ στην οποία οι ισλαμοναζήδες μέσα στο αντι-Άσαντ στρατόπεδο έχουν την κύρια βάση τους και την πολιτικοστρατιωτική υπεροχή απέναντι στο FSA γιατί αυτός ο τελευταίος είναι ένα μέτωπο πολλών οργανώσεων και του λείπει

η ενιαία ηγεσία, οπότε και ο πολιτικοστρατιωτικός συγκεντρωτισμός που διαθέτουν οι δυνάμεις των ισλαμοφασιστών. Αποδεικνύεται σήμερα ότι οι ρώσοι εισβολείς δεν διακινδύνευαν σε τέτοιο βαθμό το διπλωματικό κύρος τους στο Χαλέπι, δηλαδή δεν εμφανίστηκαν μπροστά σε όλες τις τηλεοράσεις και τα βίντεο-μηνύματα της γης σαν πραγματικοί σφαγείς και γενοκτόνοι χωρίς να διεκδικούν ακόμα μεγαλύτερα κέρδη. Η πτώση του Χαλεπιού ήταν γι αυτούς όχι μόνο ένα στρατηγικό πλήγμα στη συριακή δημοκρατική αντίσταση, ήταν ακόμα περισσότερο το πιο αποφασιστικό βήμα **για την Αλ-Καϊντοποίηση όλης της σουνίτικης Συρίας**. Γιατί η Φατάχ Αλ Σαμ είναι η Αλ Κάιντα μέσα στη σουνίτικη συριακή αντιπολίτευση, ενώ ο ΙΣΙΣ είναι η Αλ Κάιντα μέσα στο σουνίτικο κομμάτι της Συρίας που είναι υπό την κατοχή του Ισλαμικού Χαλιφάτου.

Αν ο FSA και ο Συριακός Συνασπισμός, δηλαδή η δημοκρατική και πατριωτική Συρία εξουδετερωθούν από τις δύο αυτές μορφές της Αλ Κάιντα (την Αλ Νούσρα και τον ΙΣΙΣ), τότε η Ρωσία θα έχει πετύχει να διασπάσει τη Συρία σε δύο κτηνώδη στρατόπεδα, και τα δύο αντιδυτικά από τη φασιστική πλευρά, δηλαδή στρατηγικά υποτελή ή φιλικά της: α) το ανοιχτά υποτελές αλαουίτικο -σιίτικο στρατόπεδο του Άσαντ (ή του οποιουδήποτε αντικαταστάτη αυτής της σημερινής λεμονόκουπας ορίσει η Ρωσία), το οποίο εκτός από τη ρώσικη αεροπορία θα στηρίζεται στις ιρανικές και χεζμπολαχικές ξιφολόγχες και β) το καλυμμένα υποτελές της, το σουνίτικο στρατόπεδο της Αλ Κάιντα που θα έχει με τη σειρά του τη μορφή ενός ψεύτικου τακτικού ανταγωνιστικού δίπολου στο εσωτερικό του, του δίπολου Φατάχ Αλ Σαμ- ΙΣΙΣ. Από αυτά τα δύο φιλικά ή υποτελή στρατόπεδα της Ρωσίας, το “δίπολο” της Αλ Κάιντα θα έχει γι αυτήν τη μεγαλύτερη παγκόσμια χρησιμότητα γιατί θα της προσφέρει με τον πιο γλαφυρό και διαρκή τρόπο το στρατηγικό της αντιπερισπασμό, τον ψεύτικο κύριο εχθρό, τον ισλαμικό επίτηδες αποκρουστικό μπαμπούλα που τόσο τον χρειάζεται η ξεμωραμένη γριά μεγαλοαστική τάξη της Δύσης για να αναζητεί προστασία στον αληθινό πανίσχυρο εχθρό της, στο ληστή-μεγαλοαστό του ρωσοκινεζικού μετώπου ο οποίος πως και πως περιμένει την ώρα να την πνίξει για να της πάρει τα διαμαντικά. Η καλύτερη απόδειξη για το πόσο η πουτινική Ρωσία χρειάζεται μια δυνατή Αλ Κάιντα στη Συρία και ειδικά έναν δυνατό ΙΣΙΣ στη Συρία και στο Ιράκ είναι με πόση προθυμία **παρέδωσε την Παλμύρα ξανά ολόκληρη στα χέρια του ΙΣΙΣ η ίδια και οι συρο-ιρανοί ακόλουθοί της που με τόσες φανφάρες την είχαν “απελευθερώσει” πριν λίγους μήνες**. Αυτό το έκαναν χαρακτηριστικά την ώρα που βομβάρδιζαν το Χαλέπι λίγο πριν το αδειάσουν από τις συριακές δημοκρατικές και πραγματικά αντι-ΙΣΙΣ δυνάμεις του FSA.

Η δολοφονία ήταν προβοκάτσια όπως λέει η Ρωσία αλλά όχι από τους εχθρούς της

Παρόλες τις μεγάλες αυτές πολιτικές υπηρεσίες που προσφέρει στο επίπεδο του διεθνούς και ειδικότερα του συριακού μετώπου η δολοφονία του ρώσου πρεσβευτή δεν νομίζουμε ότι φτάνουν ως εδώ για να την εξηγήσουν ολοκληρωτικά. Αυτό μπορούσαν να το πετύχουν και οι φόντοι κάποιων κατώτερων ρώσων διπλωματικών υπαλλήλων στην Τουρκία ή ακόμα και ρώσων πολιτών στο εξωτερικό. Δεν θυσιάζει μια υπερδύναμη εύκολα τον πρεσβευτή της σε ένα πόστο που σήμερα είναι στο πιο καυτό σημείο της γης, όχι γιατί σώνει και καλά της είναι απαραίτητος, αλλά γιατί έτσι θυσιάζει ένα μέτρο από το κύρος της. Και για το ότι τον θυσίασε δεν μιλάει μόνο η ως τώρα πολιτική ανάλυση των συνεπειών της δολοφονίας του. Μιλάνε και τα πρακτι-

κά γνωστά σε όλους αστυνομικά στοιχεία της. Με το συνηθισμένο φασιστικό θράσος της, αλλά κυρίως για λόγους που θα αναλύσουμε παρακάτω η Ρωσία δήλωσε με τον εκπρόσωπο του Πούτιν Πεσκόφ ότι η δολοφονία ήταν “πλήγμα στο διεθνές κύρος της Τουρκίας”. Ήταν ασφαλώς ένα πλήγμα και για την Τουρκία. Αλλά μήπως δεν ήταν ένα πλήγμα για το κύρος μιας υπερδύναμης να αφήσει εντελώς αφύλακτο τον πρεσβευτή της σε μια δημόσια εκδήλωση, σε μια χώρα σαν την Τουρκία που ως χθες ήταν το βασικό μετόπισθεν του αντάρτικου, του φιλοξενεί και 3 εκατομμύρια από τα θύματα των ρωσο-ασαντικών σφαγών και η οποία πάνω απ όλα δέχεται αλλεπάλληλες μαζικά δολοφονικές τρομοκρατικές επιθέσεις στο έδαφός της από τζιχαντιστές και ΡΚΚδες; Ήταν δυνατό εκείνη τη στιγμή, σε αυτή τη χώρα να μην υπάρχει ούτε ένας άνθρωπος για την προσωπική ασφάλεια του πρεσβευτή της Ρωσίας; Αλλά και αν υπήρξε ένας τέτοιος, είναι δυνατό αυτός να μην ανησύχησε με έναν τύπο που καθόταν πίσω από τον πρεσβευτή σε περιορισμένη θέση και με πλήρη άνεση σαν να ήταν ακριβώς αυτός η προσωπική φρουρά του; Ακόμα και αν δεν τον πρόσεξε, θα ήταν δυνατό να περιμένει να μπουν μετά από διάφορες απαγγελίες του δολοφόνου οι αστυνομικές δυνάμεις της Τουρκίας μέσα στο κτίριο και να τον σκοτώσουν, χωρίς ο ίδιος να έχει κάνει την παραμικρή κίνηση; Αυτά δεν γίνονται από υπερδυνάμεις. Ξέρει πολύ καλά η καλύτερη δολοφονική μηχανή του κόσμου, ιδιαίτερα σε επίπεδο προβοκάτσιας, ότι σε αυτές τις περιπτώσεις το πρόβλημα δεν είναι πως σκέφτεται ο ίδιος ο φυσικός αυτοοργάνος μιας πράξης βίας, αλλά αυτοί που της άνοιξαν το δρόμο σε επίπεδο πολιτικό και μετά σε αστυνομικό για να πετύχουν ένα συγκεκριμένο πολιτικό αποτέλεσμα. Εννοείται ότι σκοπός των οργανωτών της δολοφονίας δεν ήταν να πετύχουν το πολιτικό αποτέλεσμα που τους απέδωσαν τόσο ο Ερντογάν όσο και ο Πούτιν, δηλαδή την όξυνση των σχέσεων Ρωσίας-Τουρκίας. Μια τέτοια όξυνση είναι δυνατή με μια δολοφονία μόνο όταν τέτοιες διακρατικές σχέσεις είναι ήδη οξυμμένες. Όταν οι σχέσεις είναι σε φάση σύμφιξης μια τέτοια δολοφονία συνήθως τις συσφίγγει παραπέρα. Αυτό έγινε και τώρα αφού και οι δύο ηγέτες παρουσίασαν τη δολοφονία σαν προβοκάτσια αυτών που ήθελαν να χωρίσουν τις δυο χώρες. Η Ρωσία την κατήγγειλε σαν πράξη της ισλαμικής τρομοκρατίας, το στρατόπεδο του Ερντογάν την κατήγγειλε σαν πράξη των γκιουλενιστών που προσποιήθηκαν ότι είναι ισλαμιστές. Η εκδοχή της Άγκυρας δεν ενόχλησε τη Ρωσία αρκεί που στα μάτια της Παγκόσμιας κοινής γνώμης και ειδικά της Δύσης ο δολοφόνος ήταν της Αλ Κάιντα. Μάλιστα τον Πούτιν τον συμφέρει οι υπαίτιοι να είναι στα μάτια του τούρκικου λαού και του Ερντογάν οι γκιουλενιστές. Αυτοί ενώ ήταν πάντα ρωσόφιλοι ευρασιατιστές, από τη στιγμή που ο αρχηγός τους έγινε αντιληπτός σαν εχθρός του Ερντογάν κατέφυγε στις ΗΠΑ, εμφανίζονται σαν δυτικόφιλοι, οπότε σαν εχθροί της Ρωσίας. Αυτό τους επιτρέπει να υπονομεύουν την τούρκικη δημοκρατία αλλά να ενοχοποιείται για αυτό η Δύση στα μάτια του τούρκικου λαού και ιδιαίτερα του ερντογανικού στρατοπέδου. Σε αυτήν ακριβώς τη λαθεμένη αντίληψη για τους γκιουλενιστές στηρίζονται όλες οι εκκαθαρίσεις που κάνει ο Ερντογάν στην Τουρκία μετά το πραξικόπημα του Γκιουλέν και οι οποίες για τον ίδιο λόγο έχουν επεκταθεί πέρα από τους ανοιχτούς γκιουλενιστές και σε φράξιες μέσα στο κράτος που είναι φιλοδυτικές ακόμα και φράξιες του κόμματος του Ερντογάν που θέλουν περισσότερο από τον ίδιο ανεξαρτησία από την όλο και μεγαλύτερη μετά το πραξικόπημα εξάρτηση της Τουρκίας από τη Ρωσία ειδικά στο συριακό. Γιατί στη Συρία το εθνοανεξαρτησιακό και σύμμαχο με την Τουρκία τμήμα του σουνιτισμού έχει δεχτεί

όσο τίποτα άλλο την εξοντωτική επίθεση της Ρωσίας.

Βαθεία διείσδυση και έλεγχο των μυστικών υπηρεσιών απαιτεί ο Πούτιν

Πιστεύουμε ότι η Ρωσία χρειαζόταν αυτή τη δολοφονία πάνω απ όλα για να πετύχει αυτό ακριβώς που ζήτησε αμέσως μετά ο Πούτιν από τον Ερντογάν: να συμμετέχει η Ρωσία με δική της αποστολή στις έρευνες για να βρεθεί “ποιος ήταν αυτός που έδωσε την εντολή και οργάνωσε τη δολοφονία”. Αυτή η απαίτηση δεν θα μπορούσε ποτέ να γίνει δεκτή από τον Ερντογάν αν και ο ίδιος δεν πίστευε ότι μόνο εχθροί του μέσα στις μυστικές υπηρεσίες και συγκεκριμένα μόνο γκιουλενιστές θα θέλανε να θυμώσουν τη Ρωσία με μια δολοφονία του πρεσβευτή της και έτσι να τη φέρουν σε ρήξη μαζί του. Όμως ο Πούτιν δεν άφησε τον Ερντογάν, δηλαδή το ίδιο το τούρκικο κράτος να βρει τον οργανωτή. Απαίτησε αμέσως και ξεδιάντροπα από την τουρκική κυβέρνηση να αφήσει την ΚαΓκεΜπε να μπει μέσα στις έρευνες με κοινή ρωσοτουρκική επιτροπή (<http://www.newsbeast.gr/world/arthro/2508761/polli-noris-na-roume-pios-ine-piso-aro-ti-dolofonia-karlof-lei-to-kremlino/>) για να μην κατηγορηθεί η ίδια ότι επίτηδες άφησε το δολοφόνο να πλησιάσει ανενόχλητα τον πρεσβευτή Αυτό θύμισε η Ρωσία στον Ερντογάν όταν του τόνισε λίγες μέρες μετά ότι η δολοφονία ήταν “πλήγμα για το κύρος της Τουρκίας”, εννοώντας προφανώς ότι μόνο αν η Τουρκία ικανοποιήσει τη Ρωσία θα ξαναβρεί το κύρος της. Αυτό το είχε πει πιο ωμά από την πρώτη στιγμή ο πρόεδρος της Επιτροπής Διεθνών Υποθέσεων του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου (Άνω Βουλής) Κονσταντίν Κοσατσόφ, όταν είχε δηλώσει ότι «η Ρωσία θα πιστέψει την Τουρκία αν η δολοφονία του Ρώσου πρέσβη διερευνηθεί αντικειμενικά» δηλαδή «Εάν η έρευνα είναι γρήγορη και όσο είναι δυνατό επιχειρησιακή, αν ανατεθεί στις καλύτερες και ευφύστερες δυνάμεις, αν η ανώτατη πολιτική ηγεσία θα τοποθετηθεί σαφώς και αναμφισβήτητα - τότε θα πιστέψουμε την Τουρκία. Αλλά μόνο σ' αυτήν την περίπτωση. Η τουρκική ηγεσία πρέπει να επιδείξει στο έπακρο πολιτική βούληση και να λάβει αποφάσεις προκειμένου να επανορθωθούν τα ελαττώματα που κατέστησαν δυνατή τη δολοφονία του Ρώσου πρέσβη. Οι επόμενες μέρες και ακόμα και ώρες θα δείξουν πολλά σ' αυτόν τον τομέα». Η ταπεινωτική αυτή δήλωση αυτή έκανε τον Ταϊπ Ερντογάν να επικοινωνήσει αμέσως με τον Βλαντιμίρ Πούτιν και να δώσει την υπόσχεση που περιέμενε η Ρωσία για τη συνεργασία στη διερεύνηση της υπόθεσης. (<http://www.newsbomb.gr/kosmos/news/story/755915/dolofonia-rosoy-presvi-apisteyto-diplomatiko-paraskinio-metaxy-tourkias-kai-rosias#ixzz4TfU8PfpPr>). Η ανάμειξη της Ρωσίας στις έρευνες δεν έρχεται σε μια τυχαία στιγμή, **αλλά σε μια στιγμή που είναι σε εξέλιξη ένας πολιτικός πόλεμος ζωής και θανάτου μέσα στις μυστικές υπηρεσίες και στους μηχανισμούς βίας του τούρκικου κράτους.** Σε εκτεταμένο πρόσφατο σχετικό άρθρο της Νέας Ανατολής (<http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-25-28/item/744->), που στηριζόταν με τη σειρά του σε ένα πολύ διαφωτιστικό άρθρο της Αλ Μόνιτορ (<http://www.al-monitor.com/pulse/originals/2016/10/turkey-power-struggle-between-islamists-and-secularists.html>) γράφαμε για την προσπάθεια του κατ'εξοχήν ρωσόδουλου “ευρασιατικού” κόμματος της Τουρκίας, του Κόμματος Πατρίδα, γνωστού επίσης και σαν Πατριωτικού Κόμματος, του πρώην “μαοϊκού” (τρομάρα του) Ντογκού Περιντσέκ, που είναι χυμμένο στο στρατό, στην αστυνομία και στις υπηρεσίες ασφαλείας της Τουρκίας, να εκκαθαρίσει το τουρκικό κράτος με πρόσχημα την εξόντωση

των γκιουλενιστών, όχι μόνο από όλες τις δυτικόφιλες δυνάμεις αλλά τελευταία από πιστά μέλη και στελέχη του κόμματος του Ερντογάν, του ΑΚΠ. Μάλιστα αυτές οι τελευταίες προσπάθειες έχουν προκαλέσει ένα μεγάλο ρήγμα μέσα στις γραμμές του ΑΚΠ με τον Ερντογάν να εμπιστεύεται γενικά τον Περιντσέκ. Αυτός έχοντας σαν το πιο μεγάλο του πολιτικό άλλοθι ότι είχε φυλακιστεί από τους γκιουλενιστές, κατόφερε να είναι ο προπομπός και μεσολαβητής του Ντούγκιν στην πετυχημένη προσπάθεια του τελευταίου να πείσει τον Ερντογάν πριν ακόμα και από το πραξικόπημα Γκιουλέν, ότι η δραστηριότητα των γκιουλενιστών είχε πάντα σαν στόχο την όξυνση των ρωσοτουρκικών σχέσεων για λογαριασμό των ΗΠΑ. Βέβαια την πιο βασική δουλειά για να πείσουν τον Ερντογάν και το κόμμα του ότι η Δύση ήταν ο αληθινός εχθρός της Τουρκίας την έκαναν οι ντυμένοι φιλελεύθεροι και σοσιαλδημοκράτες φίλοι της Ρωσίας τύπου Γιουνκέρ, Σταϊνμάγερ, Ολάντ, Ρέντζι, και πάνω απ όλους ο αυστριακός ΥΠΕΞ Κουρτζ που κυριολεκτικά κήρυξαν πολιτικά ανεπιθύμητο τον Ερντογάν στην Ευρώπη ιδιαίτερα μετά από το πραξικόπημα των γκιουλενιστών, ενώ στάθηκαν και στο πλευρό της φιλορώσικης προεδρίας Ομπάμα που έκανε τις ΗΠΑ κρησφύγετο του Γκιουλέν και επεφύλαξε το μεγαλύτερο χτύπημα στον Ερντογάν συμμαχώντας ανοιχτά με το ΡΚΚ στη Συρία. Η δολοφονία λοιπόν του ρώσου πρεσβευτή από ένα υβρίδιο γκιουλενισμού και Αλ Κάιντα ήρθε να εκπληρώσει δύο λειτουργίες: τη μικρότερη που ήταν να ενισχύσει την πεποίθηση του στρατοπέδου του Ερντογάν ότι η Δύση είναι ο πιο ορκισμένος εχθρός του αφού διαρκώς θέλει να προβοκάρει τις καλές σχέσεις του με τη Ρωσία, και τη μεγαλύτερη και τη βασική να ενοχοποιήσει την Τουρκία και να την υποχρεώσει θρασύτατα να δεχτεί τις “έρευνες” της ρώσικης αστυνομικής και διπλωματικής μηχανής μέσα στο τουρκικό κράτος. Εννοείται ότι ο στόχος της Ρωσίας μέσα από αυτήν την προβοκάτσια δεν είναι να βρει τον πραγματικό οργανωτή που τόσο την εξυτηρήτησε, αλλά να κατασκευάσει έναν ένοχο οργανωτή -αν δεν τον έχει ήδη έτοιμο- πράγμα που θα της δώσει τη δυνατότητα μαζί με αυτόν να εξουδετερώσει με τη βοήθεια των ανθρώπων τύπου Περιντσέκ τις άμυνες του τούρκικου κράτους και του ίδιου του Ερντογάν απέναντί της.

Τα αυτοκτονικά πολιτικά λάθη και λάθη αρχής του Ερντογάν και της τούρκικης αστικής τάξης

Ασφαλώς μια τέτοια ωμή επέμβαση της ΚαΓκεΜπε στους ίδιους τους τούρκικους μηχανισμούς ασφαλείας δεν είναι μια καθόλου εύκολη υπόθεση για τη Ρωσία ειδικά σε μια χώρα με ισχυρό εθνοανεξαρτησιακό χαρακτήρα. Όμως αυτή η όλο και ταπεινωτικότερη συμμαχία του Ερντογάν με το χειρότερο εχθρό του για να σωθεί από δευτερεύοντες εχθρούς του, ήδη τον έχει οδηγήσει στο να εγκαταλείψει τη συριακή δημοκρατική αντιπολίτευση στα νύχια της Ρωσίας και των προβοκατόρων της Αλ Χούσρα, στο να ενωθεί με το Ιράν και το χειρότερο απ όλα στο να αφήσει εντελώς μόνη της τη Σαουδική Αραβία απέναντι στο τελευταίο την ώρα που δέχεται συνδυασμένα πυρά από Ρωσία, Αίγυπτο, ΗΠΑ και ΕΕ. Αυτές είναι εκτός από πολλαπλές ταπεινωτικές ήττες για το σουνιτικό αραβικό κόσμο, αυτοκτονικές κινήσεις, κινήσεις συντριβής της μόνης ασπίδας του Ερντογάν και της Τουρκίας απέναντι στη ρώσικη εξοντωτική περικύκλωση και τον ταυτόχρονο πολιτικό πόλεμο που του εξαπέλυσαν ταυτόχρονα η ΕΕ και οι ΗΠΑ. Ο Ερντογάν, η νέα βιομηχανική αστική τάξη της Ανατολής που αυτός κυρίως εκπροσωπεί, και το μεγάλο κρατικοκαπιταλιστικό κεφάλαιο της κεμαλικής μεγαλοαστικής τάξης δεν έκαναν

μόνο το πελώριο πολιτικό λάθος να στηριχθούν στον πιο επικίνδυνο ιμπεριαλισμό ενάντια στους λιγότερο επικίνδυνους, αλλά το θανάσιμο λάθος αρχής να σκοτώσουν τους στρατηγικούς συμμάχους της Τουρκίας, τους λαούς και τις χώρες του τρίτου κόσμου που παλεύουν για ανεξαρτησία, ιδιαίτερα απέναντι στις δύο υπερδυνάμεις. Έχουμε ξαναγράψει ότι ο ρώσικος χιτλερικού τύπου ιμπεριαλισμός δεν δέχεται φιλικές κυβερνήσεις παρά μόνο προσωρινά. Ο στόχος του είναι η εγκατάσταση εντελώς υποτελών καθεστώτων. Το Αφγανιστάν μας έχει αποδείξει ότι ο ρώσικος σοσιαλ-ιμπεριαλισμός δεν αρκείται με έναν φιλικό βασιλιά Νταούντ και ούτε καν με έναν πολύ αφοσιωμένο Ταράκι. Θέλει έναν εγκάθετο Καρμάλ για να κάνει κατοχή και μετά έναν εντελώς δικό της ασφαλίτη, έναν Νατζιμπουλάχ για να διασπάσει την αντίσταση. Αυτό σημαίνει πολλές και οξυτάτες εσωτερικές συγκρούσεις και πελώρια εξωτερική πίεση. Στην πραγματικότητα η πιο οξυμμένη, σύνθετη και δραματική πάλη της Τουρκίας με το σοσιαλ-ιμπεριαλισμό στην πούτινική εποχή, πάλη που ξεκίνησε έμμεσα με την εξέγερση που οργάνωσαν οι Γκιουλέν, Κιλιντζάρογλου και σοσιαλφασίστες στην πλατεία Ταξίμ το 2013, (<http://www.oakke.gr/item/224>), που συνεχίστηκε με το νέο εμφύλιο πόλεμο που κήρυξε το ΡΚΚ το 2014 (<http://www.oakke.gr/item/417>) και που κλιμακώθηκε με το πραξικόπημα Γκιουλέν του 2016 (<http://www.oakke.gr/item/692>, <http://www.oakke.gr/item/701>), αρχίζει τώρα με την ιστορική προβοκάτσια της δολοφονίας του ρώσου πρεσβευτή στην Άγκυρα. Τη λέμε ιστορική γιατί αν επιτευχθεί η άλωση από τα μέσα της πολιτικής εξουσίας στην Τουρκία από τη Ρωσία, όπως ήδη επιτεύχθηκε στην Αίγυπτο και εν μέρει στη Λιβύη, τότε σε συνδυασμό με μια ρωσοκρατούμενη Ελλάδα η Ευρώπη δεν θα έχει ουσιαστική χερσαία διέξοδο προς τους υδρογονάνθρακες του Κόλπου, ούτε προς αυτούς της Κασπίας ενώ θα έχει δύσκολη ναυτική πρόσβαση στην Ανατολική Μεσόγειο για να αντιμετωπίσει με ένα ΝΑΤΟ του Τραμπ το ρωσοκινζικό στόλο που ήδη κάνει γυμνάσια στα νερά της. Κι όλα αυτά με την προϋπόθεση ότι η Σαουδική Αραβία δεν θα έχει ρουφηχτεί από το ρωσοκινζικό άξονα.

Να καταγγείλουμε το Δυτικό ιμπεριαλισμό που ανοίγει το δρόμο στο παγκόσμιο νεοχιτλερικό μέτωπο

Γι αυτούς τους λόγους όλοι οι ευρωπαϊκοί λαοί, και πιο πολύ ο ελληνικός που είναι ήδη στην κοιλάδα του νεοχιτλερικού κτήνους, πρέπει να καταγγείλουν με οργή την πολιτική και στρατιωτική εγκατάλειψη της συριακής δημοκρατικής αντίστασης αλλά και του αιγυπτιακού δημοκρατικού κινήματος από τις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις. Επίσης πρέπει να τις καταγγείλουν για τον πολιτικό πόλεμο που έχουν εξαπολύσει ενάντια στην Τουρκία και τελευταία ενάντια στη Σαουδική Αραβία (που πάντως έχει βαριές ευθύνες για την επέμβαση της στην Υεμένη), και το κυριότερο να τις καλέσουν να πάψουν να αποπροσανατολίζουν τους λαούς όταν λένε ή υπαινίσσονται ότι ο μεγαλύτερος κίνδυνος για την ύπαρξη τους είναι ο ισλαμικός φανατισμός. Γιατί με αυτό τον τρόπο κατασκευάζουν ένα αλληλοτροφοδοτούμενο δίπολο που στον ένα πόλο αποτελείται από τους αντιμουσουλμάνους “λευκούς και χριστιανούς” φασίστες του Βορρά που επιτίθενται ρατσιστικά στις μουσουλμανικές μειονότητες και στις μουσουλμανικές χώρες στο σύνολό τους, στις δε χώρες του Νότου αποτελείται από άλλους δήθεν “αντιιμπεριαλιστές” ρατσιστές και φασίστες που χρησιμοποιούν τις επεμβάσεις των “λευκών χριστιανών” για να σύρουν τους λαούς του Τρίτου κόσμου στο γενοκτονικό επίσης ρατσιστικό αντιδυτικισμό στην υπηρεσία κάθε είδους δικτα-

τόρων. Έτσι οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις δεν καλύπτουν μόνο άμεσα τον αληθινό κύριο κίνδυνο για όλους τους λαούς που προέρχεται από το νεοναζιστικό άξονα, αλλά ενισχύουν έμμεσα πλην σαφώς αυτόν τον άξονα ειδικά τον ηγέτη του τη Ρωσία, γιατί δεν υπάρχει σήμερα “σοβαρός” φασισμός και δικτατορία στη Δύση ή στην Ανατολή,

στο Βορρά ή στο Νότο που να μην υποστηρίζει το παγκόσμιο κέντρο κάθε φασισμού που είναι η πούτινική Ρωσία και να μην υποστηρίζει τη “θεωρία” αυτού του κέντρου που είναι η λεγόμενη “Τέταρτη Πολιτική Θεωρία” που έχει σκαρώσει ο πληρωμένος “θεωρητικός” του γενικού επιτελείου του ρώσικου στρατού Αλεξ. Ντούγκιν. Ακόμα και οι κανίβαλοι της Αλ Κάιντα μόνο τα-

κτικά στρέφονται ενάντια στο ρώσικο κράτος, ενώ από στρατηγική άποψη ο τελικός και απόλυτος εχθρός των στελεχών τους, δεν μιλάμε βέβαια για τους πράκτορες της Ρωσίας προβοκάτορες αρχηγούς τους τύπου Ζαουάχρι, είναι ο δημοκρατισμός και ο διαφωτισμός κάθε είδους. Στην πραγματικότητα είναι όλοι τους με τον κανιβαλισμό του Ντούγκιν μέχρι το μεδούλι.

• Τον λέμε γενοκτονικό για να τον διακρίνουμε από κάθε άλλο μουσουλμανικό τζιχάντ, δηλαδή «ιερό πόλεμο» που μπορεί να έχει ακόμα και εθνικοαπελευθερωτικό χαρακτήρα όπως ήταν και είναι ακόμα σε μεγάλο βαθμό εκείνο των Ταλιμπάν του Αφγανιστάν (αλλά όχι του Πακιστάν).

ΑΠΙΣΤΕΥΤΗ ΚΤΗΝΩΔΙΑ ΣΤΟ ΧΑΛΕΠΙ ΑΠΙΣΤΕΥΤΗ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΥΤΙΚΕΣ ΑΣΤΙΚΕΣ ΤΑΞΕΙΣ. ΟΜΩΣ Η ΗΡΩΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΡΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ ΑΦΥΠΝΙΖΕΙ ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΔΕΙΧΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΤΗΣ ΕΧΘΡΟ

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα www.oakke.gr, 17/12/2016

Οι ρώσοι χίτλερ σοσιαλμπεριαλιστές και οι σύμμαχοί τους βγάζουν όλη τους την κτηνωδία πάνω στα τραγικά κορμιά και τις ψυχές των εγκλωβισμένων κατοίκων του Χαλεπιού. Με το ασύλληπτο γκεμπελιστικό θράσος τους μιλούν για «απελευθέρωση» μιας πόλης που οι ίδιοι ισοπέδωσαν και συνεχίζουν να ισοπεδώνουν με ασύλληπτο κυνισμό, εμποδίζοντας την πρόσβαση σε ανθρωπιστική βοήθεια αλλά και τον απεγκλωβισμό των αμάχων που δεν ξέρουν αν θα ξημερώσει γι' αυτούς η επόμενη μέρα.

Στόχος των γενοκτόνων πολιορκητών είναι μεταξύ άλλων οι πολυσύχναστες πολυκατοικίες, τα σχολεία, και κυρίως τα νοσοκομεία, οι ηλεκτρικοί σταθμοί και το υδραγωγείο που προμήθευε καθαρό νερό. Πέντε μήνες πλήρους αποκλεισμού έχουν στερήσει τους απελπισμένους κατοίκους από τροφή, καύσιμα, πόσιμο νερό και την ικανότητα του να προβλέπουν αν θα ζουν ή όχι την επόμενη στιγμή. Η τελευταία προώθηση των ρωσο-ιρανο-ασαντικών δυνάμεων μέσα στον ανατολικό τομέα της πόλης συνοδεύτηκε από μια δραματική επιδείνωση αυτής της κατάστασης, αναγκάζοντας ακόμα και τα παγερά Ηνωμένα Έθνη να μιλήσουν για την «απόλυτη κατάρρευση της ανθρωπιάς». Οι πρωθυμικές δυνάμεις του καθεστώτος και οι ιρανικές συμμορίες που το στηρίζουν μπαίνουν στα σπίτια των εγκλωβισμένων κατοίκων και σκοτώνουν αδιακρίτως ολόκληρες οικογένειες. Ο εκπρόσωπος του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα, Ρούπερτ Κόλβιλ, έχει στα χέρια του αξιόπιστες μαρτυρίες για «εν ψυχρώ εκτέλεση χθες 82 πολιτών – ανάμεσά τους 11 γυναίκες και 13 παιδιά – σε τέσσερις διαφορετικές συνοικίες από δυνάμεις που πρόσκεινται στον Άσαντ» (iefimerida, 13/12).

Λίγες μέρες νωρίτερα οι ηγέτες του νεοχιτλερικού άξονα Μόσχας και Πεκίνου απέρριπταν στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ μια απόφαση για 7ήμερη παύση των εχθροπραξιών με στόχο την παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας και την έξοδο όσων κατοίκων το επιθυμούσαν.

Όμως οι δολοφόνοι του άξονα στις 9-12 και για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια απομονώθηκαν μέσα στη Γενική Συνέλευση του οργανισμού, η οποία με συντριπτική πλειοψηφία (122 υπέρ έναντι 13 κατά και 36 αποχών) πέρασε ένα κάλεσμα για κατάπαυση των εχθροπραξιών και πρόσβαση των εγκλωβισμένων του Χαλεπιού σε ανθρωπιστική βοήθεια (NewYorkTimes, 9/12). Η πρωτοβουλία ήταν του Καναδά, και η αδυναμία του ρωσοκινεζικού άξονα να τη σαμποτάρει έδειξε πόσο ανίσχυρη είναι η ρωσική χιτλερική υπερδύναμη απέναντι στη δύναμη της τεράστιας πλειοψηφίας των κρατών και βέβαια της κοινής γνώμης του πλανήτη. Κάτω από την πίεση της παγκόσμιας δημοκρατικής κοινής γνώμης, η διαβρωμένη από φίλους και πράκτορες της Ρωσίας ηγεσία της Δύσης καταδίκασε το έγκλημα. Ακόμα και μέσα στο δι-

πλωματικό προσωπικό της αμερικανικής ιμπεριαλιστικής υπερδύναμης, που με τη φιλική της συμπεριφορά απέναντι στο Χίτλερ Πούτιν έχει κλίσεις ευθύνες για τη σημερινή καταστροφή, βγήκαν σφοδρές φωνές καταγγελίας, όπως της αμερικανίδας εκπροσώπου της στα Ηνωμένα Έθνη, Σαμάνθα Πάουερ που κάποτε είχε μπει σε καραντίνα γιατί αποκάλυψε την Κλίβντον τέρας. Αυτή κατήγγειλε τη Ρωσία, το Ιράν και τις συριακές τους μαριονέτες για τη θηλιά, όπως είπε, που έχουν δημιουργήσει γύρω από τους κατοίκους του Χαλεπιού, λέγοντας: «Αυτό θα έπρεπε να σας κάνει να ντρέπεστε. Αντίθετα σας εμψυχώνει να σχεδιάζετε τις καινούργιες σας επιθέσεις. Είστε πραγματικά ανίκανοι να νιώσετε ντροπή; Δεν υπάρχει κυριολεκτικά τίποτα που να σας ντροπιάζει; Δεν υπάρχει καμία πράξη βαρβαρότητας κατά αμάχων, καμία εκτέλεση παιδιού, που να σας ανατριχιάζει, τίποτα που να σας σοκάρει κάπως;» Βέβαια αυτή η δήλωση θα είχε και πρακτική βαρύτητα εάν η ρωσόφιλη προεδρία Ομπάμα δεν είχε προηγούμενα καταπρόδωσε τη συριακή δημοκρατική αντίσταση ενθαρρύνοντας τους νεοχιτλερικούς για την επίθεσή τους.

Πάντως παρά την κτηνώδη αδιαφορία των δυτικών ιμπεριαλιστών οι λαοί του τρίτου κόσμου εκφράζουν την αλληλεγγύη τους στο συριακό λαό με μεγάλες διαδηλώσεις από το Μαρόκο μέχρι το Κουβέιτ. Στο μαρτυρικό Σαράγεβο χιλιάδες βγήκαν στους δρόμους. Το ίδιο στην Κωνσταντινούπολη και το Λονδίνο. Σε μια σειρά άλλες ευρωπαϊκές πόλεις έγιναν διαμαρτυρίες (Παρίσι, Στοκχόλμη κτλ.). Όμως σε πολλές από τις διαμαρτυρίες η συμμετοχή ήταν σχετικά μικρή. Αυτό δείχνει από μια μεριά πόσο σάπιες και πόσο πολιτικά τυφλές είναι οι ιμπεριαλιστικές αστικές τάξεις της Ευρώπης και των ΗΠΑ και από την άλλη δείχνει πόσο το παγκόσμιο προλεταριάτο και η κομμουνιστική αριστερά που για ενάμιση αιώνα πρωτοστατούσαν στους δημοκρατικούς και αντιιμπεριαλιστικούς αγώνες είναι σήμερα διαβρωμένοι στην ηγεσία τους από το σοσιαλφασισμό και το ρεβιζιονισμό. Όσο η αριστερά δεν θα συμμετέχει μαζικά και πρωτοπόρα στην αντιιμπεριαλιστική αντιναζιστική αντίσταση και όσο οι αστικές τάξεις της Δύσης θα συνεχίζουν στο δρόμο της συνεργασίας με τους νεοχιτλερικούς, η κόλαση που ζει σήμερα το Χαλέπι αύριο θα τη ζήσει

το Βερολίνο, το Λονδίνο και το Παρίσι. Άλλωστε αυτές οι πόλεις είναι οι πρώτοι αληθινά μεγάλοι στόχοι του ρώσικου νεοναζισμού, ενώ το Χαλέπι, όπως και το Γκρόζνυ είναι τα ενδιάμεσα κυκλωτικά του βήματα.

Σε κάθε περίπτωση πάντως, όποια και να είναι η εξέλιξη του μεγάλου αγώνα του συριακού λαού για δημοκρατία και εθνική ανεξαρτησία ένα πράγμα πρέπει να έχουμε καλά στο μυαλό μας τώρα που το ισοπεδωμένο και ματωμένο Χαλέπι πέφτει στα χέρια των εχθρών του. Ότι χρυστάμε πάρα πολλά στο λαό του και στο ηρωικό δημοκρατικό αντάρτικο του που πολεμάνε δύσκολο διπλό αγώνα: προς τα έξω, στρατιωτικά, με τον ανοιχτό εχθρό, τους ρωσο-ιρανούς και σύριους φασίστες, προς τα μέσα, πολιτικά, με τους προβοκάτορες του εχθρού, τους φασίστες της Αλ Νούσρα. Τους χρυστάμε ότι με τον πόνο, τη μαρτυρική αγωνία και το αίμα τους ξυπνάνε όλο τον αραβικό και όλο το μουσουλμανικό κόσμο, όλη την περικυκλωμένη Ευρώπη και όλους τους λαούς της γης για τον ασύλληπτο κίνδυνο που

αντιπροσωπεύει ο μεγάλος δήμιος των αμάχων, ο γενοκτόνος ρώσικος σοσιαλ-ιμπεριαλισμός.

Γι αυτό πρέπει να σταθούμε με αποφασιστικότητα όσο ποτέ πριν δίπλα στους πρόσφυγες και δίπλα στην ένοπλη δημοκρατική αντίσταση του συριακού λαού. Αυτό δεν είναι μόνο ένα διεθνιστικό δημοκρατικό καθήκον, είναι αναγκαία πράξη αυτοάμυνας για κάθε λαό που δεν έχει δοκιμάσει ακόμα αυτήν την κόλαση. Θα ακολουθήσει μια πολιτικά δύσκολη εποχή, μια εποχή γεμάτη προβοκάτσιες του ισλαμοναζισμού υπέρ του Πούτιν και του Τραμπ, όπως έγινε σε βάρος του τσετσένικου λαού μετά την ισοπέδωση του Γρόζνυ. Εμείς για να βλέπουμε καθαρά και να μη λαθέψουμε ποτέ στον κύριο εχθρό δεν πρέπει να ξεχάσουμε ποτέ ποιος γκρέμισε το Γρόζνυ, ποιος γκρέμισε το Χαλέπι, ποιος γκρέμισε στοχευμένα και επίμονα νοσοκομεία θάβοντας στα ερείπια αρρώστους και γιατρούς. Όσο πιο πολύ βομβαρδίζεις μια πόλη τόσο πιο δύσκολα μπορείς να βομβαρδίζεις την αλήθεια.

ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΧΑΛΕΠΙ

Συνέχεια από τη σελ. 4

αν ότι όλες οι οργανώσεις που βοηθούν τους πρόσφυγες και βρίσκονται στις καταλήψεις προσφύγων θα ήταν εκεί. Τους είπαμε ότι σε γενικές γραμμές αυτά τα ρεύματα είναι φιλοπυτινικά ή κρύβουν τον φιλοπυτινισμό τους πίσω από τη θέση ότι όλοι οι ιμπεριαλιστές και εκμεταλλευτές είναι το ίδιο εχθροί του συριακού λαού. Μας είπαν ότι μάλλον έτσι εξηγείται αυτή η αδιαφορία.

Πραγματικά δεν είναι αυτονόητο για έναν αριστερό άνθρωπο ότι δεν θα έδιναν το παρόν σε μια τέτοια πορεία όλοι όσοι για χρόνια κατασκηνώνουν έξω από την αμερικανική πρεσβεία ή τα γραφεία της Ε.Ε. ή την πρεσβεία του Ισραήλ στο όνομα του αντι-ιμπεριαλισμού και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Για παράδειγμα ακόμα και οι τροτσκιστές στην Αγγλία ή στη Γερμανία δεν μπορούν πολιτικά να μην εκφράζονται εναντίον του φασίστα Άσαντ και της Ρωσίας έστω για τα μάτια, απλά γιατί έτσι σκέφτεται σχεδόν όλο το υπόλοιπο βρετανικό ή το γερμανικό έθνος. Ας πούμε η πρωτοβουλία Stand with Aleppo έχει μέσα της, έστω και χωρίς μεγάλο ενθουσιασμό, κάποια κομμάτια της ευρωπαϊκής σοσι-

αλημοκρατίας και της αριστεράς. Στην Ελλάδα όμως που όλη η επίσημη πολιτική έκφραση της αστικής τάξης είναι με τη Ρωσία και όπου αρχηγός του φιλορωσισμού είναι το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ, όλη η αριστερά πλην της ΟΑΚΚΕ είναι με τον Άσαντ ανοιχτά ή έμμεσα μέσω του “κάτω όλοι”. Γι’ αυτό δεν υπήρξε καμία διαμαρτυρία κατά την επίσκεψη του Λαβρόφ στις αρχές Νοέμβρη, εκτός από αυτή που διοργάνωσαν και τότε κάποιοι σύριοι πρόσφυγες και μετανάστες, την οποία επίσης είχε στηρίξει με τη συμμετοχή της η ΟΑΚΚΕ (<http://www.oakke.gr/afises/2013-02-16-20-4w7-58/item/738->) και της οποίας είχαν προσπαθήσει να στομώσουν την αντιρώσικη αιχμή, κάποιοι ντόπιοι “αριστεροί” αλληλλήλγνοι τους ώσπου οι Σύριοι διαδηλωτές κάψανε τις φωτογραφίες του Πούτιν και αυτό έγινε θέμα στον τύπο (αλλά και πάλι όχι στην τηλεόραση). Να γιατί μένουν με τόσο λίγο κόσμο οι διαμαρτυρίες στην Ελλάδα, παρόλο που είναι μάλιστα γεμάτη σύρους πρόσφυγες, ενάντια στην πρωτοφανή αυτή μπροστά στα μάτια όλης της ανθρωπότητας κτηνώδη καταστροφή. Αλλά ακριβώς γιατί πολεμούνται τόσο πολύ αυτές οι διαδηλώσεις στην Αθήνα πρέπει να υποστηρίζονται όσο είναι δυνατό παρά τις πολιτικές αδυναμίες τους.

ΜΕ ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΙΟ ΦΤΩΧΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ, ΠΟΥ Η ΙΔΙΑ ΕΞΑΘΛΙΩΝΕΙ, Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΣΙΠΡΑ ΕΠΙΤΙΘΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Συνέχεια από τη σελ. 2

που έχουν παρθεί εδώ στις Βρυξέλλες” και συνέχισε παίρνοντας το μέρος των διαλυτών, σαμποταριστών και μεγαλύτερων μπαταχτζήδων της ΕΕ: “Θέλω να δω στην Ελλάδα να αντιμετωπίζεται με αξιοπρέπεια και γι αυτό να μένει στην Ευρωζώνη” και ζήτησε να υπάρχει πιο εκτεταμένη ανακούφιση χρέους “Αυτή είναι η προϋπόθεση για να έχουν η Ελλάδα και η Ευρώπη σταθερότητα”.

Στην πραγματικότητα οι Γάλλοι μπήκαν απλά μπροστά. Η κυβέρνηση Τσίπρα, δηλαδή η ρωσική διπλωματία είχε συσπειρώσει πριν από αυτήν τη μεγάλη αναμέτρηση ένα σκληρό και αποφασισμένο για σύγκρουση με το Σόιμπλε μέτωπο της ηγεσίας Γιουνκέρ της Κομισιόν, με την Ιταλική, τη Γαλλική και την Γερμανική σοσιαλδημοκρατία μαζί με τους Πράσινους και την λεγόμενη ευρωπαϊκή αριστερά που έχει στον σκληρό φιλορωσικό πυρήνα της την σταζιτική Λίνκε. Σαν ουσιαστικό εκπρόσωπό του αυτό το αντι-Σόιμπλε μέτωπο είχε τον επίσημο εκπρόσωπο των ευρωσοσιαλιστών και υποψήφιο για την προεδρία του Ευρωκοινοβουλίου Τζιάνι Πιτέλα που μια μέρα πριν τον Ολάντ δήλωνε «**Η απόφαση της ευρωζώνης αποτελεί όνειδος. Πίσω από αυτή την απόφαση είναι το κακό χέρι του Σόιμπλε. Είναι απαράδεκτο να ανταλλάσσει τα δίκαια και αναγκαία κοινωνικά μέτρα, όπως η υποστήριξη σε συνταξιούχους με χαμηλό εισόδημα, με το ζήτημα του χρέους**».

Πιτέλα σημαίνει Ρέντζι και ενότητα με τον Πούτιν στο όνομα της κοινής πάλης Ρωσίας - ΕΕ, ενάντια στην ισλαμική τρομοκρατία. Αυτή ακριβώς είναι και η γραμμή της γερμανικής και της ιταλικής σοσιαλδημοκρατίας σε επίπεδο ηγεσίας. <http://www.socialistsanddemocrats.eu/newsroom/gianni-pittella-choice-further-sanctions-russia-fully-putin%E2%80%99s-hands>

Είναι λοιπόν αυτή η μεγάλη φιλοπλουτινική συμμαχία και ειδικά το βέτο της γαλλικής προεδρίας που υποχρέωσε το μέτωπο Σόιμπλε στο Ευρωγκρουπ να καταργήσει αιμέως την ουσιαστική κύρωση που είχε επιβάλλει στην ελληνική κυβέρνηση, και να δοκιμάσει μια πολιτική ήττα σε επίπεδο κύρους για τον ίδιο τον Σόιμπλε και την βαλλόμενη σήμερα από παντού γερμανική χριστιανοδημοκρατία. Αυτή η νίκη του αντι-Σόιμπλε μετώπου έχει σαν κύρια αιτία της την κατακλυσιμιαία αλλαγή των παγκόσμιων και των ευρωπαϊκών συσχετισμών που έφερε τη τετραπλή νίκη των φιλοπλουτινικών φασιστικών δυνάμεων στην Μ. Βρετανία με το Μπρέξιτ, στις ΗΠΑ με την νίκη του Τραμπ, στην Γαλλία με την νίκη του Φιγιόν πάνω στον ευρωπαϊκό Ζιπέ, στην Ιταλία με την νίκη του “όχι” του ανοιχτά φιλοπλουτινικού μετώπου και στη Συρία με την αιμώρητη για τη Ρωσία, ισοπέδωση και εκκένωση του ανατολικού Χαλεπιού από αντάρτες και κατοίκους.

Όμως είναι αμφίβολο αν αυτοί οι νέοι γενικοί συσχετισμοί θα μπορούσαν να οδηγήσουν από μόνοι τους σε μια τέτοια δραματική εκδήλωση αλλαγής στους πολιτικούς συσχετισμούς στο κεντρικό ζήτημα αντιπαράθεσης των διαφορετικών οικονομικών πολιτικών στους κόλπους της ΕΕ, δηλαδή στο ζήτημα της στάσης απέναντι στο ελληνικό χρέος και στην ελληνική διάσωση ή μη διάσωση, αν η κυβέρνηση Τσίπρα δεν είχε στη φαρέτρα της το

μεγάλο όπλο της επίκλησης των μέτρων υπέρ της επιβίωσης των πιο φτωχών συνταξιούχων.

Χωρίς αυτή την σημαία της αστικής ανθρωπιστικής βοήθειας το αντι-Σόιμπλε μέτωπο δεν θα μπορούσε να συσπειρώσει με τόσο πάθος όλη την ευρωπαϊκή σοσιαλδημοκρατία που μόνο αποτυχίες και προδοσίες έχει να επιδείξει απέναντι στα μεροκάματα των προλεταρίων οπαδών της στην Ευρώπη που ακόμα την ακολουθούν. Όμως το έγκλημα στην Ελλάδα πράγματι ξεπερνάει κάθε άλλο και μπορεί να ξεπλύνει κάπως τέτοιες ενοχές.

Πραγματικά ποιον φτωχό άνθρωπο θα μπορούσαν να πείσουν οι παραιτήσεις του Σόιμπλε σαν εκπροσώπου της γερμανικής μεγαλοαστικής τάξης προς τον Τσίπρα να είναι συνεπής στις υποσχέσεις του αν αυτή η συνέπεια σημαίνει εξόντωση των πιο φτωχών; Τους μόνους που θα μπορούσε να έχει μαζί του είναι τους γερμανούς εργαζόμενους που είναι αρκετά ενημερωμένοι για το ζήτημα και έχουν μάθει λόγω της παλιάς διαμάχης με τους έλληνες μπαταχτζήδες, απατεώνες και μπαμπέσηδες κυβερνήτες της Ελλάδας να μην τους εμπιστεύονται όταν “ανεμίζουν” το σάκο της προλεταριακής επαιτείας, όπως έλεγε ο Μαρξ για τους φεουδάρχες σοσιαλιστές, στο Κομμουνιστικό Μανιφέστο. Όμως σε πανευρωπαϊκό επίπεδο αυτή η άρνηση δεν γίνεται δεκτή από την κοινή γνώμη, εκτός αν αυτή διαφωτιζόταν, αλλά αυτό ήθελε ένα πραγματικό και ισχυρό εργατικό κίνημα και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη.

Ο ελιγμός των προβοκατόρων του Σύριζα με το επίδομα σύνταξης, ή με τον 13ο μισθό όπως τον αποκάλεσε ο απατεώνας Τσίπρας στηρίχθηκε στην εξής πολιτική απάτη, που δεν την αποκάλυψαν και δεν είχαν λόγο να την αποκαλύψουν οι οικονομικά φιλελεύθεροι της ΝΔ που ποτέ δεν νοιάζονται για τη φτωχολογιά και χαιρόνται όταν ακούν για πολύ χαμηλά μεροκάματα και συντάξεις. Η απάτη ήταν ότι την μείωση ως τον πλήρη μηδενισμό του ΕΚΑΣ τους την απαίτησε η Τρόικα από την κυβέρνηση Σαμαρά το 2014 και την αποδέχτηκαν υποχρεωτικά τελικά “με το πιστόλι στον κρόταφο” και στο ΣΥΡΙΖΑ όπως αυτός συνηθίζει να αποδέχεται τα χειρότερα.

Η αλήθεια είναι ότι αυτό που απαίτησε η Τρόικα στα τέλη του 2014 αρχές του 2015 ήταν ότι το ΕΚΑΣ πρέπει να θεωρείται από το ελληνικό κράτος ότι ήταν ένα προνοιακό επίδομα στους φτωχότερους συνταξιούχους, που σημαίνει ότι το κράτος έπρεπε να το παίρνει από τον κρατικό προϋπολογισμό, δηλαδή από όλους τους φορολογούμενους, και να το μοιράζει με τα λεγόμενα κοινωνικά κριτήρια στους πιο φτωχούς, δηλαδή σε αυτούς τους συνταξιούχους που παίρνανε μικρές συντάξεις και δεν είχαν άλλα εισοδήματα από πουθενά, και να τα δίνει σε τέτοιο μεταβαλλόμενο

ύψος ώστε ο πιο φτωχός συνταξιούχος να έχει μια ανθρωπίνη σύνταξη. Αλλιώς θα επιβαρύνονταν τα ήδη ελλειμματικά συνταξιοδοτικά ταμεία, δηλαδή θα επιβαρύνονταν παραπέρα και υπέρμετρα οι ήδη υπέρμετρα μεγάλες εισφορές στα ταμεία σε εποχές χαμηλής νόμιμης απασχόλησης.

Όμως η κυβέρνηση Σύριζα δεν έκανε απολύτως τίποτα γι αυτό μέχρι που αποφάσισε να κόψει -πρακτικά από τον Απρίλη του ‘17 όπως είπαμε στην αρχή- τα περισσότερα από τους πιο φτωχούς που παίρνανε το μεγαλύτερο ΕΚΑΣ. Δηλαδή κόβει το μισό ΕΚΑΣ, πχ τα 15 από τα 30 Ευρώ που έπαιρνε ένας συνταξιούχος των 800 Ευρώ, και κόβει 115 Ευρώ από τον συνταξιούχο που έπαιρνε ΕΚΑΣ 230 Ευρώ από 500 Ευρώ συνολικής σύνταξης. Αυτό το έγκλημα το κάνει εφαρμόζοντας τάχα κατά γράμμα την απαίτηση της Τρόικας να μειωθεί στο μισό το ΕΚΑΣ το 2017 και ολόκληρο το 2018. Όμως η Τρόικα δεν είπε στην κυβέρνηση να μην αντικατασταθεί αυτό το ποσό από προνοιακό επίδομα. Ήταν δικιά της δουλειά να βρει το προνοιακό επίδομα κυρίως για τους 500ρηδες με δυο τρόπους:

Ο καλύτερος και εύκολος τρόπος ήταν να σταματήσει αυτό που δεν κουραζόμαστε να επαναλαμβάνουμε: το τρομερό πολύπλευρο σαμποτάζ στην παραγωγή που πραγματοποιεί η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, πολλαπλάσια από ότι οι προηγούμενες, με το να εμποδίζει όλα τα μεγάλα έργα, όπως του Ελληνικού, της Αφάντου της Ρόδου, την Μεταλλουργία χρυσού, ή τους εκσυγχρονισμούς των υποδομών όπως τις συγκοινωνίες της πόλης, ή να καθυστερεί με σύστημα την αδειοδότηση και εγκατάσταση επιχειρήσεων ή τη δικαστική διεκπεραίωση σχετικών διαδικασιών (πάει τώρα να ματαιώσει έτσι την συνέχιση λειτουργίας της Μαρινόπουλος) ή να αυξάνει τη φορολογία του παραγωγικά οργανωμένου πρωτογενή και δευτερογενή τομέα ή να σαμποτάρει την λειτουργία του τραπεζικού συστήματος σαμποτάροντας τις κατασχέσεις των μεγάλων οφειλετών.

Ο δεύτερος ήταν να χτυπήσει την φοροδιαφυγή και να μαζέψει πόρους από κει. Μόνο η φοροδιαφυγή από το λαθρεμπόριο των καυσίμων σύμφωνα με μελέτες είναι γύρω στο 1 δισ. Αυτό το λαθρεμπόριο όχι μόνο δε το χτύπησε αλλά το υποβοήθησε η κυβέρνηση Τσίπρα σαμποτάροντας σκανδαλωδώς όλη την εφαρμογή της νομοθεσίας για τη σύλληψη του και κυρίως ακυρώνοντας στην πράξη το πανάκριβο εγκατεστημένο σύστημα εκρο-

ών εισροών σε όλα τα επίπεδα του. Για να πάρουν σε προνοιακά επιδόματα 100 Ευρώ το μήνα τον πρώτο χρόνο οι 300.000 χαμηλοσυνταξιούχοι χρειάζεται το 1/3 από αυτό το ποσό. Και δεν μιλάμε για την συνέχιση της φοροδιαφυγής της εκκλησιαστικής περιουσίας με τη θεσμική υποφορολόγηση και κυρίως το ανέλεγκτό της και με την ελάχιστη φορολόγηση του εφοπλισμού.

Ο άλλος που είναι ο χειρότερος, αλλά ήταν κάτι πολύ καλύτερο από αυτό που έκανε η κυβέρνηση να παρατείνει επ’άπειρο τις διαπραγματεύσεις και τις κόντρες με τις ευρωπαϊκές χώρες που την δανείζουν με τους πιο ευνοϊκούς όρους της παγκόσμιας αγοράς ήταν να κόψει 15 Ευρώ το μήνα από τις μεγαλύτερες συντάξεις που ο μέσος όρος τους είναι κοντά στα 1000 Ε για περίπου 2.000.000 συνταξιούχους και να τα δώσει στις 300.000 μικρότερες συντάξεις, όπως φαίνεται στον παρακάτω πίνακα του τέλους του 2014.

Γιατί δεν τα έκανε αυτά η κυβέρνηση Τσίπρα; Γιατί αφήνει στην αγωνία τουλάχιστον 300.000 συνταξιούχους και τους ετοιμάζει το χειρότερο μέλλον; Γιατί παρατείνει μια κατάσταση μόνιμης κρίσης με τους πιστωτές που σημαίνει υποεπένδυση, χρεωκοπίες λόγω πιστωτικού κενού, ανεργία και διαρκή αποικιοποίηση της χώρας για όσους έχουν καλές σχέσεις με το βρώμικο και φασιστικό καθεστώς ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ-ΝΑΖΙ και τους ξένους πάτρωνές του;

Μα ακριβώς για να έχει τους εξαθλιωμένους από τον ίδιο το ΣΥΡΙΖΑ συνταξιούχους που χάσαν το ΕΚΑΣ σαν τους πιο βασανισμένους ομήρους του, σαν το πιο θεαματικό διαπραγματευτικό χαρτί για την μακρυνά διαδικασία διάσπασης, διάλυσης και πολιτικού και στρατιωτικού εφοπλισμού της Ευρώπης μπροστά στον ανερχόμενο ρωσοκινεζικό άξονα. Ήδη αποδείχτηκε πως αυτό το χαρτί λειτουργεί.

Και δεν λειτουργεί μόνο στο εξωτερικό, που είναι το κύριο, αλλά ακόμα καλύτερα λειτουργεί και στο εσωτερικό παρόλο που αυτό είναι το δευτερεύον, μέτωπο της συμμορίας Τσίπρα. Ήδη το ζεπάγωμα των μέτρων ανακούφισης του βραχυπρόθεσμου χρέους έχει οδηγήσει την ΝΔ αλλά και το Ποτάμι σε πολιτική ήττα με αρκετά μακροπρόθεσμα αποτελέσματα, καθώς αχρήστευσε το βασικό τους επιχείρημα ότι τα μέτρα υπέρ των συνταξιούχων θα παγίωναν το μέτρο του παγώματος της ελάφρυνσης, οπότε θα καθυστερούσαν πολύ την β’ αξιολόγηση, και θα δημιουρ-

ΣΥΝΟΛΟ ΝΟΕΜ. 2014	Πλήθος συνταξιούχων ανά κατηγορία σύνταξης			ΜΕΣΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ		
	Σεπτέμβριος 2014	Οκτώβριος 2014	Νοέμβριος 2014	Σεπτέμβριος 2014	Οκτώβριος 2014	Νοέμβριος 2014
2,65 εκατ. συνταξιούχοι						
Γήρατος	1.993.786	1.992.468	1.991.625	946,56	948,16	950,05
Θανάτου	401.251	400.622	400.384	683,17	684,54	686,66
Ανοικτηρίας	228.133	227.393	227.358	625,37	625,77	626,52
Ανοσφύλιστων υπερηλίκων ΟΓΑ	31.303	31.345	31.356	359,98	359,94	359,93
Χωρίς ένδειξη κατηγορίας	1.417	1.429	1.449	778,16	778,78	778,99

Η ΡΩΣΙΚΗ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΗ ΠΕΡΙΚΥΚΛΩΝΕΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Συνέχεια από τη σελ. 3

Αγγλία από την ΕΕ, και με πρωταγωνιστές τους Τσίπρα και Ρέντζι διαμορφώνουν μία όλο και μεγαλύτερη αντιπαλότητα βορείων-νοτίων μέσα στην ΕΕ. Στο ισχυρό Εργατικό Κόμμα της Βρετανίας διατηρούν τον πράκτορά τους ψευτοαριστερό τροτσικιστή Κόρμπιν, που οποίου η προ του δημοψηφίσματος καίρια υπονόμευση του αντι-Brexit στρατοπέδου υπήρξε αιτία για να του αμφισβητηθεί η αρχηγία του κόμματος. Τώρα οι ρωσόφιλοι στην Ευρώπη προσπαθούν με το πρόσχημα της δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού στρατού, την ώρα που δεν υπάρχει μια κοινή πολιτική άμυνας απέναντι στη Ρωσία αλλά ακριβώς μια πολιτική διάσπαση στο ζήτημα αυτό, να εμποδίσουν και την ισχυροποίηση των εθνικών στρατών απέναντι στη Ρωσία αλλά και να διαλύσουν το ΝΑΤΟ από τα δεξιά. Εννοούμε ότι αντί να το εμποδίσουν να αναλαμβάνει βρώμικες ιμπεριαλιστικές επιθέσεις σε βάρος του τρίτου κόσμου στο όνομα της αντιτρομοκρατίας για λογαριασμό των ΗΠΑ ή αντί να το αντικαταστήσουν με έναν ευρωπαϊκό στρατό ανεξάρτητο από τις φιλορώσικες προεδρίες των ΗΠΑ, επιδιώκουν να το διαλύσουν για να μην υπάρχει ούτε τακτικά σαν μια ελάχιστη δύναμη αποτροπής απέναντι σε μια ρώσικη αστραπιαία εισβολή στην Ευρώπη. Ειδικά στη Μέση Ανατολή, στον μόνο σχετικά ασφαλή ενεργειακό πνεύμονα της Ευρώπης η κατάσταση είναι πολύ άσχημη. Εκεί όλο και περισσότερο εξοργίζονται οι λαοί με την Ευρώπη για τους φασίστες που εννόησε ή που ανέχτηκε (Σίσι, Ασαντ), για τη συμμετοχή της στις αντιτρομοκρατικές επεμβάσεις των ΗΠΑ, αλλά και λόγω της παρατεταμένης φασιστικής ιδεολογικής δουλειάς που έκανε η ρώσικη διπλωματία εδώ και 60 χρόνια αξιοποιώντας κάθε αραβικό και μουσουλμανικό φασισμό και αντισημιτισμό, αλλά και τον ισραηλινό σοβινισμό και επεκτατισμό. Ιδιαίτερα μετά την απόπειρα πραξικοπήματος στην Τουρκία και την άθλια στάση που επέδειξε η Δύση απέναντι στον τουρκικό λαό, κι αυτή η χώρα - το πιο σημαντικό ανάχωμα στην περικύκλωση της Ευρώπης από το Νότο - κινείται σε φιλορωσική τροχιά.

Προς το παρόν η Ευρώπη έχει να ασχοληθεί με το προσφυγικό και με το ελληνικό χρέος που απειλούν την ενότητά της και όχι με το πώς θα περικυκλώσει τη Ρωσία για να την καταλάβει στρατιωτικά. Η απειλή αυτή θα γίνεται τόσο πιο έντονη όσο συνεχίζουν να ανεβαίνουν στο προσκήνιο οι ανοιχτοί φίλοι της πούτινικής Ρωσίας (Φιγιόν στη Γαλλία μαζί με την Λεπέν, σχεδόν όλες οι πολιτικές ηγεσίες στην Ιταλία, Ο Ορμπάν στην Ουγγαρία, ο Ράντεφ στη Βουλγαρία κτλ.), οι οποίοι είτε προετοίμασαν είτε ακολούθησαν την άνοδο του Ντ. Τραμπ, του πρώτου ανοιχτά φιλορώσου φασίστα στην προεδρία της αμερικανικής υπερδύναμης. Αυτό και μόνο το κοσμοϊστορικό γεγονός φτάνει για

να καταδείξει ποιος περικυκλώνει ποιον σ' αυτόν τον ουσιαστικά μονομερή μέχρι στιγμής πόλεμο Ανατολής Δύσης. Η άνοδος των ρωσόφιλων φασιστών στην εξουσία σε μια σειρά χώρες σημαίνει ότι βρισκόμαστε πολύ κοντά στην εξαπόλυση ενός ολοκληρωτικού πολέμου με ευθύνη των ρωσοκινέζων σοσιαλ-ιμπεριαλιστών για την κατάκτηση της παγκόσμιας ηγεμονίας.

Η παγκόσμια άνοδος του ρωσοκινεζικού ναζιστικού άξονα και η διείσδυσή του μέσα στις δυτικές πολιτικές ηγεσίες δεν είναι ο σκοπός αλλά το μέσο για την εξαπόλυση ενός τρίτου παγκόσμιου πολέμου από τον Άξονα. Για να μη μιλήσουμε για τις ρώσικες κυβερνοεπιθέσεις που πλήττουν δυτικούς πολιτικούς και οικονομικούς στόχους κτλ., και που είναι πολύχρονη και βαθιά. Μάλιστα αυτός ήταν ο λόγος της πρόσφατης «εξέγερσης» του αμερικανικού Πενταγώνου με επικεφαλής τον υπουργό άμυνας Άστον Κάρτερ (που έχει χαρακτηρίσει τη Ρωσία σαν τη μεγαλύτερη στρατηγική απειλή για τις ΗΠΑ), απέναντι στον Τζον Κέρν, άνθρωπο του ρωσόφιλου Ομπάμα όταν αυτός συμφώνησε με τη Μόσχα ένα σχέδιο εκχειρίας στη Συρία που θα περιλάμβανε το μοίρασμα πληροφοριών με τη Μόσχα για στόχους του ISIS. «Η μεγαλύτερη ανησυχία του Πενταγώνου είναι μήπως το μοίρασμα πληροφοριών στόχευσης με τη Ρωσία θα αποκάλυπτε πώς οι Ηνωμένες Πολιτείες χρησιμοποιούν πληροφορίες για να διεξάγουν αεροπορικά χτυπήματα, όχι μόνο στη Συρία αλλά και σε άλλα μέρη, το οποίο θα μπορούσε στη συνέχεια η Ρωσία να χρησιμοποιήσει για δικό της όφελος στις αναπτυσσόμενες υποβρύχιες και αεροπορικές συγκρούσεις γύρω από τη Βαλτική και την Ευρώπη» (NYT, 13/9). Τώρα ο Πούτιν θα έχει έναν ολότελα δικό του πρόεδρο στις ΗΠΑ για να του παράσχει οποιαδήποτε βοήθεια.

Επομένως ποιος περικυκλώνει ποιόν; Στην πραγματικότητα, η κατηγορία περί περικύκλωσης της Ρωσίας είναι ένα μεγάλο ψέμα και αποτελεί μια νέα εκδοχή της ναζιστικής αντίληψης περί «ζωτικού χώρου», μόνο που εδώ ο ζωτικός χώρος δεν εμφανίζεται σαν ανάγκη οικονομικής επιβίωσης μιας πανίσχυρης βιομηχανικά αλλά εδαφικά μικρής χώρας σαν την Γερμανία, αλλά της οικονομικής, στρατιωτικής και κυρίως πολιτιστικής επιβίωσης μιας Ευρώπης και μιας Ασίας που θα πρέπει να ενωθούν για να πολεμήσουν τις ΗΠΑ ξεκινώντας από το να «απελευθερώσουν» πρώτα την Ευρώπη από τις ΗΠΑ. Με το σύνθημα της απελευθέρωσης θα γίνει η ρώσικη επίθεση στην Ευρώπη.

Σύμφωνα με την ευρασιατική «θεωρία» του Ντούγκιν, που παίρνει παραγγελίες από το ρώσικο γενικό επιτελείο στρατού για να το καλύψει τα πολεμικά του σχέδια με φιλοσοφικό μανδύα, οι νεοφιλελεύθερες ΗΠΑ, ο μεγάλος αυτός ισοπεδωτής των πολιτισμών, διοικούν την Ευρώπη, που είναι ένα φυσικό κομμάτι της ενιαίας Ευρασιατικής Ηπείρου, και

την έχουν υποδουλώσει πολιτικοστρατιωτικά και κυρίως πολιτιστικά. Στόχος λοιπόν των υγιών δυνάμεων της Ευρασίας είναι να απελευθερώσουν την υποτελή Ευρώπη ενώνοντας την με την Ασία σε μια σύγκρουση ζωής ή θανάτου με τους πουλημένους ατλαντιστές. Αυτού του είδους η απελευθέρωση της Ευρώπης στο στόμα των ευρασιατιστών που ήδη έχουν εισβάλει για να «απελευθερώσουν» την Ουκρανία από τους ατλαντιστές της δεν σημαίνει τίποτα άλλο από την εισβολή των ρωσοκινέζων νεοχιτλερικών στην Ευρώπη για την ολοκληρωτική της κατοχή και την επιστροφή στην εποχή της βαρβαρότητας, την οποία η «Τέταρτη Πολιτική Θεωρία» του Ντούγκιν δεν θεωρεί πολιτιστικά καθόλου κατώτερη από τη σημερινή. Αυτή η θεωρία είναι το ιδεολογικό προκάλυμμα για την εξαπόλυση του νέου ιμπεριαλιστικού παγκόσμιου πολέμου με χιτλερικά κατακτητικά χαρακτηριστικά. Μ' αυτή τη σημαία κατάσφαξαν οι ρώσοι χίτλερ τη μικρή Τσετσενία, μ' αυτή διαμέλισαν τη Γεωργία και την Ουκρανία, και μ' αυτή αιματοκυλούν αυτή τη στιγμή τη μαρτυρική Συρία. Οι υποστηρικτές της θεωρούν επιθετική την επιδίωξη ενός λαού, π.χ. του ουκρανικού λαού, να ενωθεί με μη φασιστικές χώρες για να αντιμετωπίσει μία φασιστική κατακτητική δύναμη, θεωρούν επιθετική στάση την προσπάθεια των μικρών και μισοάοπλων ανατολικοευρωπαϊκών χωρών να συμμαχήσουν με γειτονικές τους χώρες ακόμα και ιμπεριαλιστικές που όμως και αυτές απειλούνται σαν έθνη και κράτη, ή ακόμα με μια ιμπεριαλιστική υπερδύναμη που είναι σε πτώση και δεν απειλεί άμεσα την ύπαρξη τους και τον δημοκρατισμό τους για να αντιμετωπίσουν έναν ανερχόμενο χιτλερικό, κανιβαλικό τύπου ιμπεριαλισμό που απειλεί αυτήν την ύπαρξη.

Το σύνθημα «ούτε με τον έναν ούτε με τον άλλο ιμπεριαλιστή», το ρίχνουν οι ρωσόδουλοι που παριστάνουν τους κομμουνιστές για να μπορεί η Ρωσία να καταβροχθίζει εύκολα τους εχθρούς της. Δηλαδή κάνουν ότι και οι χειρότεροι τροτσικιστές στο Β παγκόσμιο πόλεμο που ταύτιζαν την Χιτλερική Γερμανία με τις Αγγλία, Γαλλία και ΗΠΑ, που ο Στάλιν επίμονα τις αποκαλούσε δημοκρατίες και τις καλούσε σε αντιχιτλερική ενότητα. Επικεφαλής αυτού του είδους της φιλοναζιστικής γραμμής στη χώρα μας είναι σήμερα το ψευτοΚΕ που όχι τυχαία έχει υιοθετήσει την τροτσικιστική αντισταλινική γραμμή για τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο. Με τον ίδιο τρόπο αυτό το κόμμα φαινομενικά κρατάει ίσες αποστάσεις ανάμεσα στην αστική δημοκρατία και το ναζισμό, εννοώντας έτσι τους επιτιθέμενους ναζιστές. Έφτασε ο Κουτσούμπας πριν λίγες μέρες να πει την ΧΑ γραφική (συγκεκριμένα σε συνέντευξή του για την επίσκεψη Ομπάμα μίλησε για δυνάμεις που «χρηματοδοτούν και τον Τραμπ και τους διάφορους Φάρατζ και τους διάφορους ακροδεξιούς και εδώ στην Ελλά-

δα τους γραφικούς της Χρυσής Αυγής» <http://www.news.gr/politikh/esoterikh-politikh/article/288032/koytsoympasden-allazei-me-enan-proedro-h-amerika.html>, 11/11).

Ο σπουδαίος τριτοδιεθνιστής θεωρητικός του αντιφασιστικού μετώπου, ο Γκεόργκι Δημητρώφ γράφει σχετικά: «Εμείς δεν είμαστε αναρχικοί και δεν μας είναι καθόλου αδιάφορο ποιο πολιτικό σύστημα υπάρχει στη δοσμένη χώρα: αστική δικτατορία με τη μορφή της αστικής δημοκρατίας, έστω και με τα πιο περιορισμένα δικαιώματα και ελευθερίες, ή αστική δικτατορία στην ανοιχτή της φασιστική μορφή. Όντας οπαδοί της σοβιετικής δικτατορίας, εμείς θα υπερασπίσουμε κάθε ίχνος των δημοκρατικών κατακτήσεων, που απέσπασε η εργατική τάξη με την πολύχρονη πάλη της και θα παλαίψουμε αποφασιστικά για το πλάτεμά τους.» (τελικός λόγος στο 7ο συνέδριο της Κομ. Διεθνούς). Και παρακάτω: «Η σχέση μας προς την αστική δημοκρατία δεν είναι σ' όλες τις περιπτώσεις η ίδια. Π.χ. τον καιρό της οκτωβριανής επανάστασης οι ρώσοι μπολσεβίκοι έκαναν έναν αγώνα μέχρι θανάτου ενάντια σ' όλα τα πολιτικά κόμματα, που ήταν κατά της εγκαθίδρυσης της προλεταριακής δικτατορίας, κάτω απ' τη σημαία της υπεράσπισης της αστικής δημοκρατίας. Οι μπολσεβίκοι αγωνίζονταν ενάντια σ' αυτά τα κόμματα, γιατί η σημαία της αστικής δημοκρατίας είχε μεταβληθεί τότε σε σημαία κινητοποίησης όλων των αντεπαναστατικών δυνάμεων για την πάλη ενάντια στη νίκη του προλεταριάτου. Αλλοιώτικη είναι η κατάσταση σήμερα στις καπιταλιστικές χώρες. Σήμερα η φασιστική αντεπανάσταση προσβάλλει την αστική δημοκρατία, προσπαθώντας να εγκαθιδρύσει πάνω στους εργαζόμενους το καθεστώς της πιο βάρβαρης εκμετάλλευσης και καταπίεσης. Τώρα οι εργαζόμενες μάζες στις καπιταλιστικές χώρες είναι υποχρεωμένες να διαλέξουν συγκεκριμένα σήμερα κι' όλες όχι με ταξύ της προλεταριακής δικτατορίας και της αστικής δημοκρατίας αλλά με ταξύ της αστικής δημοκρατίας και του φασισμού». Βέβαια για το επίπεδο της ηγεσίας του Περισσού, που ξέρει καλά να υπερασπίζεται με πάθος το ιμπεριαλιστικό αφεντικό της το οποίο θέλει να βυθίσει την Ευρώπη στη βαρβαρότητα, η κατηγορία του «αριστερού» ομορτιστή ή του αναρχικού θα ήταν μεγάλη και βέβηλη κολακεία.

Υπεράσπιση των δημοκρατικών κατακτήσεων σημαίνει σήμερα αντίσταση στην επίθεση του ρωσοκινεζικού πολεμικού άξονα, δημιουργία ενός πλατιού αντιφασιστικού και όλο και περισσότερο πατριωτικού μετώπου.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ-
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΗ
ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ**

ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΥΡΙΖΑ -ΑΝΕΛ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΝΕΑ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ

Γράφουμε στην αφίσα μας για το φασιστικό κράτος που στήνει η συμμορία Τσίπρα:

«Η μέθοδος φασιστικοποίησης του κράτους που ακολουθεί η συμμορία Τσίπρα είναι τέτοια που να μην τη φέρνει σε ανοιχτή σύγκρουση με την ευρωπαϊκή κοινή γνώμη, έτσι ώστε η χώρα, σύμφωνα με τα βαρύτερα συμφέροντα του ρώσικου κρατικομονοπωλιακού φασιστικού κεφάλαιου, να μένει μέσα στην ΕΕ για να τη διασπά. Το βασικό σε αυτή τη στρατηγική είναι να μην χρησιμοποιείται σε αυτή τη φάση ωμή στρατιωτική βία, αλλά βία με κοινοβουλευτικό και συνταγματικό μανδύα σύμφωνα με τη συνταγή Πούτιν» (<http://www.oakke.gr/afises/2013-02-16-20-46-50/item/709>)

Κάθε φασισμός χρειάζεται και το δικό του αστυνομικό μηχανισμό βίας ενάντια στο λαό, τους δημοκράτες και σε κάθε τάξη ή τμήμα τάξης που θα είναι αντίθετο σε αυτό το φασισμό. Αυτή η βία έχει ήδη αρχίσει και γίνεται εντονότερη όσο περνάει ο καιρός όχι πια σε ορισμένα τμήματα της αστικής τάξης από τα οποία άρχισε και στα οποία ως τώρα κυρίως επικεντρώνεται, αλλά πια σε οποιονδήποτε.

Διαβάζουμε την εξής εμπειρία ενός πολιτή από ένα άρθρο του Π. Μανδραβέλη στην Καθημερινή της 24-25/12/16:

«Η εμπειρία που καταγράφει ο καθηγητής του Οικονομικού Πανεπιστημίου και πρώην γενικός γραμματέας Πληροφορικών Συστημάτων Διομήδης Σπινέλλης, είναι ανατριχιαστική· είναι αντάξια εμπειριών που έζησαν οι πολίτες αυτής της χώρας κατά τη διάρκεια της χούντας.

Ο καθηγητής Διομήδης Σπινέλλης περιγράφει ότι τη Δευτέρα 19.12.2016, στις 9.20 το πρωί, «είδα στη διασταύρωση Χέυδεν και Πατησίων μία αξιωματικό της Τροχαίας με τρία αστέρια στις επωμίδες

της να εκτελεί χρέη τροχονόμου (!) για να περάσει η αυτοκινητοπομπή του πρωθυπουργού.

Παράλληλα, πεζοί και αυτοκίνητα συνωστίζονταν στις διαβάσεις, αφού η τροχονόμος είχε κόψει την κάθετη προς τη λεωφόρο Πατησίων κίνηση. Θεώρησα το θέαμα και την ώρα του συμβάντος ενδιαφέροντα. Έβγαλα λοιπόν με το κινητό μου τηλεφωνο μερικές φωτογραφίες την ώρα που πέρναγαν σαν αστραπή τα μαύρα αυτοκίνητα και οι μοτοσικλέτες της συνοδείας. Τι το ήθελα; Ένα λεπτό αργότερα με σταμάτησαν τρεις άνδρες με πολιτικά. Μου είπαν ότι ήταν της Ασφάλειας, δείχνοντάς μου αστραπιαία κάτι που υποθέτω πως ήταν υπηρεσιακή ταυτότητα. (Δεν με άφησαν να κρατήσω τα στοιχεία τους.) Με ρώτησαν τι δουλειά κάνω, μου ζήτησαν να ψάξουν την τσάντα μου, πήραν την ταυτότητά μου και αξίωσαν επιτακτικά να δουν τις φωτογραφίες που είχε το κινητό μου τηλεφωνο και να διαγράψω τις φωτογραφίες της αυτοκινητοπομπής. Έκανα αυτά που μου ζήτησαν, μια και άφησαν να εννοηθεί ότι διαφορετικά θα ακολουθούσαν διαδικασία προσαγωγής...».

Το χειρότερο, δε, είναι ότι αυτή η συμπεριφορά των αρχών ασφαλείας δεν προξένησε εντύπωση σε κανέναν, πλην του κ. Σταύρου Θεοδωράκη ο οποίος χλεύασε με ανάρτησή του τη συμπεριφορά της Πρώτης Φοράς Αριστερά με το «Προυσχή! Τώρα περνάει ο πρωθυπουργός. Ημιανάξ! Πέρασε».

...Το δικαίωμα των πολιτών να κυκλοφορούν χωρίς να τους ενοχλεί η Ασφάλεια, να φωτογραφίζουν ό,τι θέλουν χωρίς να υποχρεώνονται από τα όργανα του κράτους να διαγράφουν τις φωτογραφίες τους, δεν υπάρχει πια. Τα κατάργησε η Πρώτη Φορά Αριστερά. Και δεν είναι το μόνο δι-

καίωμα που κατάργησε. Προ καιρού ο κ. Νίκος Τόσκας μάντρωσε τους δημοσιογράφους στην Ειδομένη για εξακρίβωση, τάχα μου, στοιχείων ώστε μην καταγράφουν την εκκένωση του καταυλισμού.

Τον περασμένο Ιούλιο, υπάλληλος της Δημοτικής Επιχείρησης Πολιτισμού του Δήμου Πάρου συνελήφθη και κρατούνταν επί τρειςήμερο στο τοπικό αστυνομικό τμήμα, επειδή ανάρτησε σχόλια στον προσωπικό του λογαριασμό στο Facebook για την παρουσία του κ. Αλέξη Τσίπρα στο νησί». (<http://www.kathimerini.gr/889307/opinion/epikairothta/politikh/h-dioli8hsh-ston-aytarxismo>)

Αν αυτά τα περιστατικά που θυμίζουν φασιστικά καθεστώτα περνάνε απαρατήρητα είναι γιατί η ψευτοαριστερά και οι συνήθεις «υπερασπιστές των δημοκρατικών δικαιωμάτων», που σε άλλες περιπτώσεις ξελαρυγγιάζονταν, τα σκεπάζουν κάτω από την αντιμνημονιακή προπαγάνδα. Καλύπτουν δηλαδή αυτή τη βία που περιγράφει το άρθρο παραπάνω κάτω από την κατηγορία ότι η κυβέρνηση είναι υποχείριο των δανειστών και εφαρμόζει τις εντολές τους. Την κατηγορούν δηλαδή για κάτι που δεν είναι. Γιατί την ίδια ώρα που ο «ρεαλιστής» Τσίπρας υπογράφει και εφαρμόζει (σε όσο βαθμό δεν προσπαθεί να το αποφύγει) το μνημόνιο, ο «επαναστάτης» Τσίπρας επιδιώκει και πετυχαίνει όπου μπορεί, να στήσει το νέο φασιστικό κράτος που δεν είναι καθόλου απαίτηση της τρόικας. Δηλαδή προσπαθεί να πετύχει το φασιστικού τύπου έλεγχο της δικαστικής εξουσίας, της τηλεόρασης, του στρατού και της αστυνομίας και συνολικά του κρατικού μηχανισμού. Σε αυτό χοντρικά έχει την κάλυψη όλων των κοινοβουλευτικών κομμάτων παρά την αντίσταση

μεμονωμένων στελεχών τους ή τάσεων κυρίως μέσα στη Νέα Δημοκρατία και λιγότερο στο ΠΑΣΟΚ. Γι αυτό η ανάρτηση του Στ. Θεοδωράκη που αναφέρει ο Π. Μανδραβέλης στο άρθρο φαντάζει αστεία απέναντι σε τέτοια περιστατικά αστυνομικής βίας. Όταν έχεις μια κοινοβουλευτική ομάδα και καθημερινή τηλεοπτική παρουσία δεν χλευάζεις μόνο με αναρτήσεις, αλλά βάζεις το ζήτημα της δημοκρατίας στο επίπεδο που της αντιστοιχεί με τοποθέτηση στη Βουλή.

Σε ότι αφορά αυτή την ίδια την αστυνομική βία μόνο με ένα δημοκρατικό αντιφασιστικό μέτωπο μπορούμε να την αντιμετωπίσουμε που θα συνδυάσει την πάλη για την δημοκρατία με την πάλη ενάντια στην πείνα που φέρνει το σαμποτάζ των ρωσόφιλων και θα έχει κορμό τους φτωχούς εργαζόμενους της πόλης και του χωριού καθώς και την νεολαία. Μέσα σε αυτό η πάλη εναντίον των ναζιστών της «Χρυσής Αυγής» και για να βγουν εκτός νόμου θα είναι το πιο βασικό ζήτημα μιας και προορίζουν την ΧΑ να ελέγξει την αστυνομία και το στρατό. Γι αυτό κάνουν ότι μπορούν για να τη ξεπλύνουν. Μην ξεχνάμε άλλωστε ότι το 50% των αστυνομικών ψήφισαν σε προηγούμενες εκλογές τους ναζιστές. Αυτό και μόνο θα αρκούσε σε οποιοδήποτε αστικό δημοκρατικό κράτος της Ευρώπης και ίσως του κόσμου για να ξεσπάσει ένας πανδημοκρατικός συναγερμός. Αλλά όχι στην Ελλάδα που η ψευτοαριστερά, είτε σαν ΣΥΡΙΖΑ, είτε σαν ψευτοΚΚΕ, είτε σαν τα εξωκοινοβουλευτικά τσιράκια τους βρίσκεται στην πρωτοπορία του νέου επερχόμενου φασισμού, αυτού που αναγκαστικά χρειάζεται μια Ελλάδα αποικία της Ρωσίας (μαζί με την Κίνα) όσο γίνεται πιο μέσα στην ΕΕ.

Τι είδε το ψευτοΚΚΕ στο Χαλέπι...

Αν και το ψευτοΚΚΕ είναι το πλέον στρατηγικά ρωσόδουλο και πρακτικό κόμμα στην Ελλάδα, κάνει μεγάλη προσπάθεια από το 1991 και μετά να μην εμφανίζεται ως ακόλουθος, αλλά ως κριτικός ουδέτερος προς τις υπερδυνάμεις αντιιμπεριαλιστής, κάπως και πάντως όχι φίλος ή της Ρωσίας. Γι αυτό τις ανοιχτά χαφιέδικες ρώσικες κινήσεις του, όπως η αποστολή παρατηρητών στις νεοχιτλερικές «λαϊκές δημοκρατίες» της ρώσικης κατοχής στην ανατολική Ουκρανία για τις τοπικές «εκλογές», δεν τις πολυδιαφημίζει και κοιτάει να περνάνε σχετικά στη ζούλα. Το ρόλο του ανοιχτού, χωρίς καλύψεις Ρώσου τον έχει εκχωρήσει στους ναζήδες της «Χρυσής Αυγής», στη ΛΑΕ του Λαφαζάνη, στο ΝΑΡ και σε εθνικομπολσεβίκους τροσκιστές τύπου ΚΕΔ (πρώην Εργατική Εξουσία).

Ωστόσο, το αίμα νερό δε γίνεται και ο Περισσός, σαν πρακτορείο της Μόσχας, μεταδίδει – όπως όλα τα πρακτορεία – τις ειδήσεις όπως τις θέλουν και τις παρουσιάζουν τα αφεντικά του. Η ωμή, ναζιστικού τύπου σφαγή αμάχων στο Χαλέπι από τη Ρωσία, τους σίτες ισλαμοφασίστες υπό την καθοδήγηση του Ιράν και τον γενοκτόνο Άσαντ, για το ψευτοΚΚΕ ήταν, μια πράξη απελευθέρωσης της συριακής πόλης από τη «δυτικόδουλη» συριακή αντιπολίτευση.

Έτσι, με έναν ρεπορταζιακό, τάχα αποστασιοποιημένο τόνο, που δεν κρύβει όμως διόλου τη συμφωνία της, η «ενημερωτική» ιστοσελίδα 902.gr του ψευτοΚΚΕ αναφέρει, μεταξύ άλλων, στις 26 του Δεκεμβρη :

«**ΣΥΡΙΑ: Εγκλήματα πολέμου στο Χαλέπι καταγράφει η Ρωσία**

Τα πολύ σοβαρά, τρομοκρατικά εγκλήματα πολέμου που διαπράχθηκαν στη Συρία καταγράφονται προσεκτικά και θα τους δοθεί η μέγιστη δημοσιότητα, ανακοίνωσε σήμερα το υπουργείο Άμυνας της Ρωσίας.

Σύμφωνα με τη Μόσχα, στο Ανατολικό Χαλέπι βρέθηκαν επτά μεγάλες αποθήκες με όπλα και πυρομαχικά, αρκετά για να εξοπλιστούν πολλά τάγματα. Οι μαχητές της αποκαλούμενης μετριόπαθους αντιπολίτευσης ναρκοθέτησαν σχεδόν τα πάντα, δρόμους, εισόδους κτιρίων, αυτοκίνητα, δίκυκλα, ακόμη και παιδικά παιχνίδια, υποστήριξε ο εκπρόσωπος του υπουργείου, αντιστρατηγός **Ίγκορ Κονασένκοφ**, μιλώντας σε δημοσιογράφους.

“Όλα καταγράφονται προσεκτικά, συμπεριλαμβανομένων και των σοβαρών στρατιωτικών εγκλημάτων των τρομοκρατών, για να δημοσιοποιηθούν, τόνισε, ώστε οι Ευρωπαίοι υποστηρικτές της αποκαλούμενης (συριακής) αντιπολίτευσης στο Λονδίνο και το Παρίσι να ενημερωθούν για το ποιοι είναι στην πραγματικότητα οι προστατευόμενοι τους”, είπε.

Ο εκπρόσωπος είπε επίσης ότι βρέθηκαν ομαδικό τάφοι που περιέχουν δεκάδες πτώματα ανθρώπων οι οποίοι βασανίστηκαν και εκτελέστηκαν. Σε πολλούς λείπουν μέλη του σώματος, οι περισσότεροι έχουν πυροβοληθεί στο κεφάλι. Αυτή είναι προφανώς μόνο η αρχή, συνέχισε.

Ο εκπρόσωπος είπε επίσης ότι μετά την ανακατάληψη του ανατολικού τομέα του Χαλεπιού δεν έχει εντοπιστεί στην περιοχή αυτή κανένας εθελοντής διασώστης της ομάδας που έγινε γνωστή με την ονομασία «Λευκά Κράνη».

«Στο Ανατολικό Χαλέπι δεν καταφέραμε να ταυτοποιήσουμε ακόμη κανένα λεγόμενο εθελοντή διασώστη (...) από αυτούς για τους οποίους στρώθηκαν κόκκινα χαλιά στο Παρίσι και το Λονδίνο και έφτασαν σχεδόν να είναι υποψήφιοι για το Νόμπελ Ειρήνης», κατέληξε.

(<http://www.902.gr/eidisi/kosmos/117711/egklimata-pol-emoy-sto-halepi-katagrafei-i-rosia>)

Τι να πρωτοθαυμάσει κανείς... Τις ελεεινές συκοφαντίες ενάντια στους Σύρους πατριώτες αντάρτες, που υπερασπίζονταν το Χαλέπι σφαιριζόμενοι από αέρος και εδάφους από τις φασιστικές ορδές Ρωσίας – Ιράν – Άσαντ, πουλημένοι και ξεχασμένοι από τις γεμάτες φίλους και υποτακτικούς της Ρωσίας δυτικές καγκελαρίες;

Την αναπαραγωγή της συκοφαντίας περί «ανυπαρξίας» των διασωστών με

τα λευκά κράνη, που με τις υπεράνθρωπες προσπάθειές τους συγκίνησαν κάθε ευαίσθητο, δημοκρατικό άνθρωπο που είδε σκηνές από τη δράση τους στο Χαλέπι σε όλο τον πλανήτη;

Την πλήρη κάλυψη – δικαιολόγηση της παρουσίας του ρώσικου κατοχικού στρατού ως κατακτητή στο Χαλέπι, με τις ευλογίες του φασίστα Άσαντ, που πουλάει τη χώρα του για να μείνει ως κουϊσλικ των Ρώσων και των Ιρανών στην εξουσία;

Άνθρωποι σαν τους καθοδηγητές του ψευτοΚΚΕ, που ενσταλάζουν στη βάση τους και στο λαό τη ρώσικη νεοχιτλερική προπαγάνδα, καλύπτοντας τα μαζικά εγκλήματα των αφεντικών τους κατά μωρών παιδιών, δεν μπορούν να έχουν σχέση όχι με τον κομμουνισμό, αλλά ούτε με την πιο ξεσκολισμένη, ανάπηρη αστική δημοκρατία. Πρόκειται για πωρωμένα φασιστοειδή, που βρίσκονται μίλια πιο δεξιά από την έστω καθυστερημένη και άσφαιρη καταγγελία της ρώσικης κτηνωδίας στο Χαλέπι από την εκπρόσωπο των Αμερικάνων ιμπεριαλιστών Σαμάνθα Πάουερ στον ΟΗΕ.

Η διαφορά των καθοδηγητών του ψευτοΚΚΕ με τους κλασσικούς ναζήδες, επίσης υπαλλήλους της Ρωσίας, γίνεται όλο και περισσότερο διαφορά ποσότητας και όλο και λιγότερο ποιότητας.

ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΣΥΡΙΖΑ ΣΤΗΝΕΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

Ηάλωση του κρατικού μηχανισμού από τους σοσιαλφασίστες του ΣΥΡΙΖΑ είναι μια βασική προϋπόθεση για τη εξυπηρέτηση των συμφερόντων του ρώσικου και κινέζικου σοσιαλμπεριαλισμού από τη μιά και την κατάπιξη του πραγματικού λαϊκού δημοκρατικού κινήματος που αργά ή γρήγορα θα ξεσπάσει από την άλλη. Σιγά σιγά μέσα στον κρατικό μηχανισμό μπαίνουν με τον πιο ξεδιάντροπο τρόπο τα στελέχη ή τα μέλη του ΣΥΡΙΖΑ ή και άνθρωποι που πουλήθηκαν στο ΣΥΡΙΖΑ. Την ώρα που οι μισθοί και οι συντάξεις μειώνονται κάθε μέρα, οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ διορίζουν «τα δικά τους παιδιά» στο κράτος με υψη-

λούς μάλιστα μισθούς.

«Το ψάρι βρωμά από το κεφάλι» λέει μια λαϊκή παροιμία. Μετά τον ανασχηματισμό λοιπόν έχουμε:

Τα υπουργεία αυξήθηκαν κατά 4+1 θέση Επικρατείας. Οι γραμματείες αυξήθηκαν κατά 22. Οι μετακλητοί υπάλληλοι για πρώτη φορά μετά από χρόνια έχουν ξεπεράσει τους 2.000 σύμφωνα με τα στοιχεία της Απογραφής Αυγούστου-Σεπτεμβρίου «οι οποίοι προφανώς θα αυξηθούν κι άλλο με την πλήρωση όλων των νέων θέσεων στους νέους Υπουργούς, Υφυπουργούς και Γραμματείς». Οι δαπάνες για μισθούς στα υπουργεία αυξήθηκαν κατά 146.000.000 ευρώ φτάνοντας

στα 7 δισ. ευρώ στο εννεάμηνο του 2016 (www.nonpapernews.gr, 11-11). Για ένα μακρύ κατάλογο παλαιότερων διορισμών μπορεί ο αναγνώστης να δει το άρθρο του Βήματος της 17-1 (<http://www.tovima.gr/politics/article/?aid=769399>). Φυσικά υπάρχει και συνέχεια.

Πέρα από την πολιτική σημασία αυτής της εισόδου μέσα στο κράτος των σοσιαλφασιστικών στελεχών πρέπει να δούμε τι σημαίνει οικονομικά για το λαό η αύξηση της μισθοδοσίας των δημοσίων υπαλλήλων κατά 146 εκ. Ευρώ την ώρα που όλο το ΕΚΑΣ που θα κοπεί από το 2016 έως το 2017 θα είναι 440 εκ Ευρώ.

Έχει σημασία πως οι σοσιαλφασίστες γενικά και όχι μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ σκοτώνουν τους πιο φτωχούς συνταξιούχους για να αυξήσουν την μισθοδοσία στο δημόσιο, την ώρα που η μισθοδοσία των νέων στον ιδιωτικό τομέα έχει φτάσει στα 300 Ευρώ (και παρακάτω) χωρίς ένσημο και με όλο και περισσότερες υπερωρίες απλήρωτες. Εδώ είναι φανερό ότι η κυβέρνηση αυτή θέλει να ελέγχει όλο τον κρατικό μηχανισμό και να τον σέρνει στον φασισμό της δίνοντας στους υπαλλήλους όχι βέβαια οικονομική άνεση, (αυτή θα μπορούσε να την φέρει μόνο η αύξηση της παραγωγής της χώρας με το χτύπημα του πολυεπίπεδου σαμποτάζ), αλλά μια σχετικά ισχυρότερη θέση σε σχέση με τον υπόλοιπο πληθυσμό.

Γράψαμε και αλλού για τον αντιδραστικό του χαρακτήρα του κινήματος “δεν πληρώνω” που μοναδικό σκοπό έχει την εξυπηρέτηση των συμφερόντων της νέας φιλορώσικης μεγαλο-

αστικής τάξης. Όπως έχουμε γράψει και παλιότερα η μη πληρωμή των διοδίων εξυπηρετούσε τα σχέδια του Μπόμπολα και του Κόκκαλη. Γιατί ενώ χτυπούσε τη χρηματοδότηση -μέσω των εισπράξεων διοδίων- άλλων εταιρειών που κατασκεύαζαν αυτοκινητόδρομους δεν μπλόκαρε ποτέ δρόμους όπως η Αττική οδός ή η γέφυρα Ρίου-Αντίρριου, ή ο αυτοκινητόδρομος του Μορέως που τους εκμεταλλεύεται ο Μπόμπολας και είχαν τα μεγαλύτερα διόδια. Ένα από τα στελέχη αυτού του «κινήματος» ήταν και ο Γ. Καρδαράς, δημοτικός σύμβουλος στον Πειραιά με το ψηφοδέλτιο του Συριζαίου Δρίτσα. Η γραμμή ΣΥΡΙΖΑ για τον ΕΝΦΙΑ τότε ήταν «παράλογος φόρος, που δεν διορθώνεται, μόνο καταργείται». Είχε γράψει μάλιστα ένα άρθρο στην Αυγή στις 14-8-14 με τίτλο: «Εξώδικο: Πώς δεν θα πληρώσετε τον ΕΝΦΙΑ». Ο εν λόγω κύριος λοιπόν για τις καλές του υπηρεσίες αμείφθηκε. «Τον Ιούνιο του 2015 το Ελληνικό Δημόσιο ως μέτοχος πλειοψηφίας στην ΕΥΔΑΠ αντικατέστησε το διοικητικό συμβούλιο, με τον κ. Καρδαρά να τοποθετείται μέλος, μη εκτελεστικό, με τη θητεία του να είναι διετής. Σύμφωνα με την ετήσια οικονομική έκθεση της ΕΥΔΑΠ για τη χρήση 2015, οι αμοιβές και τα έξοδα παράστασης των μελών του διοικητικού συμβουλίου ανέρχονται συνολικά σε 76 χιλιάδες ευρώ. Με μία απλή διαίρεση του ποσού με τον αριθμό των δέκα μελών, ο κ. Καρδαράς εξασφάλισε έξτρα εισόδημα ύψους 7.600 ευρώ ετησίως» (www.protothema.gr, 6-10). Άξιος ο μισθός του!

Κατι πολύ άσχημο μυρίζει με την παράταση της έκδοσης της τόσο κρίσιμης για όλη τη χώρα δικαστικής απόφασης

ΜΟΝΟ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΝΑ ΣΩΣΟΥΝ ΤΗ ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Η καθυστέρηση στην έκδοση δικαστικών αποφάσεων είναι ένας συνηθισμένος τρόπος παραγωγικού σαμποτάζ από το διακομματικό ηγετικό μπλοκ.

Σήμερα, παρόλο που έχουν περάσει πάνω από δύο μήνες από την συζήτηση στο δικαστήριο για την υπαγωγή της Μαρινόπουλος στο άρθρο 106 β&θ του Πτωχευτικού Κώδικα, ακόμη δεν έχει χρεωθεί η υπόθεση σε εισηγητή. Η καθυστέρηση αυτή στην ανάθεση της υπόθεσης σε εισηγητή προκειμένου να προχωρήσει η διαδικασία, δηλαδή να βγει η εισήγηση, να υπάρξει διάσκεψη της έδρας, να εκδοθεί η απόφαση και αυτή να δημοσιευθεί, δημιουργεί πολύ ζωτικά εμπόδια «προκειμένου να ξεκινήσει η αναμόρφωση του δικτύου της Μαρινόπουλος, να ξεκινήσει κανονικά η τροφοδοσία των καταστημάτων που θα περάσουν στη Σκλαβενίτης και φυσικά οι πληρωμές» (<http://www.capital.gr>, 2-12). Ήδη η ενδιάμεση χρηματοδότηση που προβλεπόνταν από τη συμφωνία διάσωσης έχει εξαντληθεί και θα υπάρξει αδυναμία καταβολής μισθών. Και δεν είναι μόνο αυτό. Αν δεν υπάρχουν νέες προμήθειες και νέα ζωή στα καταστήματα τότε η εμπιστοσύνη των καταναλωτών που τόσο δύσκολα ξανακαταχτιέται κλονίζεται ξανά και αυτό σημαίνει μεγαλύτερη πτώση από πριν και πολλαπλασιασμός των εξόδων για μια επανεκκίνηση. Δεν μπορεί τα δικαστήρια από μόνα τους να κάνουν τέτοια πελώρια ζημιά σε χιλιάδες ανθρώπους και στη χώρα ολόκληρη. Υπάρχουν έκτακτες διαδικασίες για έκτακτες περιπτώσεις. Κάποιος κινεί σε ψηλό επίπεδο την καθυστέρηση και σε κάθε περίπτωση κάποιος έχει την ευθύνη για αυτήν.

Υπάρχει κίνδυνος. Από την ημέρα που ο εισηγητής χρεωθεί την υπόθεση μέχρι την ημέρα της δημοσίευσής αυτής, απαιτείται τουλάχιστον ένας μήνας. Ένας μήνας υπολογίζεται ότι απαιτείται και για άλλα προβλήματα που μπορεί να εμφανιστούν. «Οπότε για να “κλείσει” ο φάκελος και να

προχωρήσει η υπόθεση, υπό την προϋπόθεση ότι η απόφαση θα είναι θετική και θα ανάψει το “πράσινο φως” στο deal διάσωσης της Μαρινόπουλος από τον Σκλαβενίτη, απαιτείται ένα δίμηνο»(στο ίδιο). Όμως στο ΜοU που υπόγραψαν η Μαρινόπουλος, οι τράπεζες και η Σκλαβενίτης ορίζεται εκ μέρους της Σκλαβενίτης καταληκτική ημερομηνία για οριστική απόφαση η 14 Φλεβάρη.

Απέναντι σε αυτή την κατάσταση οι μόνοι που μπορούν να σώσουν τη δουλειά τους και την επιχείρηση είναι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι της. Οι κινητοποιήσεις τους μέχρι σήμερα είναι θετικό σημάδι αλλά πιστεύουμε ότι έτσι όπως διαμορφώνεται η κατάσταση το βασικό είναι να διεκδικήσουν τώρα από τα δικαστήρια την γρήγορη έκδοση της απόφασης και να μην πιστέψουν τις δηλώσεις Φλαμπουράνη που τους καθησυχάζει ότι η καθυστέρηση είναι συνηθισμένη λόγω των αργών ρυθμών της δικαιοσύνης. Οι εταιρείες που έχουν πεθάνει και οι επενδύσεις που ακυρώθηκαν ύστερα από τέτοιους καθησυχασμούς είναι χιλιάδες. Ο καθησυχασμός είναι βασική μέθοδος νάρκωσης του επενδυτή θύματος και των υπαλλήλων της εταιρείας του.

Οι τελευταίοι πρέπει να κάνουν γνωστό στο λαό και ιδιαίτερα στην εργατική τάξη την κατάσταση της εταιρείας. Επειδή είναι χιλιάδες, βρίσκονται σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας η πολιτική τους δύναμη τους είναι τεράστια. Αν βγουν στο δρόμο, ερηνικά με τις οικογενειές τους και καλέσουν προμηθευτές και εργαζόμενους των προμηθευτών σε συμπάρασταση μπορούν να προκαλέσουν πολιτικό σεισμό, γιατί θα βρουν μεγάλη συμπάθεια, και θα δώσουν αισιοδοξία σε μια χώρα που πεθαίνει από την ανεργία. Πραγματικά μπορούν να υποχρεώσουν κυβέρνηση και αντιπολίτευση να πάρουν έμπρακτη θετική θέση. Αυτές εδω είναι οι πιο κρίσιμες στιγμές για τη ζωή τους και τη ζωή των παιδιών τους!

ΜΟΥΣΙΚΗ ΣΤΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ!

Ενώ ο ΟΑΣΑ πνίγεται στα χρέη, απαξιούμενος για να ξεπουληθεί στους φίλους των σαμποτέρ, η διοίκηση του προσέλαβε στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ σαν «μουσική επιμελήτρια με σκοπό να επιμεληθεί τη μουσική μεταφοράς. Το ακόμη πιο επικό της όλης υπόθεσης είναι ότι τα λεωφορεία και τα τρόλεϊ... δεν διαθέτουν ηχοσυστήματα, ενώ σύμφωνα με τα όσα κατήγγειλαν οι Συνδικαλιστές του Οργανισμού η νέα σύμβουλος επί θεμάτων μουσικής, είναι στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ. Εκτός από την επιλογή της

μουσικής, η μουσική επιμελήτρια του ΟΑΣΑ ανέλαβε και το σχεδιασμό και προετοιμασία προγραμμάτων μουσικών εκδηλώσεων/δράσεων σε χώρους του Μετρό και άλλους δημόσιους χώρους καθώς και την προετοιμασία/σχεδιασμό της δράσης «Μουσικό Λεωφορείο στον αστικό χώρο» (www.protothema.gr, 17-10). Θεάματα χωρίς άρτο όμως, που δεν έχουν καμιά σχέση ούτε με την κατάσταση της οικονομίας, ούτε με τις αληθινές επείγουσες ανάγκες ενός λαού που συντρίβεται.

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ
www.oakke.gr
e-mail: info@oakke.gr

ΜΕ ΟΜΗΡΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΙΟ ΦΤΩΧΟΥΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΥΣ, ΠΟΥ Η ΙΔΙΑ ΕΞΑΘΛΙΩΝΕΙ, Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΣΙΠΡΑ ΕΠΙΤΙΘΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Συνέχεια από τη σελ. 11

γούσαν στην κυβέρνηση μεγάλα προβλήματα στην αποπληρωμή του χρέους το καλοκαίρι. Έτσι παρέδωσαν όχι τόσο τους ίδιους αυτούς συνταξιούχους που η κυβέρνηση τόσο προβοκατόρικα χτυπάει και χρησιμοποιεί, όσο γενικά τους συνταξιούχους και του μισθοδοτούμενους από το κράτος, στα χέρια της δημαγωγίας του ΣΥΡΙΖΑ και των σοσιαλφασιστών και φασιστών συμμάχων του. Σύμφωνα με αυτήν όποιος φτύνει πιο πολύ τον γερμανό Σόιμπλε, και όσο πιο πολύ συνεργάζεται με τους φίλους του Πούτιν, τόσο πιο πολλά παίρνει και τόσα πιο πολλά πληρώνει στους υπηκόους του. Αυτό αξίζει άλλωστε σε ένα έθνος που δεν χρειάζεται να παράγει αλλά να αποσπά από τα άλλα έθνη, χάρη στη γεμάτη περηφάνια απέναντι στους πλούσιους και καλοσύνη για τους φτωχούς ψυχή του και βέβαια την γνωστή από πάντα εξυπνάδα του.

Εννοείται ότι αυτή την ήττα των κομμάτων τους δεν την υπέστησαν τυχαία οι Μητσοτάκης και Θεοδωράκης. Είναι ότι δεν

θέλησαν να παλέψουν για τους φτωχούς συνταξιούχους και να μπουν μπροστά και να απαιτήσουν μια λύση, μια ανακούφιση γι αυτούς. Αυτές τις ανακουφίσεις τις αφήνουν στον “λαϊκό” αν και απατεώνα Τσίπρα και στους κνίτες και χρυσαυγίτες “λαϊκιστές” συμμάχους του, που δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να κατηγορούν το ΣΥΡΙΖΑ για τσιράκι της Ευρώπης. Ειδικά σε ότι αφορά το ψευτοΚΚΕ αυτό του κάνει και καμιά διαδήλωση για να πειθεί την Ευρώπη ότι είναι εχθρός του Τσίπρα δηλαδή ότι ο Τσίπρας είναι φίλος της Βέβαια από την άλλη το ψευτοΚΚΕ δεν κάνει εναντίον του κάτι μεγάλο πχ κλείσιμο δρόμων και λιμανιών για βδομάδες και μήνες, ώστε να τον θεωρεί η Ευρώπη σπουδαίο πολιτικό επειδή “εκτονώνει” επιδέξια τα “κινήματα” και ξέρει και να κερδίζει τις εκλογές.

Πώς να μην τις κερδίζει με τύπους σαν το Μητσοτάκη που διαρκώς διαβεβαιώνει τους γεμάτους αγωνία οπαδούς του, ότι ο Τσίπρας πέφτει χάρη στα λάθη του χωρίς ο ίδιος να χρειάζεται να κινεί εναντίον του και να οργανώνει έστω και λίγο είτε την αστική και μικροαστική τάξη είτε τον

εργαζόμενο λαό. Ο ζωηρός αυτός νεαρός δεν έχει κάνει ούτε μια μεγάλη συγκέντρωση ούτε μια συνδικαλιστική κίνηση μόνο έστω για να πει κάτι στις εκατοντάδες χιλιάδες μικροαστούς, μικροεπιχειρηματίες, επαγγελματίες, μικρομαγαζάτορες που η συμμορία καθημερινά ισοπεδώνει και ρίχνει στην απελπισία.

Γι αυτό αυτός ο τύπος, που ποτέ δεν είπε μια κακή κουβέντα για τον Πούτιν, πάντα νικάει, πάντα κατατροπώνει τον “αυτόχειρα” Τσίπρα ώστε να μην χρειάζεται να κάνει κάτι παραπάνω από τις ανακοινώσεις του Κουμουτσάκου, τα τουίτ του Γεωργιάδη και τα σχόλια του Δένδια τους οποίους συχνά αδειάζει αν πειράξουν λίγο παραπάνω το σύστημα Τσίπρα. Τίποτα δεν τον πτοεί. Ακόμα και προχθές που έβγαλε ακόμα για μια φορά τον Τσακαλώτο δηλωσά ο οποίος δεν έκανε τίποτα άλλο από αυτό που η συμμορία ξέρει να κάνει: να υπόσχεται ότι θα εφαρμόσει αύριο τη συμφωνία που ποδοπατάει σήμερα.

Απλά βρίσκει και τα κάνει. Τώρα έχει ένα αληθινό πρόβλημα με τον Τόμσεν

που είναι σε αντικειμενική ίσως και υποκειμενική συμμαχία ενάντια στη συμμορία. Μάλιστα για πρώτη φορά είναι ο Τόμσεν που έσπασε την “θεσμική” ως τώρα υποχρέωση των δανειστών να μην απαντάνε ποτέ όταν τους χτυπάνε οι ελληνικές κυβερνήσεις αναθέτοντας σε αυτούς την ευθύνη της πείνας, της ανεργίας και της αγωνίας για το μέλλον που τρώει τα σωθικά αυτού του λαού.

Η συμμορία ανταπάντησε αδύναμα αρχικά και μετά ο Τόμσεν συνέχισε την κριτική του. Η συμμορία δεν ανταπάντησε. Δεν ξέρουμε αν αυτή η “ελευθερία” των στελεχών του ΔΝΤ οφείλεται στο ότι αδυνάτισε η θέση της Λαγκάρντ που ίσως τους συγκρατούσε να μιλήσουν ή μυρίζονται ότι η προεδρία του ποτιντοΤραμπ θα δουλέψει για τον Τσίπρα και ετοιμάζονται να κάνουν ηρωική έξοδο. Δεν μπορούμε ασφαλώς να ξέρουμε. Το σίγουρο είναι ότι πολλοί άνθρωποι σ’ αυτό τον κόσμο ακόμα και ψυχροί γραφειοκράτες έχουν αρχίσει να καταλαβαίνουν πόσο δόλια λειτουργούν και να θυμώνουν γνήσια με τους παλιανθρώπους που μας κυβερνάνε.

«Ελληνική ψυχή» και «γερμανικά πλεονάσματα» Ο ΣΥΡΙΖΑ με τα μπουνιά στον εθνορατσισμό

Στις δηλώσεις Τσίπρα για «όσους δεν είναι καλά στην ψυχή τους», πολλοί είδαν άλλη μια βαρετή επανάληψη των «αντινεοφιλελεύθερων», σοσιαλφασιστικών επιθέσεων του ολότελα σάπιου ελληνικού καθεστώτος στον Σόιμπλε, ώστε να παγιώνεται ως συνείδηση στον ελληνικό λαό ότι τα νέα βάσανά του έχουν σαν πηγή τη «γερμανική λιτότητα» κι όχι το σαμποτάζ και την οικονομική καταστροφή που σπέρνουν στο διάβα τους οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ.

Η βαθύτερη ουσία ωστόσο στα λόγια του ολότελα κούφιου κνίτη πρωθυπουργού δεν αφορούσε το πρόσωπο του Σόιμπλε. Στο βάθος ο φασίστας πέρασε στο έδαφος της ναζιστικής θεωρίας περί «περιουσιών λαών με ψυχή», όπως ο ελληνικός και άλλων, όπως ο γερμανικός, που όπως είπε «όσο μεγάλα δημοσιονομικά πλεονάσματα και να καταφέρουν, αυτό το μεγάλο πλεόνασμα ψυχής (σ.σ. των Ελλήνων) δεν θα το καταφέρουν».

Όλα αυτά ειπώθηκαν σε εκδήλωση για προσφυγόπουλα στη Βουλή, την ώρα που η κυβέρνηση Τσίπρα, από το 2015 κιόλας, έχει δείξει απέναντι στους ταλαιπωρημένους και θαλασσοπνιγμένους πρόσφυγες το πιο κυνικό και βρώμικο πρόσωπο. Πρώτα ανοίγοντας στους δουλέμπορες τα θαλάσσια σύνορα και όχι τα χερσαία ώστε οι πρόσφυγες να πνίγονται και έτσι να βρίσκεται υποχρεωμένη χωρίς προηγούμενη κοινή διαβούλευση η Ευρώπη να ανοίξει τα σύνορά της, στη συνέχεια πετώντας τους στις λάσπες από την Ειδομένη ως τα νησιά όταν η Ευρώπη έκλεισε τα σύνορα αφού προηγουμένως οι φασίστες είχαν δυναμώσει σε κάθε χώρα, και τελικά χρησιμοποιώντας τους ως «όπλο» ενάντια στην Ευρώπη για να αποσπάσει η κυβέρνηση-δουλέμπορας οικονομικά ανταλλάγματα. Μάλιστα ο Καμμένος τους ονόμασε συλλήβδην τζιχαντιστές, που θα τους έστελνε στο Βερολίνο αν δεν κέρδιζε ελάφρυνση χρέους...

Αυτός είναι ο Τσίπρας και ο εσμός του, με προεξάρχοντα τον εθνοφασίστα αρχηγό των ΑΝΕΛ, που εκφράζει το φιλοχρυσουγίτικο «πλεόνασμα ψυχής» στα Καστελόριζα. Αυτό το πλεόνασμα δεν επιτρέπει βέβαια να ασχολούμαστε με «πεζά ζητήματα», όπως η ανάπτυξη της χώρας μας και η ευημερία του λαού μας.

Αυτά τα αφήνουμε για τους «τεύτονες», «ψυχρούς» Γερμανούς, που έχουν μηχανές, εργοστάσια και τεχνολογία, αλλά όχι ψυχή. Τώρα γιατί οι πρόσφυγες επιθυμούν διακαώς να πάνε στη Γερμανία που, με όλο τον αστισμό της, τους συμπεριφέ-

ρεται σαν δημοκρατική χώρα, δείχνοντας αντιφασιστικό πολιτισμό, αυτό μένει μυστήριο. Αλλά όλο και κάποια εθνοναζιστική θεωρία θα έχουν να μας ξεφουρνίσουν οι συγκυβερνήτες μας για κάποια γονιδιακή «αχαριστία» των προσφύγων, που δεν καταλαβαίνουν το πλεόνασμα ψυχής της μόνης χώρας με ανοιχτούς χιλιετικούς δολοφόνους στο κοινοβούλιό της...

Τελικά βέβαια όλα αυτά τα υποκείμενα τύπου Τσιπποκαμμένων θα ακολουθήσουν τη μοίρα της συντριβής του αφεντικού τους, Πούτιν, όταν θα τον ακολουθήσουν στον πόλεμό του ενάντια στους

δημοκρατικούς λαούς της Δύσης και του Τρίτου Κόσμου. Τότε θα δουν και θα δοκιμάσουν τι σημαίνει ψυχή, αλλά και οργάνωση των λαών.

Και δε θα το δουν μόνο από τους λαούς – θύματα του αφεντικού τους. Θα το δουν κι από το δημοκρατικό λαό της Ελλάδας, ο οποίος θα πετάξει από πάνω του τη σκουριά των ονειροφαντασιών για το «ειδικό DNA του Έλληνα» και θα βάλει κι αυτός το πρωτοπόρο λιθαράκι του στην ελευθερία και στην πρόοδο της ανθρωπότητας, στη συντριβή του φαιο-«κόκκινου» φασισμού και τελικά κάθε ιμπεριαλιστή

Οι αντιστάσεις στις ΗΠΑ και οι διεθνείς προβοκάτσιες του μετώπου Τραμπ-Πούτιν

Συνέχεια από τη σελ. 16

θέση του συμβούλου εθνικής ασφάλειας, αντιστράτηγος εν αποστρατεία Μάικλ Φλιν. Αυτός είχε ταξιδεύσει στη Μόσχα το Δεκέμβρη του '15 (δηλ. μετά τη εισβολή στην Ουκρανία) με ρωσικά χρήματα για να παραβρεθεί σε δεξίωση του RT όπου κάθισε παραδίπλα στον Πούτιν. Το χαρακτηριστικό γνώρισμα του Φλιν, πέραν από την προσπάθειά του να γελοιοποιήσει τις μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ, είναι οι ρατσιστικές τοποθετήσεις του σε σχέση με τους μουσουλμάνους. Ο ίδιος ο Τραμπ έχει εκδηλώσει το ρατσιστικό του μένος με την παρατήρηση που έκανε προεκλογικά ότι θα έπρεπε να απαγορευτεί η είσοδος μουσουλμάνων στις ΗΠΑ.

Πίσω από όλη αυτή την αντι-Ισλάμ ρητορεία κρύβεται η προσπάθεια του Τραμπ και του ρωσικού σοσιαλιμπεριαλισμού να αποπροσανατολίσουν τη Δύση από τον κίνδυνο που ο ίδιος αντιπροσωπεύει για την ύπαρξή της. Η επίκληση του

μουσουλμανικού κινδύνου στοχεύει στη σύσφιξη των σχέσεων Δύσης-Ρωσίας ενάντια στον μουσουλμανικό, βασικά το σουνίτικο, Τρίτο κόσμο την ώρα που η τελευταία μεθοδεύει την καταβρόχθιση της Ευρώπης. Ο Τραμπ έχει δώσει δείγματα γραφής για ακόμα μεγαλύτερη συνεργασία με τη Ρωσία στο συριακό από όσα έχει δώσει ο Ομπάμα ενώ δεν είναι καθόλου τυχαία η τοποθέτηση από τον ίδιο του Ντέιβιντ Φρίντμαν, ενός απολογητή του ισραηλινού σοβινισμού, που και αυτός έχει άριστες σχέσεις με τον Πούτιν, σαν επικεφαλής της διπλωματικής αντιπροσωπείας των ΗΠΑ στο Ισραήλ. Στο ζήτημα του Ισραήλ ο Τραμπ έχει αναλάβει το ρόλο του προβοκάτορα υπέρ του άξονα. Με το να είναι δηλαδή υπέρ της συνέχισης των εποικισμών και υπέρ της κατάληψης όλης της Ιερουσαλήμ από το Ισραήλ σε συνδυασμό με τον αντιμουσουλμανισμό της, η προεδρία Τραμπ σκοπεύει να στείλει όλο τον μουσουλμανικό σουνιτικο κόσμο ενάντια στις ΗΠΑ, αλλά και προς τον άξονα, όχι όμως μέσω της μισητής

μετά το Συρία Ρωσίας, αλλά μέσω την τάχα φιλοαραβικής Κίνας και της Αιγύπτου του Σίσι. Επίσης με αυτήν την προβοκατόρικη-στην πραγματικότητα εναντίον του ισραηλινού λαού- πολιτική του ο Τραμπ θα στείλει τους σουνίτες και προς τη Αλ Κάιντα (ΙΣΙΣ-Νούσρα) και προς τη Χαμάς. Παράλληλα με τη δηλητηριώδη αυτή συμμαχία με το Ισραήλ των Νετανάχου-Λίμπερμαν, με τους οποίους έχει άριστες σχέσεις και ο Πούτιν, θα δυναμώσει σε αντιμουσουλμανική κατεύθυνση-τάχα αντιΣΙΣ κατεύθυνση και η συμμαχία ΗΠΑ-Ρωσίας πράγμα που τόσο βοηθάει τον Τραμπ να εξουδετερώσει την εναντίον του εκστρατεία των αντιποινικών Ρεπουμπλικάνων και Δημοκρατών στο Κογκρέσο και τις υπηρεσίες ασφάλειας. Να γιατί λίγο μετά την εκλογή του στο ανώτατο αξίωμα ένα μπαράζ δολοφονικών επιθέσεων με ισλαμικό προκάλυμμα έχει ξεσπάσει ανά τον κόσμο (Αίγυπτος, Τουρκία, Γερμανία κτλ.).

ΜΕΤΑ ΤΗ ΡΩΣΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗ ΣΤΙΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Οι αντιστάσεις στις ΗΠΑ και οι διεθνείς προβοκάτσιες του μετώπου Τραμπ-Πούτιν

Για μια υπερδύναμη, όπως είναι οι ήδη σε πτώση Ηνωμένες Πολιτείες, μόνο μια άλλη υπερδύναμη που είναι σε άνοδο θα μπορούσε να επέμβει με τόσο ωμό τρόπο στα εσωτερικά της ώστε να επηρεάσει τις πολιτικές της εξελίξεις τόσο ώστε να εκλεγεί ο φιλικός της υποψήφιος σαν αρχηγός του κράτους, δηλαδή σαν αυτός που κάπιοι από αυταρέσκεια ή από δέος ανάμικτα με βλακεία ονομάζαν πλανητάρχη.

Το πόρισμα των αμερικανικών υπηρεσιών πληροφοριών – που έλεγε ότι υποκλέπτοντας και δημοσιοποιώντας απόρρητα δεδομένα από τα πληροφοριακά συστήματα της εθνικής επιτροπής του Δημοκρατικού κόμματος (D.N.C.) το Κρεμλίνο επιχείρησε να επηρεάσει την έκβαση της προεδρικής αναμέτρησης στις ΗΠΑ – απλά επιβεβαίωσε το πιο πάνω συμπέρασμα. Όπως γράφει ο δημοσιογράφος των Τάιμς της Νέας Υόρκης Νίκολας Κριστόφ (17/12): «Ας είμαστε ξεκάθαροι: Αυτή ήταν μια επίθεση στην Αμερική, λιγότερο φονική από έναν πύραυλο αλλά ακόμα πιο φανερά καταστροφική για το σύστημά μας. Δεν είναι ότι ο Τραμπ και ο Πούτιν συνεργάστηκαν για να κλέψουν τις εκλογές. Αλλά αν η CIA έχει δίκιο, η Ρωσία εμφανώς προσπάθησε να εκλέξει πρόεδρο που δε θα ήταν ακριβώς μαριονέτα αλλά ίσως κάτι σαν ένα σκυλάκι σαλονιού – ένα ρωσικό κανίς».

Χωρίς φυσικά να είναι ικανός να απαντήσει επί της ουσίας στις κατηγορίες για αυτή την κείρια για την εκλογή του ανάμειξη, ο Τραμπ προτίμησε να ελιχθεί για να επιτεθεί στα πραγματικά τρωτά σημεία του αντιπάλου, υπενθυμίζοντας ότι οι κατήγοροι του «Είναι οι ίδιοι άνθρωποι που είπαν ότι ο Σαντάμ Χουσεϊν είχε όπλα μαζικής καταστροφής». Βέβαια δεν είπε ότι τότε η CIA είχε επικεφαλής της τον άνθρωπο του ρωσόφιλου Κλίντον προβοκάτορα Τένετ. Πάντως έτσι το ρήγμα ανάμεσα στον Τραμπ και στις υπηρεσίες πληροφοριών των ΗΠΑ, όπως εκείνο μεταξύ του ίδιου και ισχυρής μερίδας του ρεπουμπλικανικού κόμματος που υποτίθεται εκπροσωπεί παγιώθηκε. Αυτό είναι το μεγαλύτερο άμεσο πρόβλημα της προεδρίας Τραμπ.

Οι Ρεπουμπλικάνοι, που ηγούνται των επιτροπών πληροφοριών, άμυνας και εθνικής ασφάλειας του Κογκρέσου, υποστηρίζουν ότι όντως υπήρξε ρωσική ανάμειξη στις προεδρικές εκλογές (New York Times, 10/12). Ο δημοκρατικής κατατομής ρεπουμπλικάνος γεροισιαστής Μακ Κέην – που ηγείται της διακομματικής ομάδας για τη διερεύνηση του ζητήματος – είπε μάλιστα, αναφερόμενος στον Τραμπ και τους ρωσόδουλους συνεργάτες του, ότι «ο Βλαντίμιρ Πούτιν είναι ένας αλήτης, τραμπούκος και δολοφόνος, και όποιος

άλλος τον αποκαλεί οτιδήποτε άλλο λέει ψέματα» (Politico, 10/12). Για πρώτη φορά το πολιτικό κλίμα στην Αμερική είναι τόσο πολύ πολωμένο – στους κόλπους της αστικής τάξης προς το παρόν και λιγότερο στους κόλπους του λαού, που συνήθως κρατιέται στο σκοτάδι και από τα δύο μεγάλα πολιτικά κόμματα για τα ζητήματα της εξωτερικής πολιτικής – σε ότι αφορά την καθοριστική ρωσική ανάμειξη στις εσωτερικές εξελίξεις της χώρας.

Κι ενώ όλος ο αμερικανικός δημοκρατισμός ξεσηκώνεται ενάντια στην επικείμενη προεδρία Τραμπ η ηγεσία του Δημοκρατικού κόμματος δεν κουνάει το δαχτυλάκι της για να τη σταματήσει, αποδεικνύοντας έτσι πόσο είναι διαβρωμένη από τους νέους Χίτλερ. Σύμφωνα με τους NYT της 14/12: «Παθιασμένοι πολίτες εκλιπαρούν τους εκλέκτορες να ψηφίσουν ενάντια στον κ. Τραμπ· καθηγητές δικαίου ισχυρίζονται ότι οι νόμοι που λένε ότι ο νικητής τα παίρνει όλα στις εκλογές των εκλεκτόρων είναι αντισυνταγματικοί· μια μικρή ομάδα, οι Hamilton Electors, επιχειρεί να ελευθερώσει τους εκλέκτορες να ψηφίσουν κατά συνείδηση και μια νέα θεωρία έχει αναδυθεί ότι υπάρχει νομικό προηγούμενο για να δώσουν τα δικαστήρια τις εκλογές στην κ. Κλίντον στηριγμένα στη ρωσική ανάμειξη. Όλες αυτές οι προσπάθειες, μαζί με τις διαμαρτυρίες, μπουϊκοτάζ και υπομνήματα των απλών πολιτών, συμβαίνουν χωρίς το Δημοκρατικό Κόμμα. Το περισσότερο που είδαμε είναι μια απάντηση στις αποκαλύψεις της CIA, αλλά μόνο με τη συμμετοχή Ρεπουμπλικάνων για να δίνουν στους Δημοκρατικούς διακομματική κάλυψη». Σε αυτό το απόσπασμα δεν γίνεται ειδική αναφορά στην Κλίντον αλλά μέσα σε αυτές τις δραματικές εξελίξεις και τις αμφισβητήσεις για τη μη εκλογή της, αμφισβητήσεις που φτάνουν ως την απόφαση για την επανακαταμέτρηση των ψήφων σε μερικές πολύ αμφίροπες πολιτείες, αυτή είναι κυριολεκτικά εξαφανισμένη.

Το χειρότερο είναι με τη στάση του μοιραίου Ομπάμα, που τόσο επίμονα καταγγέλαμε για τη ρωσοφιλία του όλα αυτά τα χρόνια. Αυτόν τον κατηγορούν τώρα πολλοί στις ΗΠΑ ότι ενώ γνώριζε πολύ πριν

τις εκλογές την πηγή της επίθεσης δεν είχε καταγγείλει δημόσια τη Ρωσία σαν υπεύθυνη γι' αυτήν, ούτε είχε καλέσει σε έρευνα όπως προηγούμενα είχε κάνει με την αδύναμη τριτοκοσμική Β. Κορέα για μια ανάλογη επίθεση στη Sony. Το αποτέλεσμα είναι ότι η Μόσχα κλιμάκωσε την επίθεσή της και από την απλή συλλογή προσωπικών δεδομένων με εξαπάτηση (phishing) πέρασε στη δημοσιοποίηση των στοιχείων (doxing), δηλ. από το στάδιο της κατασκοπίας στο στάδιο της επιχείρησης για την άσκηση επιρροής. Βεβαίως αυτά αφορούν την τελευταία εκλογική περίοδο. Η ζημιά που έχει κάνει ο Ομπάμα διευκολύνοντας την παγκόσμια και την εντός ΗΠΑ πολιτική της Ρωσίας είναι ασύλληπτη και μπορεί να συγκριθεί μόνο με τις αντίστοιχες επιδόσεις του Κλίντον. Η μεγαλύτερη ζημιά του Ομπάμα είναι ότι ενθάρρυνε όσο μπορούσε την αντίθεση του μαύρου πληθυσμού με την «αστυνομία των λευκών», πέρα από το σημείο που αντιστοιχούσε στην πραγματικά μειονεκτική ταξική θέση του μαύρου προλεταριάτου στην αμερικανική κοινωνία, ώστε να βοηθήσει την αναβίωση από τον προβοκάτορα Τραμπ του μεγάλου λανθάνοντα ρατσισμού, του λευκού ρατσισμού κατά των μαύρων και των εγχρώμων, ο οποίος μαζί με την αναβίωση του αμερικανικού ιμπεριαλιστικού ψευτοεθνικισμού τον έφερε στην εξουσία.

Από το 2014 οι χάκερς του Κρεμλίνο επιτίθενται συστηματικά στα πληροφοριακά συστήματα του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, του Λευκού Οίκου και του Κοινού Αρχηγείου του Στρατιωτικού Επιτελείου των ΗΠΑ. Στη συνέχεια προχωρούν στην υποκλοπή δεδομένων της εθνικής επιτροπής του Δημοκρατικού αλλά και του Ρεπουμπλικανικού κόμματος. Αφού εντόπισε τη απειλή στα συστήματά της η D.N.C. (Democratic National Committee) προσέλαβε μία εταιρία κυβερνοασφάλειας η οποία διαπίστωσε ότι πίσω από τις επιθέσεις κρύβονται δύο ομάδες χάκερς. Η μία, γνωστή ως «Cozy Bear», «Dukes» ή «A.P.T.29», θεωρείται επιχείρηση της ρωσικής κυβέρνησης με πιθανή διασύνδεση με το FSB. Αυτή η ομάδα διέρρηξε τα συστήματα της D.N.C. για πρώτη φορά τον Αύγουστο του '15, ενώ η άλλη ομάδα, γνωστή ως «Fancy Bear» ή «A.P.T.28» και ελεγχόμενη από τη ρωσική στρατιωτική κατασκοπία (GRU), ανέλαβε την επίθεση στους Δημοκρατικούς το Μάρτη του '16. Πρόκειται για την ίδια αλήτικη ομάδα που επιτέθηκε στη ΟΑΚΚΕ στα τέλη του '15 κατεβάζοντας για μέρες τη σελίδα της στο Ιντερνετ.

Όταν η Εθνική Επιτροπή των

Δημοκρατικών αποφάσισε να ενημερώσει τον τύπο για το χακάρισμα εμφανίστηκε ένας χάκερ με το ψευδώνυμο Guccifer 2.0 (στην πραγματικότητα μια ομάδα ρώσων χάκερς που προσπάθησαν να περάσουν σαν Ρουμάνοι) που άρχισε να δημοσιοποιεί τα κλεμμένα αρχεία και έδωσε πολλά στα WikiLeaks. Ένα μήνα πριν τις εκλογές αυτά δημοσίευσαν χιλιάδες emails από και προς τον Ποντέστα, επικεφαλής της εκλογικής εκστρατείας της Κλίντον. Το επιτελείο Τραμπ γνώριζε εκ των προτέρων γι' αυτή τη διαρροή, και μάλιστα το στέλεχος Ρότζερ Στόουν το είχε προαναγγείλει μέσω twitter. Και φυσικά η επίθεση διευκολύνθηκε τόσο από το διψασμένο για εξουσία επιτελείο των Ρεπουμπλικανών όσο και από τα σκανδαλοθηρικά ΜΜΕ που δεν έχασαν χρόνο αναπαράγοντας τα προϊόντα υποκλοπής, τα οποία προηγούμενα ο Πούτιν είχε φροντίσει να είναι μόνο εκείνα του Δημοκρατικού και όχι εκείνα του Ρεπουμπλικανικού κόμματος.

Ο κρίσιμος ρόλος του Ομπάμα ήταν όπως είπαμε παραπάνω αυτός της απόκρυψης του σκανδαλού από τη μεγάλη μάζα των Αμερικανών. Στις αρχές Οκτώβρη, αντί ο απερχόμενος πρόεδρος να βγάλει διάγγελμα καταγγελίας της ρωσικής απόπειρας να αλλοιωθεί το αποτέλεσμα των εκλογών, ο διευθυντής εθνικών πληροφοριών και ο γραμματέας εθνικής ασφάλειας έγραψαν μία επιστολή στην οποία ανέφεραν χακάρισμα σε «πολιτικούς οργανισμούς» γενικά, πράγμα που υποβίβασε τη σημασία της επίθεσης και συσκοτίσε το ζήτημα (πηγή NYT, 14/12).

Και πριν καλά-καλά στρογγυλοκαθίσει στο Λευκό Οίκο το ρωσικό κανίς άρχισε να παραχωρεί μία-μία τις κρίσιμες θέσεις διακυβέρνησης σε επιβεβαιωμένους και αφοσιωμένους φίλους της πούτινικής Ρωσίας. Μια τέτοια επιλογή ήταν ο Ρεξ Τίλερσον, διευθύνων σύμβουλος της Exxon Mobil, που προορίζεται να τοποθετηθεί επικεφαλής του Στέιτ Ντιπάρτμεντ. Ο ολιγάρχης αυτός της ενέργειας είναι γνωστός για το βαθύ φιλορωσισμό του, βραβευμένος από τον Πούτιν με το μετάλλιο φιλίας στα 2013 και τοποθετημένος κατά των κυρώσεων της Δύσης προς τη Ρωσία. Στη βάση αυτού του προσανατολισμού βρίσκονται οι ισχυροί δεσμοί του ενεργειακού του κολοσσού με τη Ρωσία και το Κατάρ (κοινοπραξίες με τη Rosneft και με την εθνική πετρελαϊκή εταιρία του Κατάρ). Ένα άλλο τέτοιο πρόσωπο είναι ο επιλεγμένος για τη

Συνέχεια στη σελ. 15

Δύο προβοκάτσιες που εξυπηρετούν τους σχεδιασμούς της πούτινικής ηγεσίας

Συνέχεια από τη σελ. 1

άνθρωπο του Ντούγκιν, και από την άλλη η πολιτικά κυρίαρχη στη βάση του ΑΚΠ, του κόμματος του Ερντογάν, μετριοπαθής ισλαμική-εθνικιστική τάση του, που βρίσκεται όμως σε αριθμητική αδυναμία μέσα στους μηχανισμούς της ασφάλειας, και που τα στελέχη της, που αντιστέκονται έντονα σε αυτό, γίνονται όλο και περισσότερο θύματα των εκκαθαρίσεων της Ομάδας Περιπτώσεως με την ανοχή του Ερντογάν (Δες πολύ σημαντικό άρθρο της Αλ Μόνιτορ, [http://www.al-monitor.com/pulse/originals/2016/10/turkey-power-struggle-between-](http://www.al-monitor.com/pulse/originals/2016/10/turkey-power-struggle-between-islamists-and-secularists.html)

<http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-25-28/item/744->).

Δεν χρειάζεται κανείς πολύ περισσότερα στοιχεία για να καταλάβει την πελώρια σημασία της δολοφονίας Καρλόφ στα σχέδια της πραξικοπηματικής άλωσης της εξουσίας στην Τουρκία από το Κρεμλίνο στα χνάρια των ανάλογων κινήσεων με τις οποίες αυτό πήρε την εξουσία στην Αίγυπτο του Σίσι.

Αν η Τουρκία γίνει υποχείριο της Ρωσίας στον ίδιο βαθμό που έγινε η Αίγυπτος του Σίσι και η Ευρώπη καταντήσει να κυνηγάει σαν μεγαλύτερους εχθρούς της τους «χει-

ροτέχνες» του κανιβαλικού τζιχάντ, τότε θα βρεθεί κατά-πληκτη, αποκομμένη από τους υδρογονάνθρακες του Κόλπου και της Κασπίας μισοάσπλη και διασπασμένη να εξολοθρευτεί βιομηχανικά από τις νεοχιτλερικές ορδές του Πούτιν και να διαπιστώνει ότι το Χαλέπι, που τόσο απάνθρωπα εγκατέλειψε στα νύχια των γενοκτόνων, είναι σε σμίκρυνση η μελλοντική εικόνα του Βερολίνου, του Παρισιού και του Λονδίνου.

Αθήνα 24/12/2016
* Για μια πιο διεξοδική ανάλυση των στοιχείων αυτής της ανακάλυψης μπορείτε να διαβάσετε το άρθρο που δημοσιεύεται ταυτόχρονα στην ιστοσελίδα μας.